

சரீஹர்
SARINI HAR

சரீஹர்

சரிநிகர் சமாளமாக வாழ்வறிந்த நாட்டிலே - பாரதி

சமாதான வியாபாரம்!

கீரை விலை, கீடுகு விலை, கீழைக்கடற்கரையில்
பாரைவிலை கூவிவித்த காலம்போய் - போரைவிலை
கேட்கின்ற, பெற்றமண்ணைக் கூவிவிற்புப் பீழைக்கின்ற
ஆட்களின்ரை காலமீது அறி

-ஈழமோகம்

இதழ் 66

பெப். 23 - மார்ச் 08, 1995

விலை 7.00

‘அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தயாராகவே இருக்கின்றார்கள். புதிய அரசாங்கத்தினதும் ஜனாதிபதியினதும் அணுகுமுறையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ‘யுத்தத்திற்குப் பதில் சமாதானமும், இராணுவ தீர்வுக்குப் பதில் அரசியல் தீர்வும்’ என்று குறிப்பிடும் அரசாங்கத்தின் தீர்வு முயற்சிகளில் அவர்கள் அக்கறை யுடன் இருக்கிறார்கள்’ - இவ்வாறு இனங்களுக்கிடையில் நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கத்தின் செயலாளர் பாலகிருஷ்ணன் தெரிவித்தார். அண்மையில் யாழ் சென்ற சமாதானக் குழுவுடன் சென்று திரும்பிய பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் மேலும் தெரிவித்ததாவது.

‘சமாதானம், ஆம் ஜனநாயகத்துடன்’ என்ற மகஜரை வடக்கி

விடுதலைப் புலிகள் சமாதானத்துக்கு தயார்!

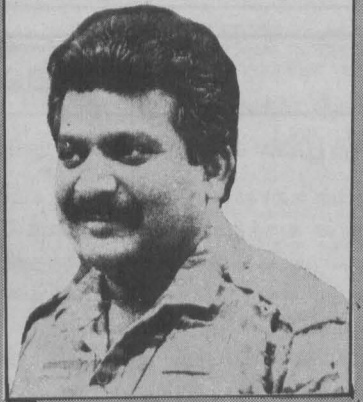
-மேர்ஜ் செயலாளர் ச.பாலகிருஷ்ணன்

லுள்ள மக்களிடையே விநியோகிப்பதும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடம் அதைச் சமர்ப்பித்து அது தொடர்பாக உரையாடுவதும், சமாதானம் தொடர்பாக அவர்களதும் அங்குள்ள மக்களதும் நிலைப்பாட்டை அறிந்து கொள்வதுமே எமது பயணத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. தரைமார்க்கமாக சென்ற தன் காரணமாக எமது குழுவுடன் சென்ற அவைவரும் அங்குள்ள மக்களை பார்க்கவும் பேசவும் வாய்ப்பை பெற்றுக்கொண்டது

டன் நீண்ட கால யுத்தத்தால் மக்கள் பட்டுள்ள துயரங்களையும் உணர்ந்து கொள்ளவும், யுத்தத்தின் அழிவுகளை நேரடியாக காணவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது”
“தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் சமாதானத்தின் நாட்டம் கொண்டுள்ளார்கள். அரசியல் ரீதியான தீர்வொன்றுக்கு வருவதை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவ்வாறான அரசியல் தீர்வொன்று காணப்படும் பட்சத்தில் அத்தீர்வு, தாங்கள் இப்போது

உருவாக்கியுள்ள நிர்வாக கட்டமைப்புக்களைக் கணக்கிலெடுத்து காணப்படுவதாக அமைய வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்”

“புலிகள் மட்டுமல்ல, அங்குள்ள மக்களிடையேயும் சமாதானம் குறித்த பலமான எதிர்பார்ப்பு நிலவுகிறது, அங்குள்ள மக்களும் சரி, புலிகளும் சரி எமது பயணத்தை மிகவும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார்கள்”

“மனித உரிமைகள், ஆளையிறவு இராணுவ முகாம் திறப்பு, அரசியல் கைதிகள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாகவும் அவர்களுடன் பேசினோம்”

“தேசத்தின் அரசியல் உரிமை வழங்கப்படுமானால், ஜனநாயக

→15

மலையகத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம்! தமிழ்க் கட்சிகள் மெளனம்!

மலையகத்தில் இது வரை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த சிங்களக் குடியேற்றங்கள் இப்போது பெருமளவு அதிகரித்து வருவதாக அங்கிருந்து கிடைக்கும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. கரவனல்ல, பொகவந்தலாவ-டெவன்போட், நோர்வூட் போன்ற பிரதேசங்களில் தற்போது வேகமாக குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இக்குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக மலையக அரசியல் கட்சிகள் அசட்டையாக இருந்து வருகின்றன என்றும் அரசாங்கத்தோடு இருக்கின்ற மலையக மக்கள் முன்னணி, இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்பன இதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் தயக்கம் காட்டி வருவதாகவும் பலர் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். அக்கட்சிகள் இந்நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக பத்திரிகை அறிக்கைகள் கூட வெளியிடாமல் இருப்பது மேற்படி குற்றஞ்சாட்டை வலுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

கொழும்பு - ஹற்றன்
பாதை விஸ்தரிப்பு
இது பற்றி மேலும் தெரிய
வருவதாவது. கொழும்பு-ஹற்றன்

வீதி விஸ்தரிப்பு திட்டம்
புல்தகொல பிட்டிய (வெற்றிலை
யூர்)விலிருந்து ஹற்றன் வரை
யான பெருந்தோட்ட பகுதிக்குள்

தெனியோவிட்ட, கரவனல்ல,
பிட்டவவு, அவிசாவல, யட்டியாந்
தோட்ட, கித்துள்கல, கினிகத்
தேன, வட்டவல ஆகிய பகுதி

களினூடாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

இப்பாதை விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை காரணமாக வைத்து கரவனல்ல முதல் பிட்டவல வரையான தூரம் வரை பாதை இரு மருங்கிலும் அமைந்திருந்த தமிழ் குடியிருப்புக்களை அகற்றிவிட்டு பின் மீண்டும் அவ்விடங்களை வேறு 500 குடும்பங்கள் ஆக்கிரமித்துள்ளன. கரவினா, கண்ணியப்ப தோட்டக்காணிகளில் 2000க்கும் மேற்பட்ட சிங்களக் குடும்பங்கள் வந்து ஆக்கிரமித்துள்ளன. அங்கு வீடுகள் மாத்திரமின்றி கடைகள் கூட கட்டப்பட்டு அவை நிரந்தரக் குடியிருப்புக்களாக மாற்றப்பட்டு

வருகின்றன. இவர்கள் மீது இதுவரை தோட்ட நிர்வாகமோ அரச நிர்வாகமோ பொலிஸாரோ கூட எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அமைச்சர் தலைமையில் குடியேற்றம்

இந்நடவடிக்கைகளின் பின்னணியில் பொ.ஜ.ஐ.முன்னணி நுவ ரெலிய மாவட்ட பா. உறுப்பினரும் அமைச்சருமான ஒருவரே இயங்கி வருகிறாரென அப்பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

அம்மக்கள் இது பற்றி தெரிவிக்கும் போது, இந்நடவடிக்கை நாளடைவில் இன மோதலாக உருவாகி

→15

பஜிரோ கனவுகள்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 82 குளிரூட்டப்பட்ட பஜிரோக்கள் தேவையென நிதிக்காப்பகம், அரசாங்க விநியோக திணைக்களத்திற்கு அறித்துள்ளது.

இதற்கான செலவுத்தொகையாக 139 மில்லியன் ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளது.

இந்த வாகனங்களுக்கான செலவின் 85 வீதத்தினை பொதுமக்கள் நிதியில் இருந்து அரசாங்கம் எடுத்துள்ளதாக நிதித்துறை அறிவித்துள்ளது. மிகுதியை பா.உ.சம்பளத்தில் இருந்து தவணை முறையில் அறவிடவும் தீர்மானித்துள்ளது.

1989இல் இருந்து, பா.உகளுக்கு வாகனங்களை இறக்குமதி செய்ததனால் 111மில்லியன் ரூபாய்களை நிலுவை உள்ளதாகவும் தெரியவ

ருகிறது.

பொ.ஜ.மு. தேர்தலுக்கு முதல் ஐ.தே.கவானது பொதுமக்கள் நிதியை வீண்விரயம் செய்வதாக குற்றம் சாட்டியதுடன், ஆடம்பர செலவுகளை நிற்பாட்டும் படியும் கோரியிருந்தது தெரிந்ததே. இதன் காரணமாக பா.உகளுக்கு ஆடம்பர வாகனங்கள் வாங்கும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கத்துள் பல நெருக்குதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளதால் குளிரூட்டப்பட்ட பஜிரோக்கள் வாங்கும் திட்டத்தை கைவிட்டுவிடலாமோ என்று கூட அரச உயர்மட்டம் யோசிப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

இதேவேளை அமைச்சர்கள் தவிர்ந்த பா.உறுப்பினர்கள் ஆடம்பர வாகனங்களுக்குப் பதிலாக இந்தியன் “அம்பாசிடர்” வாகனங்

→15

வட்டியை சகந்திரம் சகந்திரத்தையே வென்றவரும் - ஒரு வட்டியை புகளும்

வெவ்வுத் துடினை

நூறு பூக்கள்

மலரட்டும்!

நூறு பூக்கள் மலரட்டும் என்றார் மாவோ

சீனாவின் கலாசாரப் புரட்சிக் கால கட்டத்தின் போது, பல விதமான கருத்துக்களும் வெளிவர வேண்டும் அவை தமக்குள் முட்டி மோதி சரியான கருத்துக்கு மக்கள் வந்தடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில், மாவோ தனக்கேயுரிய இலக்கிய நயத்துடன் இவ்வாறு கூறினார்.

இங்கேயும் இப்போது, குறிப்பாக புதிய அரசாங்கத்தின் வருகையுடன் பல புதிய பூக்கள் மலரத் தொடங்கியுள்ளன.

நீதி, நியாயம், சமத்துவம், மனித உரிமைகள் என்பன பற்றி வாய்திறக்கவே அச்சம் கொண்டிருந்த முன்னைய ஆட்சிக் காலத்தில் 'காரியார்த்த மௌனம்' சாதித்த பல எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகை யாளர்களும் இப்போது பத்திரிகைத்துறையில், தமது பேனாக்களை தூசுதட்டிக் கொண்டு இறங்கியுள்ளார்கள்.

பத்திரிகைகள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வருகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது தான் என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

பல்வேறு விதமான கருத்துக்களும் மக்கள் மத்தியில் விவாதத்திற்காக வருவது ஒரு ஆரோக்கியமான அம்சம் தான். ஆனால் இங்கே, இது கருத்துக் களை, உண்மைகளை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லும், நோக்கத்துக்குப் பதிலாக வயிற்றுப் பிழைப் புகான ஒரு, 'தொழிலாக' தொடங்கியிருப்பது தான் வேதனைக்குரிய அம்சமாகும். 90 இல் சரிநிகர் தொடங்கிய போது, அதை எப்படியாவது மிரட்டி, அடிப்பணிய வைத்து விட வேண்டுமென நினைத்தவர்கள் முதல், 'தேசிய' பத்திரிகையில் முதுகு சொறியல் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் வரை பலர் இப்போது களத்தில் இறங்கியுள்ளார்கள்.

புதிய அரசாங்கம் உருவாக்கித் தந்துள்ள 'பத்திரிகை சுதந்திரம்' மக்களது மலினமான உணர்வு களைத் தூண்டிவிட்டு பிழைப்பு நடாத்தும் எழுத்தாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பாகப் போய் விட்டது.

இந்த பத்திரிகைகள் மத்தியில் ஒன்றிரண்டு நல்ல நோக்குடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் நடாத்தப் படும் பத்திரிகைகளும் வராமல் இல்லை.

ஆனால் அரைத்த மாவையே அரைக்கும், அதே சாம்பார்த்தனமான பத்திரிகைகளின் தொகை தான் தற்போது அதிகரித்து வருகிறது.

வியாபாரக் கெட்டித்தனமும், பண முதலீட்டு வாய்ப்பும் இருந்தால், 'தோல்' வியாபாரத்தைக் கூட 'சமூக சேவை', என்ற மகுத்துடன் செய்து விடலாம் என்பது இன்றைய 'திறந்த பொருளாதார' கோட்பாடு உருவாக்கி விட்டுள்ள ஒரு உப கோட்பாடு.

வாழ்க பத்திரிகைச் சுதந்திரம்!

வாழ்க நம்மவர் பிழைப்பு!

காட்டுக் கழுதைச்

சுதந்திரம்

“இந்த நாட்டின் செய்தித்தொடர்பு சாதனத்துறை ஏன்தான் இப்படிக்காட்டுக் கழுதைத் தனமான சுதந்திரத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறதோ தெரியவில்லை. மற்றைய ஜனநாயக நாடுகளில் உள்ளதுபோன்றதொரு ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதன் மூலம் விரைவில் இதை ஒரு ஒழுங்கிற்கு கொண்டுவருவோம்”

“நாங்கள் தொடர்பு சாதனத்துறைக்கு வழங்கியுள்ள சுதந்திரத்தை மிகவும் பொறுப்பற்ற முறையிலும், ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத விதத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தும் ஒரு மோசமான தொடர்புசாதனவியல் (Journalism) இங்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

அண்மையில் நடைபெற்ற மதிய போசன கூட்டமொன்றில் வெளிநாட்டு நிருபர்கள் மத்தியில் பேசும் போது ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்.

'பழைய குருடி கதவைத் திறவடி' என்ற கதைதான் என்று

சலித்துக்கொண்டார் ஒரு பத்திரிகையாளர்.

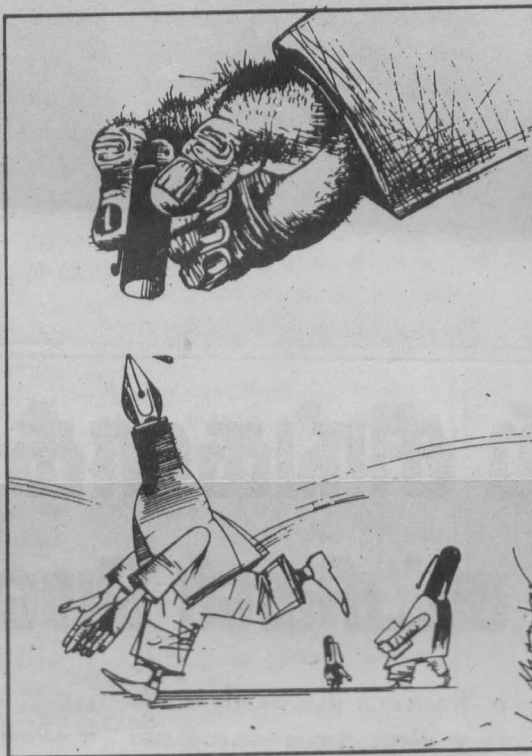
எல்லா அரசியல்வாதிகளும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் போது எதைச் சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் பொ.ஜ.மு.வும் சொன்னது; சந்திரிகாவும் சொன்னார் என்பதற்கு இதை ஒரு உதாரணமாக கொள்ளலாமோ?

ஐ.தே.க. ஆட்சியில் இருக்கும் போது ஸ்ரீ.ல.சு.கட்சியும், ஸ்ரீ.ல.சு.க. ஆட்சியில் இருக்கும் போது ஐ.தே.கவும் நம்நாட்டு பத்திரிகையாளர்களை உச்சிமுகர்ந்து பேசிய வரலாறு யாருக்கும் தெரியாததல்ல. எதிர்க்கட்சித்தலைவராக இருந்த ஜே.ஆரைப் போல, எதிர்க்கட்சியில் இருந்த பிரேமதாசா போல யாரும் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசியதில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னான செய்தார்கள் என்பது இன்று வரலாறாக உள்ளது. நிச்சயம் சொய்சா திடீரென காணாமல் போனது பற்றி இன்று அறியாதவர்கள் இல்லை.

பிரேமதாசா கால ஐ.தே.க. ஆட்சியின் மனிதப்படுகொலை, ஊழல், அதிகார துஷ்பிரயோக நடவடிக்கைகள் பற்றிய பொ.ஜ.மு.வின் பேச்சுக்கும், சந்திரிகாவின் அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் கைகொடுத்து உதவிய, பரந்த பிரச்சாரத்தைத் தந்த, அதற்காக 'பொறுப்புணர்வுடன்' உழைத்த பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் இப்போது திடீரென 'காட்டுக் கழுதைகளாகிப்' போய்விட்டார்கள்!

காரணம், சந்திரிகா அம்மையார் ஆட்சிக்கட்டிலில் ஏறியதைத் தவிர வேறென்னவாகத்தான் இருக்க முடியும்?

பத்திரிகையாளருக்கான ஒழுக்கக் கோவை ஒன்றை தயாரிப்ப

தற்கான குழுவொன்றை ஏற்கெனவே மந்திரிசபை நியமித்து விட்டது. இது தயாரிக்கப்போகும் ஒழுக்கக்கோவை இனிநடைமுறைச் சட்டமாக வருமாம்.

ஏற்கெனவே 1981 ம் ஆண்டில் ஐ.தே.க. இப்படியொரு ஒழுக்கக்கோவையைத் தயாரித்து வெளியிட்டது. அது வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டு, இன்னமும் நடைமுறையில் உள்ளது. ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு இது தெரியாதோ அல்லது மறந்து போய்விட்டோ அல்லது ஐ.தே.க.வின் ஒழுக்கக்கோவை அது என்பதால், புதிதாக ஒன்று தயாரிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறாரோ என்னவோ, புதிய ஒழுக்கக்கோவை வரப்போகிறது.

ஒழுக்கக்கோவை பத்திரிகையாளர்க்கு அவசியம் என்று ஆத்திரப்பட்டு பேசும் அம்மையாரிடம் ஒரு கேள்வி.

இவ்வாறான ஒழுக்கக்கோவையை ஏன் உங்கள் சக அரசியல்வாதிகளுக்காக உருவாக்கக்கூடாது. இந்தநாட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகளான உங்களுக்கும், மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஆவது ஒரு ஒழுக்கக்கோவையை நீங்கள் உருவாக்கி வைக்கலாமே? அவ்வாறான ஒரு ஒழுக்கக்கோவை இல்லாததால்தானே பத்திரிகையாளர்கள் உங்களுக்கு பிடிக்காத விதத்தில் எழுத வேண்டிவருகிறது?

ஒரு வேளை அரசியல்வாதிகள் என்றால், அதுவும் உங்கள் கட்சி எம்.பிக்கள் என்றால் ஒழுக்கமானவர்கள் என்று கருதுகிறீர்களா?

அரசியல்வாதிகளும், எம்.பிக்களும், அமைச்சர்களும் 'ஒழுக்கமாக இருக்க' ஒழுங்கு செய்யப்பட்டால், பத்திரிகையாளர்களின் ஒழுங்குபற்றி பேசவேண்டிவராது. அப்படி இல்லையென்றால், பத்திரிகையாளர்களது வாயை கட்டிப்போட்டுவிட்டு, ஊருக்கு தெரியாமல் 'ஒழுக்கம் மீறி' நடந்தபடியே, பெயரையும் காத்துக்கொள்ள முயலும் அறிவுத்தனமான முயற்சிதான் இது என்றே சொல்லமுடியும்!

பத்திரிகையாளரை சுதந்திரமாக விட்டு, நாட்டின் ஒழுங்கு மீறல்களை கேள்வியெழுப்ப அவர்களை அனுமதிக்கப்போகிறார்களா? அல்லது அவர்களை மெளனியாக்கிவிட்டு நீங்கள் உங்களையும் உங்களை சார்ந்தவர்களையும் காப்பாற்றப்போகிறீர்களா?

நீங்கள் எந்த ரகம்?

நாட்டின் தலைவிதி

மாறுமோ?

1994 ஓகஸ்ட்

பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரம்.

வானொலிப் பெட்டிகளுக்கும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளுக்கும் முன்பாக அனேகமான முழு நாட்டுமக்களும் உட்கார்ந்திருந்த நேரம்.

எல்லா மாவட்ட முடிவுகளும் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னரும் யாழ்மாவட்டத்தின் சில குறிப்பிட்ட தொகுதிகளின் முடிவுகள் அறிவிக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் இத்தனை தாமதம் என்ற ஆவல் பரவலாக எல்லோரிடமும் எழுந்திருந்தது.

திடீரென தேர்தல் ஆணையாளர் சந்திராநந்த உ. சில்வா தொலைக்காட்சியில் தோன்றினார்.

யாழ் மாவட்டத்தின் தொகுதிகளில் நடந்த தேர்தலை ஏற்றுக் கொள்வதா இல்லையா என்ற தனது பிரச்சினையில், அதை ஏற்றுக்கொள்வதென்ற தனது முடிவை சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தமிழ் கட்சிகளுடனும் பேசி அவர்களின் ஒப்புதலின் பேரில் எடுத்ததாக அறிவித்தார்.

நாம் அவசர அவசரமாக ஒரு சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு இதுபற்றி விசாரித்தோம்.

அப்படியானதொரு சந்திப்பு நடைபெறவில்லை என்று தகவல் கிடைத்தது!

அரசாங்கத்துக்குக் கட்டுப்படாமல் அரசியல் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்க வேண்டிய ஒரு அதிகாரி, இந்த மோசடித் தேர்தலில் அப்போது பதவியிலிருந்த அரசாங்கத்தினதும் அரசியல் கட்சிகள் ஒரு சிலவற்றினதும் தூண்டுதலுக்கு உட்பட்டு இவ்வாறு நடந்துகொண்டாரோ என்ற சந்தேகம் வலுத்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மொத்தம் ஒன்பது எம்.பிக்கள் தெரிவாகினர்!

இப்போது அவர் படைத்துறைச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

முதலில் இப்பதவியை மறுத்தபோதும், பிறகு ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோளை மீறமுடியாமல் ஒப்புக்கொண்டுவீட்டார்.

அரசாங்கங்களுக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய தேவையில்லாத ஒரு பதவியிலிருக்கும் போதே, அதன் அதிகாரங்களை சரியாக பயன்படுத்த தயங்கிய ஒரு 'ஒத்துப்போகும்' நல்லபிள்ளைதனமான அதிகாரியாக இருந்தவர் இவர்.

இப்பதவிக்கு நீண்ட காலத்திற்கு பிறகு ஒரு சிலில் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயம்தான் என்ற போதும், இப்பதவியிலும் இவர் படைத்துறை செயலாளராக இருப்பதற்கு பதில், அரசாங்கத்தின் போக்குக்கேற்ப இயங்குவதாக இருப்பாரா என்பது குறித்து சந்தேகம் எழுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை.

படைத்துறை செயலர் பதவி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது. தேர்தல்களில் தில்லுமுல்லுகளை முன்னைய ஐ.தே.க. அரசாங்கங்கள் செய்த போது மௌனமாக இருந்தது போல, இனிவரப்போகும் காலங்களில் படைத்துறைகளில் ஏதாவது தில்லுமுல்லுகள் நடந்தாலும் கூட இவர் மௌனமாக இருந்து விடுவாரோ என்பது நியாயமான சந்தேகம் தான்!

ஒருவர் தனது கையை சுத்தமாக வைத்திருப்பதில் மட்டும் திருப்திப்பட்டுவிடக்கூடிய பொறுப்புகள் அல்ல இவை. துணிவுடன் தனக்கு கீழ் நடக்கும் ஊழல்களை நிறுத்தும் திராணியும் அவருக்கு அவசியம்.

ஜனாதிபதிக்கும் வேறு பொருத்தமான ஆட்கள் இல்லை என்பது எமது நாட்டின் தலைவிதி!

'சண்டே லீடர்' ஆங்கிலப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்கிரமதுங்க மற்றும் அவரின் மனைவியும் பத்திரிகையாளருமான நேன் விக்கிரமதுங்க ஆகியோரின் மீதான குண்டர்களின் தாக்குதல் சம்பவம் தொடர்பான விசாரணை தாமதப்படுத்தப்பட்டு வருவதாக 'சுதந்திர பத்திரிகையாளர் சங்கத்தினர்' அரசாங்கத்தின் மீது குற்றஞ்சாட்டியுள்ளனர்.

இதேவேளை மேற்படி தாக்குதலை நடாத்திய குண்டர்களை வெறுமனே கருவிகளென்றும் அவர்களை இயக்கிவிட்டது பிரபல சிங்கள சினிமா நடிகர் சனத் குணதிலக்கவே என்று தான் நம்புவதாகவும் லசந்த குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சனத் குணதிலக்க இதற்கு முன் காமினி திசாநாயக்கவுடன் நெருக்கத்தை பேணி வந்தவர். காமினி மகாவலி அமைச்சராக இருந்த போது அவரது பொதுசனத் தொடர்பு ஆலோசகர்களில் ஐம் பது பேரில் ஒருவராக சனத் குணதிலக்கவும் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்.

பிரேமதாசா ஆட்சியின் போது அவருடனும் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்த சனத் மேல் மாகாண சபை உறுப்பினராகுமளவுக்கு ஐ.தே.கவுக்குள் தன்னைப் பலப்படுத்திக்கொண்டார்.

ஆனால் சென்ற ஆண்டு அடித்த சந்திரிகா அலையுடன் தன்னையும் நிறம் மாற்றிக்கொண்டு பொ.ஐ.முவுடன் ஒட்டிக்கொண்டார் சனத். ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சந்திரிகா வெற்றி பெற்றவுடனேயே ஜனாதிபதியின் தொடர்புத்துறை ஆலோசகராக அமர்த்தப்பட்டார். அந்த பலத்தை வைத்துக்கொண்டு தொலைக்காட்சி, வானொலி, லேக்கவுள் என்பவற்றை ஆட்டிப்ப

டைக்கும் அதிகாரியாகவே அண்மைக்காலமாக அவர் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறார்.

இந்நிலையிலேயே சனத்தின் அதிகாரத்துக்குட்படுத்த முடியாத தனியார் பத்திரிகைகள் தன் அதிகாரத்தை மீறிய நிலையிலுள்ளமை காரணமாக எழுந்த எரிச்சலினதும், போதாதற்கு அவரைப் பற்றிய விமர்சனங்களினால் வந்த கோபத்

பொ.ஐ.மு தருவதாகச் சொன்ன சுதந்திரம் கிதுதானோ?

தினதும் வெளிப்பாடே லசந்த மீதான தாக்குதல் என்றே பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியில் பேசப்படுகிறது.

சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அப்பத்திரிகையில் "இன்சைட் பொலிதிக்ஸ்" (Inside politics) என்ற பத்தியில் சந்திரிகா மற்றும் அவரது நெருக்கத்துக்குரியவரான பத்மா மகாராஜா, ரொனி பீரில், உதய நாணயக்கார, சனத் குணதிலக்க ஆகியோருடைய அரசியல் நடவடிக்கைகளை மட்டுமன்றி அவர்கள் உண்ணும், அருந்தும் விதங்கள் பற்றிக்கூட எழுதிவந்துள்ளார். இந்தத் தனிப்பட்ட விமர்சனங்கள் காரணமாகவே மேற்படி தாக்குதல் நடத்தப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது.

சண்டே லீடர் பத்திரிகையாளர் இலாம் நிஸாம் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

சனத் ஒரு முறை போன் பண்ணி லசந்த தன்னைப் பற்றித் தொடர்ந்தும் எழுதினால் பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கே வந்து வெட்டிக் கொல்வதாகப் பயமுறுத்தினார் என்கிறார்.

'லக்பிம்' எனப்படும் சிங்களப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பந்துல பத்ம குமார 'சுதந்திர பத்திரிகையாளர்

கள் இயக்க' தலைவர்கள் மட்ட கலந்துரையாடலின்போது, "தான் இத்தாக்குதல் சம்பவம் பற்றி சனத்திடம் வினவிய போது அவர் - லசந்தவை தாக்க வேண்டிய தேவை தனக்கு இருந்த போதும், அதற்கு முன்னரே யாரோ முந்தி விட்டார்கள் என தன்னிடம் சொன்னதாக குறிப்பிட்டார்.

இத்தாக்குதல் சம்பவம் பற்றி லசந்த இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

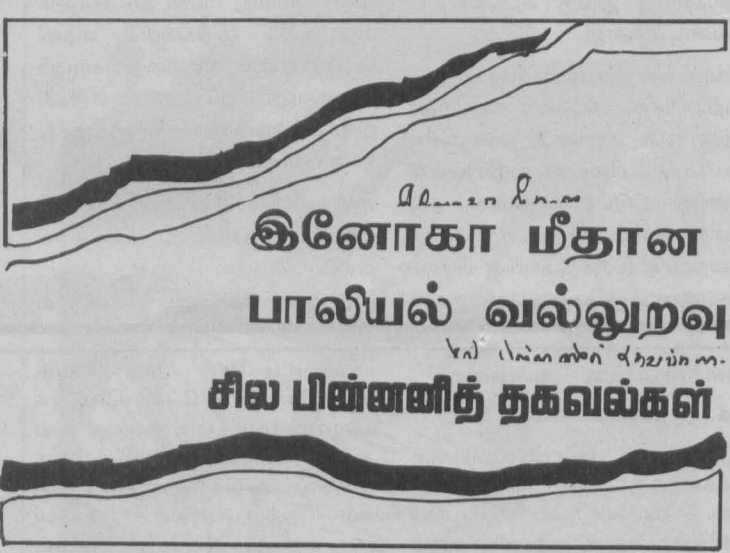
"நான் சனத் குணதிலக்கவின் மீது சந்தேகப்படுகிறேன். இது எமக்கு முதற்தடவையல்ல. ஆனால் கொலை மிரட்டலுக்குள்ளான முதற்தடவை இது.

எங்கள் பத்திரிகையின் அரசியற் கட்டுரையில் கூறப்பட்ட பல விடயங்கள் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு பிடிக்காமல் இருக்கலாம். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுது

வதற்கான காரணமுண்டு. உதாரணத்திற்கு, ஜனாதிபதி அவரது சகாக்களுடன் ஹோட்டலுக்குப் போய் இரவு ஆடம்பரமாக இருப்பது ஒன்றும் குற்றமில்லை. ஆனால் அதன் காரணமாக அடுத்த நாள் தனது கடமை 2-3 மணித்தியால யங்கள் தாமதமாகுமென்றால் அது நாட்டுக்கே பாதகமாக அமையும். எனவேதான் அவற்றை நாட்டு மக்களுக்கு விளக்க முயற்சிக்கிறோம்.

இந்த தாக்குதல் சம்பவத்தில் இரண்டு விடயங்களை அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள். நீ இதற்கு மேலும் அப்படிச் செய்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும் என்பது, அடுத்தது நாட்டின் ஏனைய பத்திரிகையாளர்களுக்கு - நீங்களும் இதுபோல் காரியமாற்றினால் இந்த நிலைமை தான் உங்களுக்கும் என்பது.

என்.சரவணன்

லாற்றில் மிகவும் விசேசமான வழக்கு விசாரணையாகும். நாட்டின் பிரபல நபரும், இதற்கு முன்பல குற்றச்சாட்டுக்களும் சுமத்தப்பட்டவருமான கமல் அத்தாராட்சி என்ற நடிகருக்கு எதிராகவே இப் 'பாலியல் வல்லுறவு' குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் இந்த நபருக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் இடையே இருந்த தொடர்புகளும் அதிகம் என்பது தெரிந்ததே.

சந்தேக நபரான கமல் அத்தாராட்சி மறைந்திருந்த காலத்தில் அவரின் தங்கிடமாக இருந்தவை, அப்போது பதவியில் இருந்த ஐ.தே.க. அரசியல்வாதிகளின் வீடுகள் என சந்தேகிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே ஒருமுறை, அக்காலமாகாணசபை உறுப்பினரும் தற்கால ஹம்பாந்தோட்டை பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மேவின் சில்வாவின் வீட்டையும் பொலிஸார் சோதனை செய்துள்ளனர். மேலும், சந்தேக நபரின் நெருங்

கிய நண்பரான முன்னாள் மாகாண சபை உறுப்பினரான சனத்குணதிலக இன்றைய ஜனாதிபதியின் தகவல் தொடர்புசாதன ஆலோசகராகவும் உள்ளார்.

இவ்வழக்கு தொடர்பாக வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்த காலங்களில் நடைபெற்ற சில தகவல்களை பாதிப்புக்குள்ளான பெண்ணின் தாயாரும், சிறிய தாயாரும் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

"29.08.1994 அன்று காலை 9மணிக்கு என் வீட்டுக்கு சிகப்பு நிறக்காரில் மூவர் வந்தனர். வந்தவர்கள், எங்களிருவரிடமும் தாங்கள் இனோகாவை கவனித்துக் கொள்வதாகவும், இப்போதைக்கு உங்களுக்கு 10,000 ரூபா தருகிறோம் எனவும், இனோகாவுக்கு தேவையெனில் வேலையொன்றும் வாங்கித்தருவதாகவும், ஆனால் இதுபற்றி பொலிஸாருக்கு அறிவிக்கக்கூடாது என்றும் வழக்கை வாபஸ் பெறும்படியும் கூறிச்சென்றனர்.

நாங்கள் இருவரும் பின்பு வெலிகட பொலிஸாருக்கு முறைப்பாடு செய்ய சென்றோம். நாம் பொலிஸ் நிலையத்துக்குக்கில் சென்றபோது எங்களை வீட்டில் வைத்து சந்தித்த மூவரில் ஒருவர் எம்மை பொலிஸாருக்குச் செல்லவிடாது தடுத்துக் கொண்டு இருந்தார். அப்பொழுது சிவப்பு நிற வான் ஒன்று எமக்கருகில் வந்துநின்றது. அதில் வான் சாரதியைத் தவிர இரு பெண்களும் ஒரு மனிதரும் இருந்தார்கள். அம் மனிதர் சந்தேகநபரின் தந்தையெனவும், இருபெண்களும் சகோதரிகள் எனவும், சாரதி நண்பர் எனவும் பின்பு தெரிந்து கொண்டோம். எங்களை அந்தவானில் ஏற்றி தெமட்டகொடவுக்கு கூட்டிச்சென்றனர். அங்குள்ள வீடொன்றில் வைத்து, மேவின் என்றழைக்கப்படும் மாகாணசபை உறுப்பினர் ஒருவரை அறிமுகம் செய்து வைத்தனர். மேவின் எமக்கு 10,000 ரூபா தருவதாகவும் முறைப்பாட்டை விலக்கிக் கொள்ளுமாறும் கூறினார்.

இதேவேளை சந்தேகநபரின் தாயாரும், சகோதரிகளும் வழக்கை வாபஸ்பெறுமாறும் அவ்வாறு செய்யாவிடின் 'உங்களுக்குத்தான் வெட்கக்கேடு ஏற்படுமெனவும்' எங்களிடம் கூறினார். தங்களிடம் பணம் இருப்பதாகவும், தாங்கள் நினைத்தால் வழக்கில் வெல்ல முடியுமெனவும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் வழக்கு நடைபெறும் நாளன்று பத்திரிகையாளர்களை அழைத்து வந்தால் சிறிசேன குரேயின் கொலைகாரர்களைப் பாவித்து தண்டித்து விரட்டியடிக்கவும் முடியும் என்றும் எம்மை மிரட்டினார்.

அப்பொழுது மேவின், பொலிஸார் இவ்வழக்கில் சம்பந்தப்படுவது பெயரெடுக்க. நீங்கள் வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். நாங்கள் உங்களுக்கு உயிருள்ளவரை உதவிபுரிவோம். எங்களுக்காக இந்த வழக்கை வாபஸ் பெற்று உதவிபுரியுங்கள் என்றதோடு, "எலிபண்ட் ஹவுஸில்" வேலை வாங்கித்தருவதாகவும் கூறினார். அத்துடன் இவர் நிற்கவில்லை. இனோகா மூலம் கமல் எதுவும் செய்யவில்லை யென்றும், அவருக்கு முளை சரியில்லையென்றும் கூறுமாறு கூறியுள்ளார்.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணும், உறவினர்களும். நீதிமன்றத்துக்கு வந்த பொழுது சந்தேக நபரும், அவரது உறவினர்களும் மிகுந்த ஆத்திரத்துடன் நடந்து கொண்டனர். உறவினரொருவர் பத்திரிகையாளரை அச்சுறுத்தியுள்ளார். இதனால் வேறொரு வழக்கொன்றும் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

இனோகாவிற்காக எந்த ஒரு வழக்கறிஞரும் வாதாட முன்வரவில்லை. இந்த நிலை மிகவும் துன்பமானதாகும். இதையறிந்த சட்ட உதவி ஆணைக்குழு இவருக்கு உதவி செய்தது.

திருக்கோணமலையில் அமைந்துள்ள வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் தொழிற்பயிற்சிக் கூடம் அதிகாரிகளின் தயவின்காரணமாக இறுதி மூச்சுக்கெதிராகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறதா? இத்தகைய கேள்வி பொது மக்கள் மத்தியிலும் அங்கு பணிபுரியும் ஊழியர்கள் மத்தியிலும் எழுந்துள்ளது.

1989 ஜூலையில் மாகாண அரசால் 40 பயிற்சியாளருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்நிறுவனம் தற்போது பரந்து விரிந்து சுமார் நூறு பயிற்சியாளர்களையும் இருநூறு சகல தர ஊழியர்களையும் கொண்டு இயங்குகிறது. முன்பு "லங்கா கிளாஸ்ப்க்டரி" இருந்த இடத்தில் 6.2 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஆறு பெரிய தளங்களையும் இந்திய அரசினால் வழங்கப்பட்ட ஒரு கோடியே முப்பது லட்சம் பெறுமதியான இயந்திர உபகரணங்களையும் கொண்டு கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கிறது இது.

இதனுடைய பயிற்சிப்பிரிவு படித்த இளைஞர்களுக்கு மின்னியல், லேத் வேலை, மோட்டார் மெக்கானிக்கலும் குளிர்நீர் உபகரணங்கள் பொருத்துதல், திருத்துதல், மர வேலை, வெல்டிங் என்பன சம்பந்தமான பயிற்சிகளை வழங்கி சர்வதேச தரம்கொண்ட சான்றிதழ்களை வழங்கி வருகின்றது.

தொழிற்கூடம் அநேகமாக ஆயுதக் கலாசாரத்திலிருந்து விடுபட்ட தமிழ் இளைஞர்களை பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கின்றது. நெசவுத் தறிகள், மரத்தளபாடங்கள், குண்டுசி போன்றவற்றைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்து வருகிறது. நவீன உபகரணங்களின் உதவியால் இவை செய்யப்படுவதால் தரச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் இருக்கின்றது. சப்பாத்துக்கள் செய்யக்கூடிய இயந்திரமொன்றும் இங்கு உண்டு.

இந்நிறுவன உற்பத்தி 1991 இல் 1 மில்லியனாகவும், 1992இல் 5.5 மில்லியனாகவும், 1993இல் 15 மில்லியனாகவும், 1994இலும் 15 மில்லியனாகவும் இருக்கிறது.

இதன்மூலம் இங்கு பணிபுரியும்

திருகோணமலை தொழிற்பயிற்சிக்கூடம்

அதிகாரிகளின் அசமந்தத்தினால் கிறுதி மூச்சு?

ஊழியர்கள் வருடாந்தம் ரூபா

1991இல் 483,857.89

1992இல் 778,302.23

1993இல் 3,710,304.42

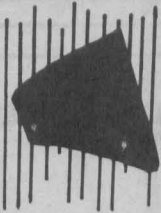
1994இல் (டிசம்பர் இல்லாமல்)

4,229,363.75 என்ற வகையில்

ஊதியம் பெற்றுவந்திருக்கின்றனர்.

இந்நிறுவனத்தின் வளங்கள் இப்பகுதித் தேவைகள் என்பவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது இவ்வளர்ச்சி மந்தமானது என்றே கொள்ளவேண்டும். வடகிழக்கு மாகாணத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் உள்ள இந்நிறுவனம் அதிகாரிகளின் "நோகாமல் மெல்லக் கொல்லும்" நோக்கினால் தன் வாழ்வுக்குப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

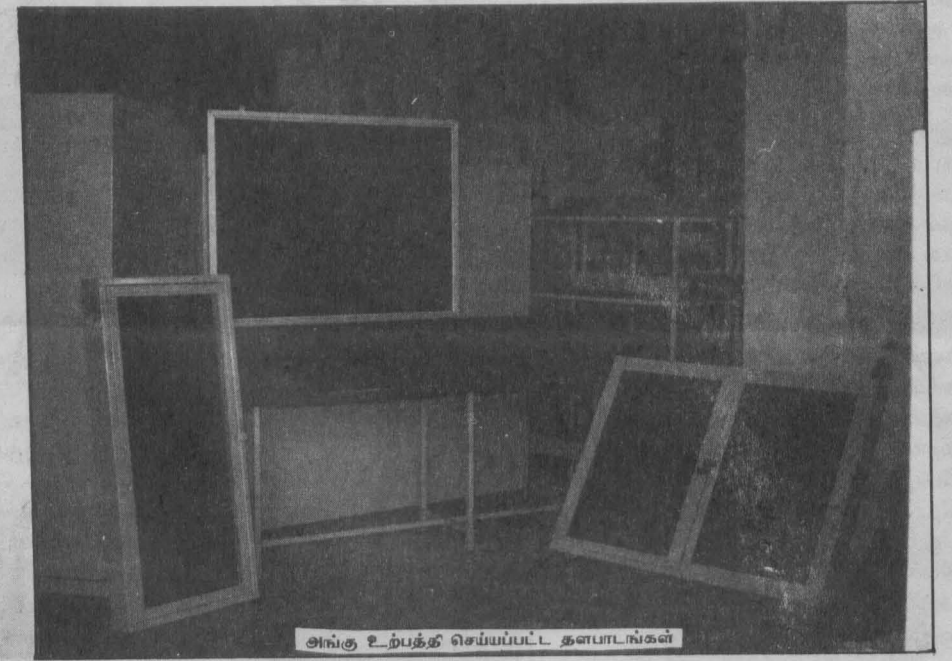
கணைசநாதன், பற்குணம் போன்ற செயலாளர்களே இம்மெல்லக் கொல்லும் கலையில் வித்தகர்களாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. வடகிழக்கு மாகாண அரசின் சகல திணைக்களங்களுக்கும் வேண்டிய தளபாடங்கள், பாடசாலைத் தளபாடங்கள், மற்றும் உற்பத்திப் பொருட்களை இங்கிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வழி செய்தாலே இந்நிறுவனம் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சிகண்டு மேலும் பலநூறு இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் வழங்கியிருக்கும்.

13ஆயிரம் பெறுமதியான நவீன வேலைப்பாடுகள் அமைந்த டி.வி.ஸ்டான்ட் ஒன்றை இலவசமாக தனது கொழும்பு வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றிருப்பாரா? அது மாத்திரமல்ல மேற்படி டி.வி.ஸ்டான்ட்டில் மாற்றம் ஒன்று செய்து

அவர்கள் தீவிரமாகவே இருக்கிறார்கள்.

இதன் ஒரு கட்டமாக, கடந்த வாரம் காட்டிலாக அதிகாரிகளால் சுமார் 5 லட்சம் பெறுமதியான நெசவுத் தறிகள் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. இவை கள்ளமரங்களால் செய்யப்

அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தளபாடங்கள்

ஆனால் இங்கு நடந்தது என்ன? கண்துடைப்புக்காகவும் நல்லமனம் படைத்த சில அரசியல்வாதிகளின் நெருக்குதல்களாலும் ஏனோ தானோ என்றே கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. அண்மையில் நகருக்கு வெளியேயுள்ள பிரதேசச் செயலாளர் ஒருவரை கந்தளாய் அரசியல்வாதி ஒருவர் கமிஷனுக்கா அலைகிறீர் என நேரடியாக கேட்டு எச்சரித்து இந்நிறுவனத்தில்

வற்காக இரண்டு ஊழியர்களையும் இங்கிருந்து கொண்டுசென்றிருப்பாரா?

இப்போது கூட கணைசநாதனுக்கென ஐம்பதினாயிரம் பெறுமதியான தளபாடங்கள் செய்யப்பட்டு அன்பளிப்புக்காக காத்திருக்கின்றன என்று ஊழியர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி வந்ததால் "கிடைக்க இருந்த அன்பளிப்புக்கள் போச்சே" என்று கணை

பட்டவை என்பது காட்டிலாகாவின் குற்றச்சாட்டு. இல்லை அவை நல்ல மரங்கள் தான் என உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகள் எவரிடமும் இல்லையோ என ஐயுறவேண்டியுள்ளது. கள்ளமரம் இங்கே வந்தது எப்படி என்பதும், அவை இந்தக் கட்டத்தில் தான் ஏன் பிடிபட்டன என்பதும் சிந்தனைக்குரியதே!

அதுமட்டுமல்ல அகதிகளைக் கொண்டு வந்து இங்கே தங்கவைக்கப்போகிறார்கள். பயிற்சிநிலையம் மூடப்பட்டுவிடும் என்று ஒரு புரளியைக் கிளப்பி, பயிற்சி நிலையத்துக்கு உதவி வழங்கும் வெளிநாட்டு நிறுவனம் ஒன்றின் கொழும்பு அதிகாரிகளை நம்பவைத்து இங்கே நேரில் வந்து நிலைமைகளைத் தெரிந்து போகும்ளவுக்கு திட்டமிட்டு செயலாற்றுவார்கள் யாரோ?

மொத்தத்தில் இந்நிறுவனத்திற்கு ஏதாவது நேருமாயின் தொழிலாளர்கள் துன்புறுவர். அதிகாரிகள் தொகை பெறுவர்.

விவேகி

பொருட்கள் கொள்வனவு செய்ய வைத்ததும் இங்கு கட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

இங்கு கொள்வனவு செய்வதற்கு அதிகாரிகள் தயக்கம் காட்டுவதற்கு ஒரே காரணம் தங்களுக்கு "கமிஷன்" கிடைக்க வழியில்லை என்பது மட்டும்தான். தரம் குறைவு என்று சொல்ல முடியாது. தரம் குறைவாக இருக்குமாயின் பிரதம செயலாளர் கணைசநாதன் சுமார்

சநாதன் தலையில் கை வைக்கிறாரா அல்லது "யார் தடுத்தாலும் பிழைக்கும் வழிகளைக் கைவிடேன்" என்று அவற்றை கொழும்புக்கு அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கிறாரா என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

எனினும் இச்சிறிய அன்பளிப்புக்களால் ஏமாந்துவிடக் கூடியவர்களல்லர் எங்கள் செயலாளர்கள். மெல்லக் கொல்லும் பணியில்

வளத்தாப்பிட்டி - அம்பாறை கே.முருகையா

"இரானுவம், பொலிஸ், சிங்கள மக்கள் ஒருவர் கூட மிச்சமில்லாமல் எல்லோரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து எனது சகோதரனின் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கொன்று போட்டார்கள். எனது கிராமம் மிகிந்துபுரம். நான் திரும்பவும் அங்கு போகவே விரும்புகிறேன். ஆனால் அங்குள்ள இன்றைய கிராமவாசிகள் எல்லோருமே சிங்களவர்கள். நான் அங்கு போகவோ, எனது வீட்டை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவோ ஒரு போதும் சாத்தியமாகும் என்று நான் நம்பவில்லை"

எனது தினக்குறிப்பு புத்தகத்தின் நான் குறித்து வைத்துள்ள குறிப்பு இது. இதை வாசிக்கும் எவரும் இவரை ஒரு இனவாதி எனக்கருதக்கூடும். ஆனால் அவரது சமூகப் பின்னணியையோ, அவரது வாழ்க்கையை முழுமையாகவோ தெரியாமல், அவரது ஒரு கருத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அவரை ஒரு இனவாதி என்று எவ்வாறு சொல்லமுடியும்? அது எவ்வாறு நியாயமாகும்?

எம்.லீலாவதி

(திருமலை நெல்சந்தைப்படுத்தும் சபையின் களஞ்சிய சாலையில் அமைந்திருக்கும் அகதிமுகாமை சேர்ந்தவர்)

"எமது கிராமத்துள் அடாத்தாக

நுழைந்த புலிகள் எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த 17 பேரை வெட்டிக் கொன்றார்கள். ஒரு ஒன்பது வயதுக் குழந்தையையும் கூட அவர்கள் வெட்டிக் கொன்றார்கள். அவர்கள் - அந்தப் புலிகள் - எல்லோரும் உண்மையாகவே தமிழர்கள் தான். அவர்களை ஒரு போதும் நம்ப முடியாது"

இப்பெண்ணைக்கூட எவரும் ஒரு இனவாதி என்று சொல்லக்கூடும்.

ஆனால் அவளது வாழ்க்கையின் பின்னணி என்ன?... இந்த இரண்டு உதாரணங்களும் ஒரே விடயத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன. அதாவது ஒரு பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியாக தீர்வு காணப்பட்டாலும் கூட, மனிதாபிமான அடிப்படையிலான ஒரு தீர்வு காணப்படுவது என்பது மிகவும் சிக்கலானது என்பதாகும். இன்றைய இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வு காணப்பட்டுவிட்டது என்று கருதிக் கொள்வோம். அந்த ஒன்றுமட்டுமே இத்தகைய உடைந்து போன இதயங்களை ஒன்றிணைக்கப் போதுமானது என்று கொள்ள முடியுமா? நான் அப்படி நினைக்கவில்லை.

இதுவரை நான் 43 அகதிமுகாம்களைப் பார்வையிட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு சமூகங்களை சேர்ந்தவர்களை அங்கு கண்டிருக்கிறேன்.

இதுவரை நான் 43 அகதிமுகாம்களைப் பார்வையிட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு சமூகங்களை சேர்ந்தவர்களை அங்கு கண்டிருக்கிறேன்.

அந்த மக்களின் இதயங்களில் ஆழமாகப் புதைந்து போயுள்ளவை என்ன என்பதை நான் ஓரளவு அறிவேன். அவற்றை நான் இனங்கண்டிருக்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் வெறும் உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகளாக ஒருவர் கருதக்கூடும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை அவர்களது வாழ்க்கை எத்தகைய உணர்ச்சிகளும் அற்றதாகவே இருக்கிறது.

O O O

இடம்: பிரிட்டிஸ் கவுன்சில் (பிரித்தானியா கழகம்)

சியாம் செல்வத்துரை (பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் பெர்வரி 9ம் திகதி சியாம் செல்வத்துரை அவர்கள் Funny Boy என்ற நாவல் விமர்சனக் கூட்டம் நடைபெற்றது.)

யூலை 1983 இனக்கலவரத்தை அடுத்து கனடாவுக்கு சென்றவர் இவர். வேடிக்கைப்பையன், (Funny Boy) என்ற பெயரில் ஒரு நாவலை இவர் எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் மையப் பொருள் இனவாதமும் ஒருபால் புணர்ச்சியுமாகும். இவையிரண்டும் 'இரண்டாந்தரச் சண்டைகள்' என்று இலேசாக ஒதுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இதனால், சமூகத்தின் இத்தகைய அடக்குமுறைக்கெதிரான கிளர்ச்சியின் (re-belling) மூலமாகவே இவற்றிற்கு எதிரான சமூக ஆந்தஸ்தை அடையாளம் காண வேண்டியுள்ளது.

ஒரு உளவியல் ஆய்வில், இதன்

→15

முன்னுரை

ஒவ்வொரு தடவையும், அரசியலோடு சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது ஒரு விடயம் குறித்த ஆழமான பரிசீலனையொன்றினையே இப்பத்தியில் தரவேண்டும் என்பதே எனது போக்காக இருந்து வருகிறது. ஆயினும் நான் சென்ற இதழில் எழுதியது தொடர்பாக மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் வந்துள்ளன. 'பாலம்' சென்ற இதழில் தந்தது பெருமளவில் உணர்வுகளின் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஒருபத்தியையே என்று சிலர் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் இது உளவியல் சார்ந்த ஒன்றென்றும் வேறும் சிலர் இது அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை வைக்குமாறு தம்மை கோருவதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

இவையெல்லாம், அவர்கள் தத்தமக்கேயுரிய பார்வைக் கோணத்தின் நிலை நின்று நோக்குகையில் சரியாகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் என்னுடைய நம்பிக்கை வேறு. ஒரு பிரச்சினை சிலவேளைகளில் அரசியல் ரீதியாக தீர்க்கப்பட்டாலும் கூட, மனிதாபிமான அடிப்படையில் அது தீர்க்கப்படுவதென்பது மிகவும் சிக்கலானது என்றே நான் நம்புகிறேன். இதற்கு உதாரணமாக பல விடயங்களை என்னால் குறிப்பிட முடியும். ஆயினும் விரிவஞ்சி ஒருசிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

யா
ஸ
ய்

சுஸரஞ்சு

முஸ்லிம் மக்களும் விடுதலைப் புலிகளும்

தமிழர் பிரச்சினைக்கு அரசும் - முஸ்லிம்கள் பிரச்சினைக்கு புலிகளும்

தீர்வை முன்வைக்க வேண்டும்

வடகிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்களது அரசியல் பிரதேச உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினை மேசைக்கு வருகின்றதுடன், அரசு - புலிகள் சமாதான பேச்சுவார்த்தையின் முக்கியமான ஒரு காலக்கட்டம் ஆரம்பிக்கவுள்ளது.

எப்படி அரசு, தமிழர் தொடர்பான ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை வைக்க கடமைப்பட்டுள்ளதோ அப்படியே விடுதலைப்புலிகளும் வடகிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்க கடமைப்பட்டுள்ளனர். வடகிழக்கு முஸ்லிம் மக்களும் தம்பங்கிற்கு தாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்வுத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் அம்பாறை மாவட்டத்து தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்க கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

வடகிழக்கு முஸ்லிம் மக்களும் அம்பாறை மாவட்டத்து தமிழ் மக்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு தீர்வுத்திட்டம் மட்டுமே நீதியான சமாதானத்திற்கும் நிரந்தர அமைதிக்கும் வழிவகுக்கும். இத்தகைய ஒரு தீர்வுத்திட்டம் தொடர்பாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் மட்டத்தியோ தொடர்புசாதன மட்டத்திலோ மாநாடுகளோ விவாதங்களோ இடம் பெறாத நிலைமை ஒரு ஆரோக்கிய மற்ற குழுவையே காட்டுகிறது. கிழக்கு மாகாணத்து முஸ்லிம் மக்களது அரசியல் தலைமைகள் கூட இத்தகைய ஒரு விவாதத்தை முன் எடுத்துச் செல்வதில் அக்கறை இல்லாமல் இருப்பது கவலைதருகிறது. பிளவுபட்டிருக்கும் வடகிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் அரசியல் தலைமைகளை ஒருமுகப்படுத்தி சாத்தியமானதும் நீதியானதுமான ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை பற்றிய பொதுக்கருத்தை உருவாக்குவதில் கலாநிதி பதியுத்தீன் முகம்மத் போன்ற பெரும் தலைவர்களும், கலாநிதிகள் ஹஸ்புல்லா, நுஃமான் போன்ற புத்திஜீவிகளும் உயரிய பங்களிப்பைச் செய்யமுடியும். முஸ்லிம் மக்களோ முஸ்லிம் காங்கிரசோ ஏனைய அணி முஸ்லிம்களும் மட்டுமன்றி, தமிழ் மக்களும் விடுதலைப்புலிகளும் கூட இத்தகைய ஒரு பணியை மறுதலிக்கக் கூடும் என நான் நினைக்கவில்லை. இவர்கள் பலதர்ப்பு முஸ்லிம்களையும் தமிழர்களையும் கலந்து பேசி தமது ஆலோசனைகளை அரசு - விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் வைக்க வேண்டும்.

இவர்கள் ஆராய வேண்டிய பிரச்சினைகளுள் முக்கியமானவை:

1. வடமாகாண முஸ்லிம்கள் மீளக்

குடியமர்தல், புனர்வாழ்வு புனர்நிர்மாணப் பிரச்சினைகள். அவர்களது சமூக பொருளாதார கலாசார இழப்புக்களை ஈடுசெய்தல்.

2. வடகிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்களும் அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களும் அரசியல் பிரதேச உரிமைகளை பாதுகாக்கும் வகையிலான அரசியல் தீர்வை உருவாக்குதல் என்பனவாகும்.

அண்மையில் வடக்கில் இருந்து கிடைக்கும் சமீக்களைகள் வடமாகாண முஸ்லிம் மக்களது மீளக்குடியமர்தல் பிரச்சினை தொடர்பான

பான தமது தவறுகளை திருத்திக் கொண்டு அவர்களுக்கு அரசியல் பிரதேச ரீதியாக நீதியும் சமாதானமும் கிட்ட உதவுவதாகும்.

II

வடகிழக்கு மாகாண இணைப்பு (எல்லைமாற்றம்) என்ற அடிப்படையில் இலங்கை ஒரு சமஷ்டி அரசமைப்பை நோக்கி நகரத் தொடங்கியுள்ளது. விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடுமாயினும் இத்தகைய ஒரு திசையில் வரலாறு நகரும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளது.

யாக ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியுள்ள மையையே காட்டுகிறது.

இந்த வரலாற்றின் நியதியை தமிழர்களோ முஸ்லிம்களோ மாற்றி அமைத்துவிட முடியாது. எனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இனப்பிரச்சினைக்கு எப்படி இலங்கையை பிரிப்பது உத்தமமான தீர்வில்லையோ, அது போலவே வடகிழக்கு மாகாணத்தை இன ரீதியாக பிரிப்பதும் உத்தமமான தீர்வாகாது என்பதாகும்.

தென்னிலங்கையில் சிங்களவர்களது பெரும்பான்மைக்குள் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் வாழ்கிறது போல, வடகிழக்கிலங்கையில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களது பெரும்பான்மையுள் சிங்கள மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த யதார்த்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முன்னைய பௌத்த சிங்கள பேரி

னவாதிகளின் நிலைப்பாடான வடமாகாணத்திலிருந்து சிங்கள பகுதிகளைப் பிரித்தல் என்னும் இனவாத நிலைப்பாட்டை சந்திரிகா அரசு ஒரு போதும் எடுக்கக்கூடாது.

தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள மக்களது சமத்துவமும் அரசியல் சமூக பொருளாதார உரிமைகளும் ஊர் பிரதேச மட்ட பாதுகாப்பும் அரசியல் சாசன ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டபலவின வடகிழக்கு மாகாண சமஷ்டி அமைப்பே இன்றுள்ள பிரச்சினைகளுக்கு சிறந்த அரசியல் தீர்வின் அடிப்படையாகும் என நான் கருதுகிறேன்.

இன்றுள்ள கிழக்கு மாகாண உள்வாரி நிர்வாக எல்லைகள் பேரினவாத அடிப்படையில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களது பாரம்பரிய மேய்ச்சல் நிலங்கள், பின்புலக்காடுகள் வடிநிலங்கள் நீர்நிலைகள் என்பவற்றை நீதியற்ற வகையில் பிளந்து வடகிழக்கு மாகாண சிங்களப் பகுதிகளுடன் இணைத்துள்ள அடிப்படையிலானதாகும். இதனாலும் சிங்களப் பகுதிகள் புறநீங்கலான தீர்வு அடிப்படையில் சிங்கள பேரினவாத அடிப்படையிலானதாகும். இன எல்லை மோதல்கள் இல்லாத சமூக பொருளாதார அரசியல் வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு போதும் வழிவகுக்காது என்பதனையும் இத்தகைய தீர்வு அநீதியான வகையில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களது வளங்களை சீர்குலைப்பதாகவும் மேலும் தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள மக்களது உறவுகளை சீரழிப்பதாகவுமே அமையும் என்பதனையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

நடவடிக்கைகளைத் தருகிறது. ஜலன்ட் பத்திரிகையைச் சேர்ந்த பிரபல முஸ்லிம் பத்திரிகையாளர் சக்கி ஜபாருடன் பேசும்போது விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்டன் பாலசிங்கம் முஸ்லிம் மக்களுக்கு தாம் விட்ட தவறை உணர்ந்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளார். மேலும் அவர், வடபகுதி முஸ்லிம்களில் பலர் அகதிகளாக அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களை தமது வீடுகளுக்கு வந்து மீளக்குடியேற ஆவன செய்வது எமது கடமையாகும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

விடுதலைப்புலிகளுக்கு முன் உள்ள மிகப் பெரிய சவால் வடகிழக்கு முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்

சமஷ்டி அமைப்பு வெற்றி பெறுவது தொடர்பாக தமிழர்களது பிரச்சினை, கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் மக்களது சமமதமில்லாமல் புவியியல் தொடர்ச்சியை பராமரிக்க முடியாதமையாகும். சமஷ்டி அமைப்பை நிராகரிப்பது தொடர்பான முஸ்லிம் மக்களுக்குள்ள பிரச்சினை, தமிழ் பகுதிகளுக்குள் சிதறி இருப்பது தொடர்பாகவும் தமிழ் பகுதிகளுக்கு வெளியே தொடர்ச்சியானதும் பொருளாதார சாத்தியப்பாடுள்ளதுமான ஒரு தனி அரசியல் நிர்வாக அலகை ஏற்படுத்துவதுமாகும். தொலைநோக்கில் இது வடகிழக்கு மாகாண தமிழரும் முஸ்லிம்களும் அரசியல் பொருளாதார சமூக புவியியல் ரீதி

என் கடைசி வார்த்தைகள் இவைதான் சமத்துவம், சமாதானம், சுதந்திரம்.

எங்கு சமத்துவம் இல்லையோ அங்கு சமாதானம் இல்லை.

எங்கு சமாதானம் இல்லையோ அங்கு சுதந்திரம் இல்லை.

என் கடைசி வார்த்தைகள் இவைதான் சமத்துவம், சமாதானம், சுதந்திரம்.

நீ என் சமத்துவத்தை நிராகரிக்கிறாயா?

நீ சமாதானத்தை இழந்தாய்.

நீ சுதந்திரத்தை இழந்தாய்.

என் சமத்துவத்தை அழித்திட

உன் துப்பாக்கியை நீட்டுகிறாயா?

துப்பாக்கி சமாதானத்தின் எதிரி.

சுதந்திரத்தின் எதிரி. 87

என் கடைசி வார்த்தைகள் இவைதான் சமத்துவம், சமாதானம், சுதந்திரம்.

வான் அதிரக் கூவுங்கள் மனிதர்களே சமத்துவம், சமாதானம், சுதந்திரம்.

- நுஃமான்

அரசாங்கம் நிறைவேற்ற இருக்கின்ற விடயங்களை அல்லது நிறைவேற்றும் என்று கருதுகிற விடயங்களை கோரிக்கைகளாக வைத்து அதனை ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டவுடன் நமது கோரிக்கைகளுக்கு வெற்றி என ஆர்ப்பரித்து விளம்பரம் செய்யும் கலையில் தொண்டமானுக்கு நிகராக இலங்கையில் மாத்திரமல்ல உலகில் கூட எவரும் இருக்க முடியாது.

பேரினவாதக் கட்சிகள் எனப் பெயர் எடுத்த இரு கட்சிகளும் கூட ஜனாதிபதித் தேர்தல் காலத்தில் தொண்டமானால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆறு அம்சக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டமை இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

அண்மையில் தேர்தல் காலத்து ஆறு அம்சக் கோரிக்கை பற்றி நினைவூட்டுவதற்காக தொண்டமான் தனது பாராளுமன்ற பரிவாரங்களுடன் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவை சந்தித்துப் பேசியுள்ளார்.

தோட்ட வைத்திய சாலைகளை அரசின் கீழ் கொண்டுவருதல், தோட்டத் தொழிலாளர் குடிபுரிக்கும் வீடுகளை சொந்தமாக்கல், பெரிய தோட்டங்களுக்கும் சிறிய தோட்டங்களுக்கும் இடையிலான சம்பள முரண்பாடுகளை நீக்குதல், கடந்த அரசில் வழங்காமல் விடப்பட்ட எட்டு ரூபா சம்பள உயர்வை வழங்குதல், அரசின் திட்டங்கள் தோட்டமக்களை சென்றடைவதற்கு தனியான அமைச்சினை உருவாக்கல், ஒவ்வொரு அமைச்சுக்கும் தனியான பிரிவினை உருவாக்கல், ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நீக்கும் வகையில் 4,000 ஆசிரியர்களை நியமித்தல் என்பனவே ஆறு அம்சக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஜனாதிபதியிடம் தொண்டமானும் பரிவாரங்களும் நினைவூட்டிய கோரிக்கைகளாகும்.

இவ்விடயங்கள் ஏற்கனவே அரசாங்கம் மேற்கொள்வதென உத்தேசித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மலையக மக்களின் குடியிருப்புக்காக 10 பேர்ச்சல் காணியை ஒதுக்கும் வேலைகள் பிரதிஅமைச்சர் அதாவுட செனிவிருத்தினர்வால் ஏற்கெனவே பல இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதியமைச்சர் சந்திரசேகரன் தோட்ட வீடமைப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒத்துக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வாறு அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒத்துக் கொண்டு, நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்த விடயங்களையே தொண்டமான் கோரிக்கைகளாக முன்வைக்கின்றார். இதனுடாக உழைப்புகள் எதுவும் இல்லாமல் அறுவடையில் தாமும் பங்கேற்க முற்படுகின்றார்.

இதில் மிகவும் சிரிப்புக்கும் எரிச்சலுக்கும் உரிய விடயம் மலையக மக்களின் குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்குங்கள் என்ற கோரிக்கையாகும். இதனைக் கோரிக்கையாக முன்வைப்பதன் மூலம் ஏற்கெனவே ஐ.தே.க ஆட்சியினால் மிகவும் ஆடம்பரமாக முன்னாள் பிரதமர் ரணிலைக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளை சொந்தமாக்கும் ஆவணங்கள் அனைத்தும் போலிகள் என்பதை தானாகவே தொண்டமான் ஏற்றுக் கொள்கின்றாரா? அப்படியானால் அன்று அவை உண்மையானவை என சித்திரிக்க முற்பட்டது ஏன்? மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகளை பெறுவதற்காகவா?

தொண்டமானால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கக் கூடியவைகள் அல்ல. மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் மலையக மக்களை மலையகமக்களாக வாழ வைப்பதுடன் தொடர்புபட்டவை.

தொண்டமானின் அக்கறை:

ஆறு அம்சத்திட்டம் பற்றியா? ஆயுட்கால மந்திரிப்பதவி பற்றியா?

இன்று அவைகள் பூதாகரமாக வெளிவந்துள்ளன. இப்பிரச்சினைகளே உண்மையில் கோரிக்கைகளாக வைத்திருக்கப்படவேண்டும். ஆனால் அவை வேண்டுமென்றே தொண்டமானாலும் அவரது பரிவாரங்களினாலும் மறக்கப்பட்டுள்ளதென்றே கூறவேண்டும்.

அடிப்படைப்பிரச்சினைகளுள் பிரதானமானது அத்துமீறல் குடியேற்றங்கள். பொதுமக்கள் முன்னணி ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய காலத்திலிருந்து இதுவரை 25க்கு மேற்பட்ட அத்துமீறல் குடியேற்றங்கள் மலையகத்தில் நடைபெற்றுள்ளன. பொதுமக்கள் முன்னணியின் உள்ளூர் தலைவர்களே இதில் பெரும் பங்காற்றுகின்றனர். இவை 1970 - 1977 கால சுதந்திரக்கட்சி யுகத்திரும்ப வந்து விட்டது என்பதைப் பறைசாற்றுவதாக உள்ளது. இது பற்றி தொண்டமான் கோரிக்கைகளை விடுத்தாரா? குரல் எழுப்பினாரா? குறைந்தபட்சம் ஒரு கண்டன அறிக்கையாவது வெளியிட்டாரா?

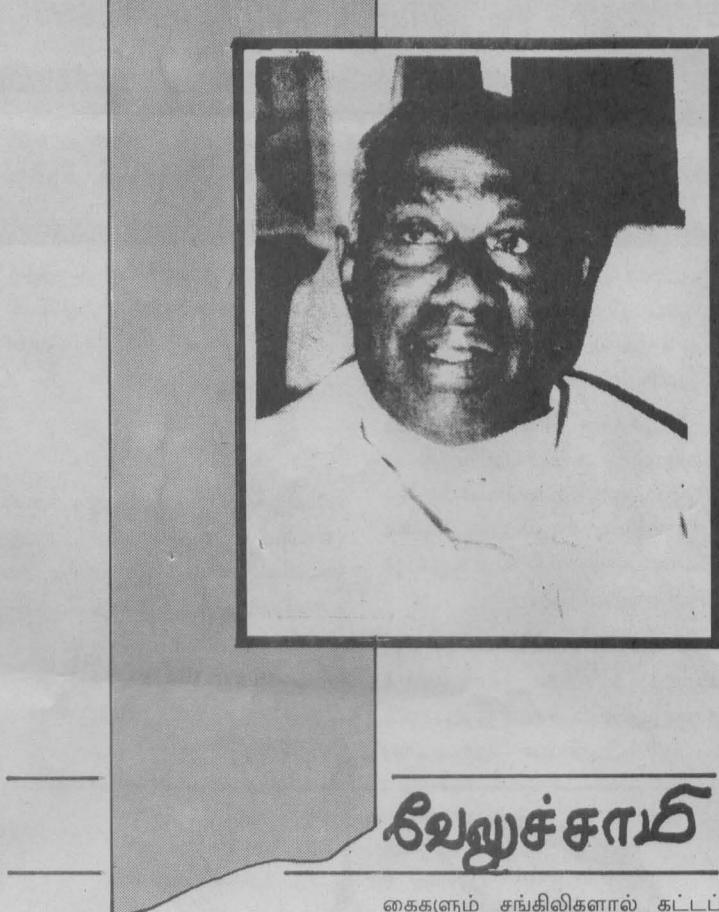
இரண்டாவது நிலப்பிரச்சனை. தோட்டங்களில் இன்று வேலைவாய்ப்பு அருகிவருகின்றது. சில தோட்டங்களில் மாதத்தில் ஆறு நாட்கள் மட்டும் கூட வேலை கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில் அவர்கள் வாழ்கையைக் கொண்டு நாடத்துவது எப்படி? ஒரேயொரு வழி அவர்களுக்கு விவசாயநிலங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதுதான். குறைந்தது குடும்பத்திற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலமாவது பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இது விடயத்தில் குடியிருப்புக்கு மட்டும் நிலம் கொடுத்தால் போதாது. விவசாயத்திற்கும் நிலம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்படவேண்டும்.

தொண்டமான் இதுவரை ஒருதடவையாவது நிலக் கோரிக்கையை முன்வைத்தாரா? கிடைக்க இருந்த கலன் தோட்ட நிலங்களையும் இல்லாமல் செய்யும் கைங்கரியத்தைத் தான் தொண்டமானும் பரிவாரங்களும் இதுவரை செய்திருக்கின்றார்கள்.

மூன்றாவது, தோட்டங்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள். இன்று பெருந்தோட்டங்கள் முழுமையாக தனியார் மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் பல்வேறு நெருக்கடிகளை மலையகமக்கள் எதிர் நோக்குகின்றார்கள். வேலைநாட்கள் குறைக்கப்பட்டன. வேலையின் அளவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கைகளை விட வேறு பயிர்ச் செய்கை, உதாரணமாக உருளைக்கிழங்குப் பயிர்ச்செய்கை தோட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற்றும் உத்தரவு தொழிலாளர்களுக்கு விடப்படுகின்றது.

இவ்வளவு பிரச்சினைகளுக்கு மந்திரியிலும் தனியாருக்கான தேக்கை 50 வருடகாலத்துக்கு நீடிப்பதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை பற்றியெல்லாம் தொண்டமான் கதைத்தாரா? குரல் கொடுத்தாரா? கோரிக்கைகளின் ஒரு அம்சமாக இதனைச் சேர்த்தாரா?

நான்காவது, மலையக இளைஞர்களின் வகை தொகை யற்ற கைது

சீலயுச்சார்

இதுவிடயத்தில் இதுவரை தொண்டமான் மூச்சக் கூடவிடவில்லை அப்படியான சம்பவங்கள் மலையகத்தில் நடைபெறுவதாகவும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. குறைந்தபட்சம் இது தொடர்பாக கதை செய்யப்பட்ட இளைஞர்களை நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டுவருங்கள் என கோரிக்கையை தொண்டமான் விடுவாரா? எந்த வித அடிப்படை உரிமைகளும் அற்று கால்களும்

கைகளும் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்ட நிலையில் கூண்டுக்குள் இருப்பதை இல்லாமல் செய்ய வாரா? எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இக்கைகளுக்கெல்லாம் காரணமாக இருக்கின்ற பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டத்தை நீக்கும்படி கோரிக்கை விடுப்பாரா? அதற்காகப் போராட முன்வருவாரா? ஐந்தாவது, அரசியலமைப்பு திருத்தம் பற்றியது. அரசியலமைப்பை திருத்தும் பணி தீவிரமாக நடந்து

கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சமூகத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் தொண்டமான் தமது சமூகம் பற்றிய தீர்வுயோசனையை முன்வைத்தாரா? தீர்வு யோசனைகளை முன்வைக்கும் அளவுக்கு மலையகமக்களுக்கு பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லை என அவர் கருதுகிறாரா? இது விடயத்தில் தொண்டமானுக்கு நிகர் தொண்டமான் தான். நாட்டின் தலைவியையே மாற்றுகின்ற அரசியல் திருத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தனது சமூகம் பற்றிய எதுவித யோசனையையும் முன்வைக்காத ஒருவராக தொண்டமானைத் தவிர உலகில் எவரும் இருக்கமுடியாது. இதில் தொண்டமானிடமும் எதுவித தவறும் இல்லை. மக்கள்தான் தொண்டமானை மலையகமக்களின் தலைவராக கருதுகின்றார்கள் தவிர தொண்டமான் அப்படி நினைத்தது கிடையாது. அவர் கொழும்பு கடற்கரைத்தெரு நகைக்கடைமுதலாளிகளின் தலைவராகவே தம்மை கருதுகின்றார். அரசியல் திருத்தம் அவர்களைப் பாதிக்காததால் அவர் அது விடயத்தில் மெளனமாகவே இருக்கின்றார். துரதர்ஷனுக்கு பேட்டி கொடுக்கும் போது இவர்களைக் கருத்தில் கொண்டே இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கையின் ஏனைய மக்களோடு ஒப்பிடும் போது நல்ல நிலையிலுள்ளனர் எனக் கூறியுள்ளார் போலும். நிலமும் வீடும் இல்லாத மலையக சமூகமும், அதன் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத பெருந்தொகைக் கூட்டமும் இன்றும் தொண்டமான் வர்க்க வீடுகளிலும் கடைகளிலும் தேனீர்ச்சாலைகளிலும் படிப்பைத் தொலைத்து நிற்கும் மலையக சிறுவர் சிறுமிகளும் வீதிகளில் கை ஏந்தி நிற்கும் மலையக பிச்சைக்கார கூட்டங்களும் இது விடயத்தில் தனது மக்களாக தொண்டமானுக்கு தெரியவில்லை.

அவருடைய அக்கறையெல்லாம் ஆயுட்கால அமைச்சராக இருப்பது. அந்திமக் காலத்தில் பேரணை அமைச்சராகுவது - இப்போது பா.உ. ஆக்கிவிட்டாரே - மலையக மக்களை இ.தொ.கா. என்ற நுகத்தடியின் கீழ் அமுக்கி நசுக்கி உறிஞ்சிக் கொடுத்துவிடுவது என்பதல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை.

மலையகத்தில் அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள்: நீலக்கொடி எல்லைக்காணிகள்

கடந்த ஓகஸ்டில் பொதுத்தேர்தல் முடிந்து ஸ்ரீ.ல.க.கவினரும் மற்றும் ஜனநாயகவாதிகளும் - பொது ஜனமுன்னணியினரின் வெற்றியைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த வேளையில்; மலையகத்தில் தோட்டக்காணிகளில் கிராமப்புற சிங்கள மக்கள் தமக்கு விருப்பமான காணித்துண்டுகளுக்கு நீலக்கொடிகளினால் எல்லை அமைக்கத் தொடங்கினர். காணியற்ற தமக்கு ஒரு துண்டுக் காணியேண்டுமென்ற நோக்கில் இந்த காணிபிடிப்புப்படலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டவில்லை. தேயிலைத் தோட்டக்காணிகள் தமக்கே உரித்தானவை என்ற எண்ணத்தில் இவை நடந்தன. மறுபுறம் புதிய ஆட்சி இந்த எண்ணத்திற்கு துணைபுரியும் என்ற எண்ணமும் அவர்கள் மனதில் இருந்தது.

அரசோ புதிய எம்.பி.மாரோ இது பற்றி எந்த அக்கறையும் எடுக்கவில்லை. அத்தோடு மலையகத் தொழிற்சங்கங்களும் வாய்ப்புடைய மெளனமாய் இருந்தன. அவர்களுக்கு அந்த நேரத்தில் புதிய அரசில் தமக்குரிய இடங்களை தேடிக்கொள்ளும் அலுவல்கள் நிறையவே இருந்தன. ஆகவே, அதற்கு

இடையூறு வரும் வண்ணமாய் செயற்பட, ஏன் பேசிவிடக்கூட அவர்களால் முடியவில்லை. அரசு நிர்வாகமும் மெளனம் சாதித்தது. இந்த நிலைமைகள் தொழிலாளர் மத்தியில் அச்சத்தை தோற்றுவித்தன. சில இடங்களில் அவர்கள் எதிர்ப்புக்காட்டினார்கள். அதுவும் நடந்து விடவில்லை.

நவம்பர் 9இல் பெரும்பான்மையுடன் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சந்திரிகா வெற்றிவாகை குடியவேளை; அவ்வெற்றி இனவாதத்திற்கெதிரான மக்கள் வழங்கிய தீர்ப்பு என்று புகழாரம் சூட்டப்பட்டவேளையில், மீண்டும் அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. இவ்வேளையில் சிங்களவர்கள் மட்டுமன்றி சகலரும் தமக்கு விருப்பமான காணித்துண்டுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தற்காலிகமான வீடுகளையும் அமைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

தெல்தோட்டை - கிறேலவென் தோட்டத்திற்கு சொந்தமான காணியில் பல வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு அக்கிராமத்திற்கு 'ஜயரத்தினபுர' என்ற பெயரும் சூட்டப்பட்டது.

கலகெதர - கிளீனூட்ட தோட்டத்தில் இது - தனியாருக்குச் சொந்த

மான 100 ஏக்கர் அளவு விஸ்தரணம் கொண்ட தோட்டம் - அத்துமீறிய குடியேற்றங்களையடுத்து நிர்வாகம் தொழிலாளருக்கு வேலை வழங்க மறுத்தது. தேயிலைத் தோட்டத்தில் பல இடங்களில் குடியேறியோர் வாழுகின்ற நிலையில் எப்படி தோட்டத்தை நடத்துவது என்பது நிர்வாகத்தின் வாதம்.

காலம் தாமதித்து மலையகத்தில் ஒரு சில அரசியல்வாதிகள் இதுபற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினர். டி. அய்யாத்துரை, இ.தொ.கா.பா.உ.றுப்பினர் ரி.இராஜரண்டம் இருவரும் இவ்விடயம் தொடர்பாய் அறிக்கைகள் வெளியிட்டனர்.

மிக மிக காலம் தாமதித்து - அரசு நிர்வாகம் என்ன நினைத்ததோ இவ்விடயத்தில் தலையிடத்தொடங்கியது. தெல்தோட்ட கிறேலவெலி தோட்டத்திலும் - தலவாக்கலை லோகி ஹொலட் தோட்டத்திலும் அத்துமீறிக் குடியேறியோரை பொலிசார் அவ்விடத்திலிருந்து அகற்றியிருக்கின்றனர். ஹேவா கெட்ட தோட்டம் உட்பட பல்வேறு இடங்களில் இன்னமும் அதே நிலை தொடர்கிறது.

தொடரும் விவாதம் - 08

சரிநிகர் ஆசிரியரீட்டம் எழுதிய "தேசியவாதம் இனவாதமா?" என்ற கட்டுரையைத் தொடர்ந்து நம்மான் அவர்களினதும், குகாநந்தன் அவர்களதும் கட்டுரைகளை படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதனால் எனது எண்ணங்களையும் சரிநிகர் வாசகன் என்ற முறையில் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முதலில் தேசியவாதம் என்ற பதம் மொழிகளையும், மதங்களையும், கலாசார பண்பாடுகளையும் - கடந்த மண்ணின் உணர்வை, ஒரு தாய் மக்கள் என்ற சகோதரத்துவத்தை குறிப்பதாகும். இந்திய - பாகிஸ்தானிய யுத்தத்தின் போது இந்திய முஸ்லிம்களும் இந்துக்களும் தங்கள் தேசத்தை காப்பதற்காக உயிர்தியாகம் செய்த தேசியவாத அடிப்படையிலும் அவர்களே அயோத்தியில் மோதிக் கொண்ட போது மத இன ரீதியில் பிளவுண்டார்கள்.

இலங்கையை அந்நியர்களிடமிருந்து மீட்டெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த இலங்கை தேசிய இனங்கள் குறிப்பாக வடகிழக்கு தமிழ்த் தேசிய இனம் (மொழி வழி தேசிய இனம்) சிங்கள பேரினவாதத்தின் தொடர்ச்சியான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் தள்ளப்பட்டது. சகல துறைகளிலும் வடகிழக்கு நெருக்குதல்களுள்ளாக் கப்படுவதையும் குடியேற்றங்கள் மூலம் மொழிவழி பிரதேசம் பறிக்கப்படுவதையும் கண்டு தேசியவாதத்திலிருந்து இனதேசியவாதத்துக்கு தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொண்டது. தங்கள் அடிப்படை

உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது இனதேசியவாதம். இன்னொரு இனத்தை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்க மேலாட்சி செய்ய முனைவது இனவாதமாகும்.

தேசியவாதமும் இனவாதமும்

தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது இனத் தேசியவாதம். இன்னொரு இனத்தை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்க மேலாட்சி செய்ய முனைவது இனவாதமாகும்

இப்போதும் கூட பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியிலும் பௌத்த மத சாசனத்துக்கு உயராட்சி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டு பொது கலாசார அமைச்சின் கீழ் இந்து சமயத்துக்கும், இஸ்லாம் சமயத்துக்கும் காரியாலய அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கேட்டால் தனித்தனி அமைச்சுக்கள் கொடுத்

தயங்குகிறார்கள். த.வி.கூட்டணி கூட முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நீண்ட நாட்களாகிவிட்டது"

இந்தக் கருத்துக்களிலிருந்தும் கட்டுரையின் முழுமையிலிருந்தும் தேசியவாதத்தையும் - இனவாதத்தையும் குழப்பமற்ற முறையில் என்னைப் போன்ற வாசகர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இக்கருத்தின் ஊடாக நான் சார்ந்த சமூகத்திற்கு - ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களையும் இங்கே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். காடுகளாக மிருகங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மேடு பள்ளங்களை திருத்தி மானிடச் சோலையாக்கி வளம் கொழிக்கச் செய்த இம்மக்களை, பேரினவாதப் பெரும்பறை கொட்டிய திரி சிங்கள முன்னணியும், ஜெ.ஏ.குணசிங்க கோஷ்டியினரும் 1937ஆம் ஆண்டு பத்தாயிரம் இந்திய வம்சாவழி தோட்டத் தொழிலாள தமிழர்கள் பலாத்காரமாக வெளியேறுவதற்கு கலவரத்தை உண்டு பண்ணினார்கள் - (ஆதாரம்: பத்து இலட்சம் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினை வெளியீடு. இலங்கை சமசமாயக் கட்சி 1954ஆம் ஆண்டு). 1948ஆம் ஆண்டு பேரினவாத யு.என்.பி. அரசு இ.இ.பா.பி.சட்டத்தின் மூலம் இலங்கை பிரஜாவுரிமையை பறித்து ஏழு பா.உ.களை வெளியேற்றியது. முக்கூட்டரசாங்கமும் - அடுத்து வந்த யு.என்.பி. யும் தேயிலை தோட்டங்களை சிதைத்து குடியேற்றங்களை சிறிது

சிறிதாக பரப்பி வந்துள்ளன - பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது. தொண்டமானால் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குரிமை வெறும் வாக்குப் போடும் உரிமை மாத்திரமே. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை தேச மக்களாக அங்கீகரிக்கும் முறையிலல்ல.

இந்நிலையில் சிங்கள ஏடுகள் சிலவும் பேரினவாதிகள் பலரும் தேயிலைச் செடிகளுக்குள் புலிகள் பதுங்கி இருப்பதாகக் கூறி இளைஞர்களை நீதியற்ற முறையில் கைது செய்து அடைத்துவரச் செய்கின்றனர். தமிழ்த் தேசியவாதம் வடகிழக்கில் கோஷிக்கப்பட்டு போராட்டம் நடைபெற்று வந்தாலும் கூட சரிநிகர் ஆசிரியரீட்டம் கூறியுள்ளது போல "தமிழ்த் தேசியவாதம் என்ற பதம் முழு இலங்கைக்கும் தமிழர்கள் ஏக போக உரிமை கொண்டாடுகின்றனர் என்ற அர்த்தத்தில் விளங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றது" என்பதே என் அபிப்பிராயமாகும். மலையக சமூகம் 1937 முதல் 1948 யைத் தொடர்ந்தும், 1958 இல் கொகவந்தலாவ ஐயாவு, பிரான்லிஸ் போன்றோரின் உயிர்களை இழந்தும் தீ வைப்புக்கும் இனக்கலவரங்களுக்கும் பல்வேறு துயரங்களுக்கும் அரசியல் ரீதியாக உள்ளாக்கப்பட்டும் வாழ்வதற்கு ஐந்து வீடேனும் தாருங்கள் என்று கேட்டதைப் போல உழைக்கவும் உயிர்வாழவும் மாத்திரமே உரிமை கேட்டு வந்துள்ளது. எனவே, தமிழ்த் தேசியவாதம் முழு இலங்கைக்கும் உரிமை கோருகின்றதென்பது அர்த்தமற்ற பிரச்சாரமாகும்.

இல.நாகலிங்கம்

எனார். கிளிநொச்சியிலுள்ள மூன்று புலித்தலைவர்கள் ஜனாதிபதியின் அசைவிடங்களை படம்பிடிக்கும் நோக்குடன் சில படம்பிடிப்பாளர்களை அனுப்பி வைத்துள்ளதாகவும், அவர்களில் ஒருவரே ஹொரகொல்லையில் பிடிப்பட்டவர் என்றும் அச்செய்திகள் மேலும் கூறுகின்றன.

எங்காவது ஒரு தமிழ் வாலிபர்

பாராளுமன்றம் படம்பிடிப்பாளர்கள் தென்னிலங்கைப் பத்திரிகையாளர்கள்

புகைப்படக் கருவியுடன் பிடிபட்டால் அவர் ஏதாவது ஒரு நோக்குடன் புலிகளால் அனுப்பப்பட்டதாக 'தகவல் அறிந்து' பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிடுவது எமது நாட்டின் பத்திரிகைகள் மத்தியில் மிகவும் சாதாரணமான விடயம். இத்தகவல்களை தருவதில் பொலிசாருக்கும் எக்கச்சக்கமான பிரியம். ஒரு சுவையான உதாரணம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. யூ.என்.பி. காலத்தில் நடந்த சம்பவம் இது. புகைப்படச் சுருள் விற்பனை செய்யும் பிரபல கம்பனி ஒன்று தான் புதிதாகத் தருவித்த புகைப்படச்சுருளை பரிசோதனை செய்து பார்ப்பதற்காக அதன் விநியோக உத்தியோகத்தர்களில் ஒருவரை சில படங்களை பிடித்து வருமாறு

அனுப்பியிருந்தது. படச்சுருளை கமராவில் மாட்டியபடி அலுவலகத்திலிருந்து வெளியேறிய இந்த உத்தியோகத்தர் தமது படச்சுருளின் சிறப்பை நுணுக்கமாக பரிசோதிக்கும் விதத்திலான படங்களை எடுக்க முயற்சித்தார்.

காலிமுகத்திடலில் இருந்து கோட்டை புகையிரத நிலையம் வரை சில இடங்களை அவர் தெரிவு செய்தார்.

நல்ல வேளையாக அந்தக்கம்பனி தலையிட்டு உண்மையை விளக்கியதில் அவருக்கு விடுதலை கிடைத்தது. ஆனால் அந்தப் படச்சுருள் கிடைக்கவே இல்லை.

நல்லவேளை இந்தச் செய்தி பத்திரிகையாளர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை!

பாராளுமன்றத்தையும் ஜனாதிபதி மாளிகையையும் படம்பிடிப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளதா என்பது எந்தப் படம்பிடிப்பாளருக்கும் தெரியாத விடயம். அண்மையில் ஜனாதிபதி மாளிகையை படம்பிடிக்கச் சென்ற ஒரு பத்திரிகையாளரும் விரட்டப்பட்டுள்ளார்!

இந்த நிலையில் ஹொரகொல்லையில் படம்பிடித்த 'தமிழ் வாலிபரை' வைத்துக் கொண்டு 'புலிகளின் திட்டம்' பற்றி பேசுவது எமது 'உளவுத்துறை'யினரின் வழமையான கதை விடயங்களில் ஒன்றாகவும் இருக்கலாம் என்ற பக்கத்தையும் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

புலிகள் படுகொலை செய்யமாட்டார்கள்! அவர்களுக்கு இவ்வாறான நோக்கம் கிடையாது என்று யாரும் அடித்துச் சொல்லமுடியாது.

ஆனால் இலங்கைப் பொலிசும், உளவுத்துறையும் இதுவரை கண்டு பிடித்த தமிழ் வாலிபர்கள், கொலை நடந்த இடங்களில் கண்டெடுத்த தமிழ் அடையாள அட்டைகள், பத்திரிகைகளுக்கு அவர்கள் கொடுத்த தமிழ் வாலிபர்கள்

- அருண்

வவுனியா சென்று திரும்பிய

1995 பெப்.16. வியாழக்கிழமை அதிகாலை ஆறு மணி கோட்டை புகையிரத நிலையம்.

பல்வேறு அமைப்புக்கள், இயக்கங்கள் கட்சிகளைச் சேர்ந்த சமாதான விரும்பிகளையும் தாங்கிய படி வவுனியாவை நோக்கிப் புறப்படத் தயாராக நின்றது. சமாதானப் புகைவண்டி!

1994 டிசம்பர் 9ஆம் திகதி கொழும்பு விகாரமகாழேவி திறந்த வெளி அரங்கில் சமாதானத்தை விரும்பும் பல்வேறு அமைப்புக்களினால் 'சமாதானம்! ஆம், ஜனநாயகத்துடன்' என்ற சுலோகத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமாதான இயக்கம் தென்னிலங்கையின் பிரதான நகரங்களானத்திலும் யுத்தத்திற்கெதிராக சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் நோக்குடன் ஊர்வலங்கள், புகைப்படக் கண்காட்சிகள், பொதுக்கூட்டங்கள் என்பவற்றை நடாத்தி வந்தது.

சமாதானம் இல்லையெல் யுத்தமல்ல; மீண்டும் சமாதானமே என்பதே அவர்களது பிரதான கோஷமாக இருந்தது. சமாதானத்தை நோக்கி அரசையும் விடுதலைப் புலிகளையும் உந்தித்தள்ளுவதற்காக தயாரிக்கப்பட்ட மகஜரிச் சமாதான விரும்பிகளிடம் நாடு பூராவும் கையொப்பத்தைச் சேகரித்து வந்தார்கள்.

சேகரிக்கப்பட்ட கையொப்பங்களுடன் கூடிய மகஜரை கடந்த மாதம் அரசிற்குக் கையளித்ததைத் தொடர்ந்து, விடுதலைப்புலிகளிடமும் இம் மகஜரைக் கையளிப்பதற்கான முயற்சிகளை சமாதான இயக்கம் மேற்கொண்டது. அதன் இறுதிக்கட்டம் தான் பெப்.16ஆம் திகதிய வவுனியா சமாதான யாத்திரையும், பொதுக்கூட்டமும். அதன் பின் யாழ்ப்பாணம் சென்று விடுதலைப் புலிகளிடம் மகஜரைக் கையளிக்கும் நிகழ்ச்சியுமாகும்.

சமாதான புகைவண்டியின் என்ஜின் முன்புறத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சித் தலைவர் விஜயகுமாரணதுங்கவின் பெரிய 'கடஅவுட்' வைக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கை அரசுக்கும் தமிழ் ஆயுதக்குழுக்களுக்கும் இடையே மோதல் ஆரம்பமான பிற்பாடு இந்த யுத்தத்திற்கெதிராக சமாதானத்தைக்கோரி யாழ்ப்பாணம் சென்ற முதல் தென்னிலங்கைத் தலைவர் என்ற பெயர் அவருக்குண்டு. அப்போது புலிகளின் யாழ்மாவட்டத் தளபதியாக இருந்த கிட்டுவுடன் அவர் பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தினார். தமிழ் ஆயுதக் குழுக்கள் தமிழ்நாட்டில் முகாமிட்டிருந்த காலம். அங்கும் அவர் சென்று இக்குழுக்களின் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி வந்தார். இப்பேச்சுக்களின் போது இன்றைய ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கவும் கூட இருந்து வந்திருக்கிறார். முதன் முதலில் சமாதானப் பேச்சுக்களை நடாத்திய கிட்டுவும் இன்றில்லை விஜேகுமாரணதுங்காவும் இன்றில்லை. அவரவர் அரசியலுக்காக அவரவர் உயிர் துறந்தனர்.

புகையிரதப் பெட்டிகளின் இரும்புக்கூட்டங்களும் ஊதா (இது ஸ்ரீலங்கா

மக்கள் கட்சியின் கொடியின் நிறம்), நீலம் (இது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கொடியின் நிறம்), சிவப்பு (இது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், இடதுசாரி அமைப்புக்களது கொடியின் நிறம்) - நிறங்களைக் கொண்ட பனர்கள் தொங்கின.

இது தவிர 'சமாதானம்! ஆம் ஜனநாயகத்துடன்' என்று மூன்று மொழிகளிலும் அச்சிடப்பட்ட வானவில் வர்ணத்தைக் கொண்ட சுவரொட்டிகளும் ஒட்டப்பட்டிருந்தன.

விஜேகுமாரணதுங்கவும் ஒரு நடிகராக இருந்ததாலும், அவருக்கு நிறைய விசிறிகள் இருந்ததாலுமோ என்னவோ ஊதா நிறத் தொப்பியணிந்த மக்கள் கட்சிக்கார இளைஞர் யுவதிகளே அதிகமாக இருந்தார்கள்.

"6.15க்கு வவுனியாவை நோக்கிப் புறப்படும் சமாதானப் புகைவண்டி ராகம், கம்பஹா, பொல்காவல.

குருநாகல், மஹாவ, தம்புத்தேகம், அநுராதபுரம், மதவாச்சி ஆகிய புகையிரத நிலையங்களில் அங்கு காத்திருக்கும் சமாதான விரும்பிகளை ஏற்றிச் செல்வதற்காக நிறுத்தப்படும்" * என்று புகையிரத நிலைய அறிவிப்பாளர் தனது கரகரத்த உடைந்த தமிழில் அறிவிப்புச் செய்தார்.

புகையிரதம் புறப்பட ஆரம்பித்ததும் ஒரு பெட்டியில் தொற்றிக் கொண்ட நாங்கள் ஒவ்வொரு பெட்டியாய் பார்த்துக் கொண்டே வந்தோம். ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சியினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், நவசமசமாஜிகள், பத்திரிகையாளர்கள், வெவ்வேறு சமாதானக்குழுவினர், வெவ்வேறு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குழுக்களாகக் குழுமி இருந்தார்கள். ஓரிடத்தில் பொதுமக்களுக்கு விநி

யோகிப்பதற்காக அச்சிடப்பட்டிருந்த மகஜரை அடுக்குவதிலும் மடிப்பதிலும், 'பின்' பண்ணுவதிலும் சில இளைஞர்களும் யுவதிகளும் ஈடுபட்டிருந்தனர். புகைவண்டியில் வந்தவர்களுடன் நாங்கள் பேச்சுக் கொடுத்துக் கொண்டே வந்தோம். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இதற்கு முன்னர் ஒரு முறை கூட வவுனியா வந்தவர்களல்ல. வவுனியாவைப் பார்க்கும் விருப்பம் அவர்களிடமிருக்கும்.

ஊவா மாகாணத்திலிருந்து வந்திருந்தார் ஒரு சிங்கள ஆசிரியை. நாம் அவரிடம் பேச்சுக் கொடுத்தோம்.

"இந்தச் சமாதான யாத்திரையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"இது நாளைக்கே நாட்டில் சமாதானத்தைக் கொண்டுவந்துவிடும் என்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால் கடந்த பத்து வருடத்துக்கு மேலாக நடைபெற்று வருகிற யுத்தம் எங்களை நிறையப் பாதிக்கிறது. நாங்கள் யுத்தத்தால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவில்லை என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் மறைமுகமாக நிறையப் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பது தான் உண்மை. அது மட்டுமில்லை. தவறு நிறைய எங்களுடைய பெரும்பான்மை இனத்தவர் மத்தியில் தான் இருக்கிறது. வரலாறு முழுவதையுமே எங்களுடைய அரசியல் தலைவர்கள் தங்களுடைய நலன்களுக்காகத் திரித்து

விட்டார்கள். இந்தத் திரிக்கப்பட்ட வரலாறு ஊட்டப்படுகிற எங்கள் குழந்தைகள் மற்றைய இனத்தவரை ஒடுக்கத் துணிவதில் என்ன தான் வியப்பு இருக்கமுடியும்? நாங்கள் எங்களுடையது எல்லாவற்றையும் தலைகீழாகப் புரட்டவேண்டும் குறிப்பாக எங்களுடைய வரலாறு, கல்வி..." அவருடைய இதயத்திலிருந்து வார்த்தைகள் வந்து கொண்டிருந்தன.

வெய்யிலில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது.

புகையிரதப் பெட்டியின் வாசலில் காற்று வாங்கிக் கொண்டிருந்த எங்களை அடுத்த பெட்டியில் உரத்த குரலில் லெச்சரிடித்த ஒரு தமிழ்க்குரல் இழுத்துச் சென்றது.

அன்றைக்குத்தான் முதன் முதலில் சமாதான யாத்திரையில் கலந்து கொள்ள வந்த ஒரு தமிழ் சமாதான விரும்பிக்கு பழம் தின்று கொண்டையையும் போட்ட ஒரு சமாதான விரும்பி லெச்சரிடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"நாங்கள் இப்படியான சமாதான ஊர்வலங்களையும் கூட்டங்களையும் நடாத்தி மக்களை சமாதானத்திற்குத் தூண்டவேண்டும்" அதனூடாகப் புலிகளை சமாதானத்த

நோக்கி நகர நெருங்கிய இடத்தில்

புதிய சமாதானம் மறித்துக் கேட்டார்

"தமிழ் மக்கள் வகுப்போனவையேனத்தை நோக்கித் தூண்ட. அரசாங்கத்தோடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

தொடங்கி

கடிய ஏற்ப
ரும்பி இடை
பச் சண்டைக்
இப்ப சமாதா
அவர்களைத்
கம் தானே
வ நிற்பாட்டி

இருந்த சற்றே வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையில் கொண்டவர் கேட்டார்.

“தோழர் வாசு ஏன் எம்மோடு வரவில்லை?”

“நாங்கள் எல்லோரும் ரெயினிலை வர அவர் மட்டும் பஜிரோ இன்டர் கூலிலை வாறார். மக்களுடைய தலைவர் மக்களோடே

எனியட வெதின் யாப்பன தெமுலுண்ட பகினவா”

என்ற பாடல் பலத்த கோரஷாகக் கேட்டது அடுத்த பெட்டியிலிருந்து அந்தப் பாடலின் தமிழ் வடிவம் இதுதான்.

ஆனந்த பவன் கடைக்குப் போய் தோசை சாப்பிடுகினம் - வெளியி

ரயில்!

னாக நிற்கும்
பழைய சமா
சிச்சலை ஏற்ப
டும். அவர்
குரலில்

என்றது இப்ப
அரசாங்கம்
டினதும் புலி
ய்கள் என்று
? ஆனபடி
சொல்லுறன்
க்குள்ளானலை
சனங்களை
ண்டுமென்று.
கள். அவங்க
ப்பற்றி என்ன
ள் அவர்
டி எடுத்திட்
ரும்பி சொன்
ணப்பழகிட்
புலில் நமக
நகர்ந்து விட்

நாங்கள்
கவைப்பற்றி
ண்டிருந்தது.
லவர் போல

என். எஸ். குமரன்

இருக்க வேண்டும். எங்களைப் போல பிளேன்ரி குடித்து கறி பணிஸ் சாப்பிட்டு. இப்படி இருந்தால் இருந்தால் தான் அவரை மக்களுடைய தலைவர் என்று சொல்லலாம். வை.பி.டி. சில்வாவை, பாரத பிரேம சந்திரவை நாங்கள் எவ்வளவுதாரம் திட்டி இருந்தம். ஆனால் அவையும் எங்களோடே ரெயினில் வருகினம். ஆனா வாசு? பஜிரோவிலை போறார்.

தோழர்களே, நான் சொல்வது சரி தானே?

வவுனியாவிலை இறங்கின உடனேயே வாசுவுக்கு எசிரான ஒரு ஃபாராட்டத்தை நடாத்த வேண்டும் என்று சொன்னவர் தன்னைச் சுற்றியிருந்த தொண்டரடிப் பொடிகளிடம் நீ வருகிறாயா? நீ? நீ? என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தார்.

போராட்டத்துள் போராட்டம் இது தானோ?

ஆனந்த பவன் கெட்ட வெதி தோசை கிவினவா...

லைவந்து யாழ்ப்பாண தமிழனுக்கு ஏசுகினம்”

“வடே தோசை அப்பிட்ட எப்பா” என்ற வரலாறு எப்பிடித் தலைகீழாக மாறியிருக்கிறது பார்த்தீரா? என்றார் அருகிலிருந்த நண்பர். தற்போது இதுமாதிரியான இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிற பாடல்கள், தமது இனத்தின் தமிழர் விரோதத்தை கிண்டலுடன் கேள்விக்குள் ளாக்குகிற பாடல்கள் நிறைய வர ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஒரு வகையில் இதுவொரு நல்ல முன்னேற்றம் தான்” என்றும் அவர் கூறினார்.

மதியம் பன்னிரண்டரை மணியளவில் புகையிரதம் வவுனியா புகையிர நிலையத்தை அடைந்தது.

புகையிரத நிலையத்திலிருந்து நகரை மைதானம் வரை வவுனியா நகரை ஊர்வலத்தினர் சுற்றிவர ஏற்பாடு.

நடு மதிய வெயில். “யுத்தம் வேண்டாம்” “சமாதானம் வேண்டும்” என்ற

கோஷத்துடன் ஊர்வலம் ஆரம்பமாகியது.

இடையிடையே “பிரபாகரன் மே அஹண்ட அவி ஆயுத பிம தியண்ட” என்ற கோஷங்களும் வெளிக்கிளம்பின. இதன் தமிழ் “பிரபாகரன் இதைக் கேளு ஆயுதத்தைக் கீழே போடு”.

ஊர்வலம் சென்று கொண்டிருந்த நோட்டோரக் கடை ஒன்றின் முன்னால் நின்றவர் இதைக் கேட்டு விட்டு.

“இவர்கள் என்ன சமாதானம் பேச வந்தார்களா? அல்லது சரணடையச் சொல்ல வந்தார்களா? என்று கேட்டார்.

சமாதானக் குழுவில் வந்த ஒருவர் அமைப்பாளரைத் தேடி ஓடினார். இதனைத் தடுக்க. ஆனால் ஊர்வலம் நகரசபை விளையாட்டு மைதா

னத்துக்கு வந்துவிட்டது. அவர் அமைப்பாளரைத் தேடிக்கண்டு பிடித்தாரா இல்லையா. அமைப்பாளர் அக்கோஷத்தைத் தடுத்தாரா இல்லையா என்பது எமக்குத் தெரியவரவில்லை.

நேரம் இரண்டரை புகையிரதப் பிரயாணம், வெயில், களைப்பு தால் சாப்பிடாதவர் பலர். பெரும்பாலானோர் சாப்பிடவில்லை என்றே கூறலாம். புளொட் இயக்கம் கொழும்பிலிருந்து சென்ற சமாதானவாதிகளுக்குச் சாப்பாடு தருவதாக முன்னரே ஏற்பாடு.

பிரயாணக்களையும், வெய்யிலில் ஊர்வலத்தில் நடந்த களையும் ஒருங்கே சேர பலர் மைதானத்திலேயே உட்கார்ந்து விட்டார்கள். சாப்பாடு வரக்காத்திருந்தோம்.

வாகதேவ நாணயக்கார

வை. பி. டி. சீல்வா

பாரத லக்ஷ்மன் பிரேமசந்தர்

அமைப்பாளர்களை தேடினர் மக்கள்.

அமைப்பாளர் வந்து சொன்னார். “அவர்கள் காலை வாரி விட்டார்கள்” என்று

இடையில் ஏதோ அலுவலாக வாசுவைக் காணவில்லை என்று தேடினார்கள். அமைப்பாளர்களின் ஒருவர் சொன்னார். “ஊர்வலத்தின் இடையிலேயே வாசுவை சாப்பாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர் புளொட்டினர் என்று. ஆரியக்கூத்தும். காரியக்கண்ணும் தான்!

பலர் மைதான வளவிலேயே அசதியால் படுத்துவிட்டனர். மாலை ஐந்தரை மணியளவில் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. எல்லாக்கட்சிகளின் பிரமுகர்களும் மேடையை நிறைத்திருந்தார்கள். ஒரு சிலர் சமாதானத்தின் அவசியம், போரின் அழிவு என்பன குறித்துப் பேசினார்கள். பெரும்பாலான கட்சிப் பிரமுகர்களுக்கு தாம் என்ன பேசுகிறோம் என்று புரிந்து கொண்டு பேசினார்களா என்பது சந்தேகமாகவே இருந்தது. புலிகள் சமாதானத்திற்கு எதிர் என்றார் ஒரு பிரமுகர். பிறகு அவரே இலங்கை அரசாங்கம் தீர்வை வைத்து புலிகளுடன் பேசித்தீர்க்க வேண்டும் என்றார்.

தாங்கள் ஜனநாயக நீரோட்டத்திற்கு வந்தது போல் புலிகளும் வந்து விட வேண்டும் என்று பேசினார். எமக்கு முன்னால் நின்றவர் தனது நண்பரிடம் கேட்டார். ஜனநாயக வழிக்கு வந்து எட்டு வருசத்திலை என்ன எடுத்தவை?

அவர் பதில் சொன்னார். எம்.பி. போஸ்டர், பஜிரோ, பாராளுமன்றம் போதாதோ?

இந்த மாதிரியாக சமாதானத்தை பற்றியும் பாசிசத்தைப் பற்றியும் இந்தக்கட்சிப் பிரமுகர்கள் பேசிக் கொண்டே இருந்தார்கள். மைக்கை விடுவதாயில்லை.

“தமிழினிடம் இராச்சியத்தைக் கொடுத்தாலாவது திரும்பப் பெற்று விடலாம். மைக்கைக் கொடுத்தால் திரும்பப் பெறவே முடியாது என்று யாரோ சொன்னது அந்த நேரத்தில் ஞாபகத்திற்கு வந்து தொலைத்தது.

ஆக, கடந்த 7 வருடங்களாக நடைபெற்று வந்த யுத்தத்தை நிறுத்த வேண்டும், இந்நாட்டில் பல இன மக்களும் சமத்துவத்துடனும், சுய கௌரவத்துடனும் வாழ வேண்டும் என்ற நன்னோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமாதான யாத்திரை முயற்சி கறையான புத்தெடுக்க கருநாகம் புகுந்தது போல் அரசியல் கட்சியினால் விழுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய சமாதான (?) முயற்சியாக கீழிறங்கிவிட்டது தான் துரதிர்ஷ்டம்.

1986க்குப் பின் மலையகத்தில் எழுந்த எழுச்சியின் காரணமாக ஆட்சியாளர்கள் இளைஞர்களைக் கைது செய்து அடக்க எண்ணம் கொண்டனர். பலரைக் கைது செய்து சித்திரவதை செய்து எவ்வித விசாரணையுமின்றி நீண்டகாலமாக தடுப்புக்காவலில் வைத்திருந்தனர்.

மலையக அரசியல் சமூக கலாசார அமைப்புகள்-17

தடுப்புக்காவலில் வைத்திருக்கும் இளைஞர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென தனிப்பட்ட முறையில் தொண்டமானிடம் வற்புறுத்தி வந்தார் சந்திரசேகரன். இ.தொ.காங்கிரஸின் திட்டமிடல் குழுவிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். எவரும் அதற்கு ஆதரவு அழிக்கவில்லை. சிறையில் வாடுவோர் மலையக மக்களின் உரிமைக்காக, அவர்களின் நல் வாழ்விற்காக சமூக உயர்வுக்காக செயற்பட்டவர்கள் என்ற எண்ணமும், அனுதாபமும் அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. எனவே, இ.தொ.காங்கிரஸிற்கும், அரசுக்கும் சிறையினில் இருப்போரின் விடுதலை சம்பந்தமாக வற்புறுத்த சத்தியாக் கிரகப் போராட்டம் செய்தார். இது இ.தொ.காங்கிரஸ் அரசுடன் இணைந்து போகும் செயலுக்கு முரண்பாடானது என்று அமைப்பை விட்டு வெளியேற்றச் சிலர் வற்புறுத்தினர். படித்த இளைஞர்களை இ.தொ.காவின் பக்கம் இழுப்பதற்கும், இக்கால அரசியல் சிந்தனைக்கு ஏற்ப பேசி மக்களைக் கவர்வதற்கேற்ற திறமை வாய்ந்த பேச்சாளராகவும் இருப்பவரான பெ.சந்திரசேகரனை அகற்ற தலைவருக்கு விருப்பமில்லை. திறமைமிக்க இவரின் திறனைப் பயன்படுத்தவே அவர் எண்ணினார். இ.தொ.காவில் மக்கள் செய்வாக்கு இவரின் பக்கம் பெருகியது. இதனால் அமைப்பிலிருந்து விலக்கவும் முடியாமல், உயர்த்தவும் முடியாமல் தடுமாறினார். இவர்களின் இத்தடுமாற்ற நிலை மக்களுக்கு நன்கு புரிந்தது.

தலைவர்கொல்லை நகர சபைத் தேர்தலில் சந்திரசேகரனின் பெயரை அபேட்சகர் பட்டியலில் சேர்க்குமாப்போல் சேர்த்து பின் ஐ.தே.கட்சி விரும்பவில்லை பென்று கூறி வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டதன் மூலம் இத்தடுமாற்றம் தெளிவாகியது. அவர்கள் கேட்ட ஒரு பொம்மையை அபேட்சகராக நியமிக்க ஐ.தே.கட்சி சம்மதம் தெரிவித்தது. மாகாணச் சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட சந்திரசேகரனையே இ.தொ.கா.சார்பாக நியமிக்க வேண்டும் என பகிரங்கமாக தலைவர் தொண்டமான் அவர்களிடம் மக்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். சந்திரசேகரனைப் போன்ற அறிவு ஜீவிகளைப் பாராளுமன்றம் அனுப்பவேண்டுமே தவிர மாகாண சபைக்கு அல்ல என மக்களிடம் பகிரங்கமாகவே கூறினார். மக்களும் திருப்பதியடைந்தனர். சந்திரசேகரனைப் போன்ற சமூக முன்னேற்றத்தில் உணர்வு உள்ளவர்களை ஐ.தே.கட்சி விரும்பாது என்ற எண்ணத்தில்தான் இவரை தனது அபேட்சகர் பட்டியலில் சேர்க்க விரும்பவில்லையோ தெரியவில்லை.

1989ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறும் காலம் நெருங்

கியது. மக்கள் மிகவும் ஆவலுடன் சந்திரசேகரன் இ.தொ.கா. சார்பாகப் போட்டியிடுவார், தலைவர் தொண்டமான் தங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்று எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தனர். அபேட்சகர் மனு தாக்கல் செய்ய இரண்டு நாட்கள் இருக்கும் போது அபேட்சகர் பட்டியலில் சந்திரசேகரனின்

பெயர் இல்லாததைக் கண்டு மக்கள் கொதித்து எழுந்தனர்.

இ.தொ.கா. மலையக மக்களின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றும் என்று எண்ணி எமாந்தது போதும்; அரசியல் சக்திபடைத்தவர்களாகத் திகழும் இ.தொ.கா. இந்தப் 15 வருடங்களுக்குள் உருப்படியாக எதை

டன் சமத்துவமாக வாழமுடியும். அந்நிலையில்தான் மலையக மக்கள் தேசிய அரசியலில் பங்கு கொண்டு ஏழைகளுக்கேற்ற அரசியல் அதிகார பீடத்தை அமைக்கத் தங்களின் பங்களிப்பினைச் செலுத்த முடியும். எனவே இக் கொள்களை நிறைவேற்றும் நோக்கத்தைக் கொண்டு தனியான அரசியல் கட்சி அமைத்து மலையகத்தில்

தொடர்ந்து செயற்பட சந்திரசேகரனுக்கு வாக்களித்து உங்கள் அங்கீகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென தேர்தல் மேடைகளில் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

டூதன் முறையாக நுவரெலியாமாவட்டத்தில் மலையகத் தமிழர் ஆர்வத்துடன் அரசியலில்

சந்திரசேகரன் செய்த சத்தியாக் கிரகம்

யும் சாதிக்கத் திறமையற்று இருக்கும் போது இனிமேலும் நம்பி ஏமாறமுடியாது. சுயநலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து; சமூகத்தை ஒதுக்கி வைத்தவர்களுக்கு தகுந்த பாடம் படிப்பிக்க சந்திரசேகரன் தேர்தலில் போட்டி இட வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இவ் வேண்டுகோளை ஆதரித்து தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள், புத்திஜீவிகள் அனைவரும் ஒரு சத்தியாக அணிதிரண்டனர். சந்திரசேகரன் தன் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்பட்டவர்களின் ஆணையை ஏற்று முழுநேர அரசியலில் ஈடுபட தேர்தல் களத்தில் இறங்கினார்.

சந்திரசேகரனும் அவரின் நண்பர்களும் ஒரு குழுவாக செயல்பட்டனர். தேர்தல் முடிந்ததும், மலையகத்துக்கென ஒரு தனியான அரசியல் கட்சி அமைத்து இயங்குவதெனத் தீர்மானித்து தேர்தல் பிரசாரக் களத்தில் உற்சாகமாக இறங்கினார். மலையக மக்களுக்கு ஒரு தனி மாகாண சபை வேண்டும்; மலையக மக்களுக்கு தொழில் வழங்கி; அன்றாடம் வாழவைக்கும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தை நிறுத்த வேண்டும்; இலங்கையின் ஏனைய மக்களுக்கு

துணிந்து இறங்கினார். அரசியல் மேடைகளில் கொள்கை முழக்கங்களும், மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளும், மக்களுக்குத் தெளிவு படுத்தப்பட்டன. இதுவரை மலையகத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் சாதித்தவைகள் என்ன? அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர், அரசாங்கத்தின் அதிகாரபீடத்தில் அமைச்சர் பதவியைப் பெற்று இந்த 12 வருடங்களுள் சாதித்தது என்ன? என்ற கேள்விகளுடன் "அரசியல் மேடை" அறிவு பூர்வமான களமாகத் திகழ்ந்தது. சந்திரசேகரனின் தேர்தல் முடிவினை அறிய அனைத்து மக்களும் ஆர்வத்துடனும், ஆவலுடனும் எதிர்பார்த்த வண்ணம் காத்திருந்தனர். 1986ல் மலையகத்தில் எழுந்த எழுச்சியிடு பயணம் வீறு போடத் தொடங்கியது. இத்தேர்தலில் வெற்றிக் கொடியை நாட்டவில்லையே எனினும் சந்திரசேகரனையும், அவரது ஆதரவாளர்களையும் மக்கள் உற்சாகமாக வரவேற்றனர் என்பது விளங்கியது.

இத்தேர்தல் களம் மலையகத்தின் அரசியலில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. மலையகத்தில் சந்திரசேகரன் தலைமையில் புதிய

வி.ரி.தர்மலிங்கம்

வழங்குமாப் போல் கணியும் - வீடும் வழங்க வேண்டும்; இலங்கையில் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் இலங்கைப் பிரஜைகளே! எனப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும்; தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும்; இவைகளை நிறைவேற்றுவதுதான் மலையக மக்களின் ஆரம்ப அரசியலாகும். அப்பொழுதுதான் இலங்கை மக்களு

அரசியல் சக்தி உதயமாகிவிட்டதை, பல ஆண்டுகாலமாக நலிந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர்கள் வரவேற்றனர். தொழிற்சங்கத் தலைமையின் கீழ் வாழ்க்கையின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்த மக்கள் இவர்களுடன் இணைந்து தங்கள் சக்தியைக் காட்ட முன் வந்தனர்.

காத்திருப்பு...

இது பனி உதிரும் காலம்.

மலைகளின் மார்புக்கச்சையை மெல்ல விலக்கி முகில்கள் சுகம் காணும் இலேசாய் மிதந்து மிதந்து களிப்புறும்

நிலா ஒளியை நுரையெழக் காய்ச்சி அள்ளி விசியதுபோன்று பனித்திரள் கொட்டிக்கிடந்தது. பஞ்சில் நசிபடும் மென்மை அதுக்கு.

எனது உடலின் உஷ்ணத்தை குளிர் தின்றுகொண்டிருந்தது, இனிப்பின்மேல் மொய்த்த எறும்புக் கூட்டம்போல, உஷ்ணத்தின் சதை, இரத்தம் எல்லாவற்றையும் அது இழுத்து வாரி, குடைந்து இன்னும் இன்னும் வலியூட்டியது. எனது முகம் காது எல்லாம் சிவந்து போயின. விரல் நகங்களை சதையிலிருந்து பிளக்கும் வெறி அதுக்கு. நான் ரயிலுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் தனது பெறுமதியை உணர்த்திக்கொண்டிருந்தது. இரக்கமற்ற நிமிடங்கள் என்மீது குளிர் ஊற்றி சித்திரவதை செய்கின்றன. நான் வழிநெடுக கொட்டிச் சிந்திய நாட்களின் ஆவியாய் என்னைப் பிய்த்துப் பிடுங்குகின்றன, நிறைவேறாத ஆசைகளுடன்.

இவ்விரும் காலங்களையாவது நான் பத்திரப்படுத்த வேண்டும்!

- பாலமோகன்

நான் இறந்து கொண்டிருக்கிறேன் அது எனக்குப் புரிகிறது. கடமையுணர்வு மிக்க வீரனை ஒத்த என் இதயம் தளர்ந்து பின் வாங்கத்தொடங்கிவிட்டது.

சுதந்திரமான காற்றை சுவாசிக்க விரும்பிய என் சுவாசங்கள் முக்கினுள்ளேயே முடங்கிப்போகின்றன. உற்சாகமான விடியல் பொழுதை கிரகிற்கும் என் கண்கள் பார்வையிழந்து, பார்ப்பவையெல்லாம் பயங்கரமாகத் தெரிகின்றன.

ஓயாமல் கரையும் ஒரு காகத்தைப் போல - அல்லது காவை நேர்த்து அணிலைப் போல - வெளியே சளசளக்கும் என் வார்த்தைகள் உதடுகளினுள்ளேயே புதைந்து போகின்றன. இன்னிசைகளா? என்னால் கேட்கவே முடியவில்லை!

என் உணர்வுகள் என்னைக் கேட்காமலேயே என்னை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டன போலும் எனினும் உனது கண்ணீருடனான இந்தப் புலம்பலை நிறுத்துகிறாயா.....?

வேண்டுமானால் உரத்துப் பாடு அந்த சுதந்திர சீதத்தை! இசைத்து முழங்கு அந்த சோக சீதத்தை! என்னுடைய இழப்பு - உன் கண்ணீரின் மூலம் எங்குள்ளேயே சுழலி விடப்படாமல் உலகம் புரிந்து கொள்ளட்டும் அவர்களிற்கான இந்த இழப்பை.

- சுகுர்ஜியா

பெண்ணிலைவாத நோக்கில் தமிழ்ச் சினிமா - 6

பாலச்சந்தர் சொன்ன அளவுக்கு சொல்லாவிட்டாலும் தமிழின் முக்கியமான இன்னொரு நெறியாளர் மகேந்திரன் ஆவார். இவர் திரைப்படங்களின் பல்வேறு அம்சங்களைச் சித்தரிக்கவில்லை. ஆனாலும் பெண்களுக்குரிய நம்பிக்கைக் கீற்றுக்களை, வாழ்க்கையில் உள்ள போராட்டங்களைத் தந்துள்ளார். முணுமுணுப்பே ஆயினும் அவை அழுத்தமான முணு முணுப்பாகும். உதிரிப் பூக்கள் என்னும் மகேந்திரன் திரைக்கதை வசனம் எழுதி நெறியாள்கை செய்த திரைப்படமாகும். கணவனின் கொடுமைகளைத் தாங்கும் மனைவி. மனைவியின் தங்கையைத் தனக்குத் திருமணம் செய்து தரும்படி மனைவியிடம் கேட்கிறான் கணவன். "எனக்கு இன்னொரு புருஷன் வேண்டும் என்று நான் கேட்டால் நீ என்ன செய்வாய்?" என்ற கருத்துப்பட கேட்க விரும்புகிறார் மனைவி. ஆனாலும் அவள் கேட்கவில்லை. இது சிறு முணுமுணுப்புத் தான். ஆனால் அழுத்தமான முணுமுணுப்பு. கிராமத்தில் ஒரு பெண் கணவனால் தாய்மைப் பேறு தனக்கு வாய்க்காதோ என்ற குழலில் கெட்டுப் போகிறாள். மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்கிறான் கணவன். இது பூட்டாத பூட்டுக்கள் திரைப்படமாகும். நுண்ணிய உணர்வுகளை இப்படம் சித்தரிக்கிறது. மகேந்திரனின் மெட்டி, நண்டு ஆகிய திரைப்படங்கள் முக்கியமானவையாகும். நண்டு எனும் திரைப்படம் கணவன் மனைவியருக்கான உறவினைச் சித்தரிக்கிறது. வேற்று மொழிக்காரனான கணவன் புற்று நோயால் இறக்கிறான். அவள் அநாதரவாக விடப் படுகிறாள். "இந்த உலகத்தில் நீ போராடித் தான் வாழ வேண்டும். பெண்களுக்கு ஆண்கள் தான் துணையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை" எனக் கருத்துப்பட கணவன் கூறுவது போல அமைகிறது. மெட்டி எனும் திரைப்படம் குடிக்காரக் கணவனைக் கைவிட்டு தனது இரு மகர்களுடன் வாழ்க்கை நடாத்தும் ஒரு பெண்ணின் கதையாகும். அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் ஓரளவுக்குக் காட்டப்படுகின்றது. தாலியும் அறுத்து குங்குமத்தையும் அழித்துப் பெண்களுக்கு எல்லாம்

குங்குமத்திலேயா உலகம் அடங்கி இருக்கிறது என்று சொல்ல வைத்து கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்ற கோட்பாட்டைத் தகர்த்து கல் கல் தான் புல் புல் தான் என்று சொல்ல வைத்த திரைப்படமாகும்.

ருத்திரையாவின் அவள் அப்படித் தான் என்பது இன்னொரு முக்கியமான திரைப்படமாகும். இன்று எமது சமூக அமைப்பால் பெண்களின் நிலையை இனம் காட்டுவதும் விமர்சிப்பதும் என்ற தரத்தைக் கொஞ்சம் தொட்டிருப்பது படத்தின் சிறப்பம்சம். ஆண்களிடம் இருந்து ஏமாற்றத்தையும் வெறுப்பையும் செக்ஸிற்கான எதிர் பார்ப்புக்களையும் மட்டுமே பெற்றுக் கொண்ட மஞ்சு பெண்களைப் பற்றி ஒரு விவரணைத் திரைப்படம் தயாரிக்கின்ற இன்ரெலக்ஸவல் அருன் ஆகிய இருவரும் தான் படத்தின் மையம். பெண்களுக்கு இந்த சமூக அமைப்பில் கிடைக்கும் ஒரு இரண்டாம் பட்சமான நிலையை ஒரு வகை அடிமைத்தனத்தை அறிவு பூர்வமாக தாங்கிக் கொள்ள இயலாத பாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள மஞ்சு எல்லா ஆண்களையுமே வெறுக்கும் ஒரு இயல்புள்ளவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள். படத்தின் முடிவில்லும் கூட திருமணமாகி வரும் அருணின் மனைவியிடம் 'வுமன்ஸ் லிப ரேசன்' பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்க, மிகவும் கிராமத்

அவள் அப்படித்தான் என்னும் திரைப்படம் பற்றி அம்பை சினிமாவும் சமுதாயப் பொறுப்பும் என்ற கட்டுரையில் கூறி இருப்பதைக் கவனிக்கலாம். "அவள் அப்படித்தான்" என்னும் திரைப்படம் பெண்ணின் வழக்கமான ரூபத்தில் இருந்து மாறுபட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றியது. அவள் பெண். அவள் திருமணமாகாதவள். அவள் கன்னி இலலை என்பது மட்டுமே இப்படத்தின் யதார்த்தம். ஆனால் அப்படி ஒரு பெண்ணை

படைப்பாளரால் ஏற்க முடியவில்லை. நீதி, போதனை செய்கிறார். இப்படி ஒரு பெண் இருப்பது இயற்கையாக இவருக்கே படவில்லை போலும். காரணம் காட்டுகின்றார். ஒன்றுமில்லை. அவள் அம்மா அப்பாவுக்கு உண்மையாக இருக்கவில்லை. தற்சமய நிலையை அவளாகத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. அவள் துரத்தப்பட்டதாக அவளே சொல்கிறாள். அவள் பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசுவது கூட துரத்தப்பட்டதால் தான். மேலும் பணம் தேவையுள்ள இன்னொரு பெண்ணைத் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கச் சொல்லும் அளவுக்கு அவள் பெண் விடுதலை பற்றிய எண்ணங்கள் போலித்தனமானவை. இரண்டு பேருடன் உறவு கொண்டுவிட்டாள் என்ற ஒரு யதார்த்த இயற்கை நிலையைக் கூட இங்கு போதனை - எதிர்ப் போதனைகளில் அகப்பட்டுக் கொண்டு கிழிபடுகிறது. பொருளாதார சமுதாய அதிகாரமற்ற நிலையில் ஆண்களுடன் உறவு பூண்டது மூலம் விடுதலையாக நினைக்கும் பெண்களின் பாத்திரம் பெண் இயக்கத்தின் ஆதாரங்களை வெளிக்காட்டுகிறது. படத்தின் போதனை இரண்டுக்கு மேற்பட்ட காதலர்கள் உள்ள பெண்கள் நடுத்தெருவில் நின்று ஏங்குவார்கள் என்பது தான். இந்தப் படத்துக்குப் பின் இத்தகைய பெண்களைப் பரிவுடன் பார்ப்பவர்கள் புரிந்து

சுசீலா ரவி

துத் தன்மை கொண்ட அப்பெண் இவள் என்ன கேட்கிறாள் என்ற மாதிரி அருணை வினாவ அருண் கேள்வியை விளங்கப்படுத்திய பின் அது பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்கிறாள். நீ கொடுத்து வைத்தவள் என்ற தொனிப்பட மஞ்சு பதில் கூறுவது இது வரை காலமும் பெண்கள் தொடர்பாக அவள் வைத்திருந்த கருத்துக்களில் இருந்து அவள் பின் வாங்குவதாகவும் யதார்த்தத்தில் பெண்களின் உரிமை சமூகத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சரியான நிலை போன்றவற்றில் அவள் நம்பிக்கை இழந்ததாகக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது.

கொள்வார்கள் என்கிறார் டைரக்டர். பரிவு ஏன்? அவள் என்ன தவறு செய்து விட்டாள்? புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி அவள் செயலில் என்ன சிக்கல்? தவறாத தாய் மார்களுடன் துரத்தப்படாமல் காதலர்களை ஏற்கும் பெண்களுக்கு நடுத்தெருவை விடக்கடுமையான தண்டனை உண்டு என்று சொல்லலாமா?" இவை அம்பையின் கருத்தாகும்.

புத்தியுள்ள
கருத்துள்ள
குறியுள்ள

வலை

சிங்களச் சிறுகதைத் தொகுப்பு: மடுளுகிரிய விஜேதன்

மடுளுகிரிய விஜேதன் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்த்தெழுதப்பட்ட "வலை" என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் வெவ்வேறு ஐந்து சிங்கள எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன.

மடுளுகிரிய விஜேதனின் 'வலை' என்ற கதையும், சோமரதன் பாலகிரியவின் 'வண்டில்' என்ற சிறுகதையும் ஊரடங்குச்சட்டத்தையும், இராணுவ பொலிஸ் கெடுபிடிகளையும் நன்கு சித்திரித்துக்காட்டுகின்றது. உள்ளூர் வாலியில் மீன்பிடித்தலைத்தவிர வேறு தொழில் தெரியாதவனான சாகிரிஸ் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பக்கூட வழியற்றவளாகவும் உள்ளான். அவனது குடும்பத்தினர் வெறும் மரவள்ளிக்கிழங்கை அதுவும் பற்றாக் குறையாகவே உண்ணும் நிலையில் உள்ளனர். ஊரடங்குச் சட்டத்தாலும் இராணுவ, பிரிட்டலாலும் சாகிரிஸ் படும் செய்தனைகளை 'வலை' என்ற சிறுகதை மூலம் மடுளுகிரிய விஜேதன் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆங்கில மொழிப்பாடத்துடன் சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரம் சித்தியடைந்த ரணசிங்க, தகுந்த தொழில் வாய்ப்பு கிடையாமையால் - வண்டில் மாடு வைத்துச் சீவிப்பதனையும், வண்டியையும் சந்தைக்கட்டிடத்தையும் வசிப்பிடமாகக் கொண்டிருப்பதையும் போராளிகளுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுத்தவர் என்ற குற்றத்தைச் சீமத்தி பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டு படும் சித்திரவதைகளையும், பொலிசாரின் விசாரணைகளின் போக்கையும் சித்திரிக்கிறது இச்சிறுகதை.

ஊரடங்கு உத்தரவு, இராணுவ பொலிஸ் கெடுபிடி, தொழிலின்மை, வறுமையாலும் மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவானது. சிங்கள, தமிழ் என்ற இனபேதம் அவற்றிற்கில்லை என்பதை இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சரத் விஜேகிரியவின் 'தந்தை', ஜயதிலக்க கம்மல்லவீரவின் 'கறுப்புச் சப்பாத்துக்கள்', தயாசேன குணசிங்கவின் 'பிசாசின் இரவு' என்ற வேறு கதைகளும் கொண்டே இத்தொகுப்பு. இவை பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவைகளாகவே இருக்கின்றன.

"வெளிநாட்டு எழுத்தாளர்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும்ளவிற்கு சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தமிழ் எழுத்தாளர்களையோ, தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிங்கள எழுத்தாளர்களையோ புரிந்து வைத்துக்கொள்வதில்லை" என்றும், "இதனால் இரு இனங்களுக்குமிடையேயுள்ள துன்ப துயரங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதனால் விரிசல் விரிந்து கொண்டே போகின்றது" என்றும் தமிழ் மக்களிடையே வாழ்ந்து, தமிழ் ஆசன்களிடம் கல்விகற்ற மடுளுகிரிய விஜேதன் கூறுவது சிந்திக்கத்தக்கது.

இளங்கதிர்-94

தமிழ்ச்சங்கம், போரதனைப் பல்கலைக்கழகம், போரதனை

நான் அறிந்த வரையில் 50களிலிருந்து வெளிவருகிற சஞ்சிகை இது. அப்போது இது முக்கிய சஞ்சிகையாக தமிழ் அறிந்தோர் உணர்ந்திருந்தனர். போரசிரியர்கள் செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, வேலுப்பிள்ளை, சண்முகதாஸ், திவ்வைநாதன் முதலானோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தனர். இவங்கையின் சிறப்பு வாய்ந்த அறிஞர்கள் இச் சஞ்சிகையின் தொகுப்பாசிரியர்களாக இருந்துள்ளனர். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் உயர்கல்வி பெற்றவர்கள் இளங்கதிர் சஞ்சிகையைத்தமது சான்றாதாரமாகக் கொண்டு தமது கட்டுரைகளை வரையர்.

இவ்வீடயங்களைல்லாம் முற்காலத்தில் நடந்தவை தற்போது இளங்கதிர் சஞ்சிகையைப் பார்க்கிறபோது எல்லாம் 'பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய் போனதுவோ?'

படைப்பிலக்கியங்களைக் கவனிக்கிற போது பா. குமார் எழுதிய 'சீ... என்ன சமுதாயம் இது?' எனும் சிறுகதையும், இளஞ்செல்வி எழுதிய 'சிலவேளை... நாளும் நிமிர்வுடனே?' எனும் கவிதையும் சுமார் ரகம். மற்றவை அப்படியும் இப்படியும் தான். கட்டுரை என்று வருகிற போது எம். ஏ. நு. மான் அவர்கள் ஏ. கே. ராமானுஜன் பற்றி எழுதிய கட்டுரை குறிப்பிட வேண்டியது. வைத்திய சுவாமிநிதி. ஆனந்தமூர்த்தி எழுதிய 'பல்லுப் போனால்' எனும் கட்டுரையும் பரவாயில்லை எனலாம். வேறு சில கட்டுரைகளையும் குறிப்பிட முடியும். ஆனால் ஆழமாக அவை அமையவில்லை. கலாநிதி துரை மனோகரன் எழுதிய தமிழ்த் திரையிசைப்பாடல்கள் சில குறிப்புகள் எனும் கட்டுரை வெறும் தகவல்களைத் தருகின்றனவாக அமைகின்றன.

- முகேஷன்

என் அப்பாவைப் பற்றி விந்தையான பல நினைவுகள் என் மனதில் பதிந்திருந்தாலும் அவற்றில் எப்பொழுதும் ஆசையுடன் நினைத்து மகிழும் ஒரு சம்பவம் நினைவுக்கு வருவதுண்டு. அந்தச் சம்பவம் உப்புச்சப்பற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி என்று நீங்கள் எண்ணக்கூடும். ஆயினும், அது என் நினைவுகளை எல்லாம் போது நான் அடையும் ஆனந்தமோ அளப்பரியது. இந்தச் சம்பவம் ஏன் என் மனதோடு ஒன்றித்துள்ளதென்றால், என் தந்தையின் சில பழக்க வழக்கங்களை மீறிய தன்மை அதற்குள் இருந்து வெளிப்பட்டதோ என்று தெரியவில்லை.

நான் மிகவும் பாராட்டி நினைத்துப்பார்க்கும் அந்த சம்பவம் தான் என்ன? அதனை விபரிக்கும் முன்னர், என் அப்பா எப்படிப்பட்டவர் என்பதை விளக்குவது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எட்டு சகோதர சகோதரிகளிடையே நான் தான் கடைக்குட்டி. நான் சொல்வதற்கு முற்படும் இந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்தபொழுது எமது குடும்பத்தில் யாருக்கும் தொழில் கிடையாது. மூத்த அண்ணர், அக்கா இருவரைத் தவிர நாம் எல்லோரும் படித்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது மூன்றாம் வகுப்பில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

என் அம்மாதான் பாடசாலைக்கு என்னைக் கூட்டிச் சென்று சேர்த்தார். பின்னர் என் அப்பாதான் தினமும் கூட்டிச் சென்றார். அப்பாவின் தொழில் துணிமணிகள் விற்பது. பாடசாலையில் என்னை விட்டு விட்டு உடனடியாக வீடு திரும்பும் அப்பா துணிமணிகளை அடுக்கி கட்டுகளாக எடுத்துக் கொண்டு விற்பதற்கு சந்தைக்குக் கிளம்பி விடுவார். வாரம் ஏழு நாட்களும் தவறாமல் விற்பனைக்கென்று சந்தைக்குச் செல்வது அவரின் தொழிலாகும். சாவு வீடோ கல்யாண வீடோ இருந்தாலன்றி வேறு எந்த தக்காரணத்திற்கும் விற்பனைக்குச் செல்லாமல் அப்பா தன் வியாபாரத்தில் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்த விரும்புவதில்லை. எங்கள் குடும்பத்திலேயே எந்த வெரு முக்கியத்துவமான நன்மையான காரியங்களாயினும் அவரை இருத்தி வைப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. அப்படி அவர் வீட்டில் நின்ற ஒரு நாள் என் அக்காவின் பூப்புனித நீராட்டல் நடந்த நாள் தான் என்று என் அம்மா கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

"நான் வீட்டில் இருந்தால் பத்து வயிறுகளுக்கு சோறு போடுவது எப்படி?" என்பதுதான் அவர் வாயில் இருந்து உடனடியாக வெளிவரும் பதில் வார்த்தைகள். அதனால்தான் எப்பொழுதும் தன்னிச்சையாக செயல்படக்கூடியவராக இருந்தார்.

அப்பா எங்கள் மீது இரக்கம் இல்லாதவர் என்றுதான் நினைத்தேன். அவர் ஒரு முரட்டுமனிதர் என்ற கருத்துதான் என் சின்னஞ்சிறு வயதில் மனதில் பதிந்தது. சந்தையில் ஒரு முறை ஒருவனோடு வாய்த் தர்க்கம் ஏற்பட்டபொழுது துணிவெட்டும் கத்தரிக்கோலால் குத்தி பொலிஸ் நிலையம் சென்ற கதையெல்லாம் அம்மா விழிகளில் பயம் பொங்கக் கூறுவார். அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுடனும் அப்பாவுக்கு சில சமயங்கள் தர்க்கங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அந்தச் சமயங்களில் எமது வீடு சோகத்தில் ஒரு மரண வீடாக மாறும். எமது அதிர்ஷ்டத்தின் காரணமோ, என்னவோ சுலபமாகக் கோபப்பட்டு எவரோடும் சர்ச்சையில் இறங்க தூண்டப்பட மாட்டார். எங்களுடன் கூட தேவையென்றால் அன்றி அப்பா பேச மாட்டார். என் நினைவுக்கெட்டியவரையில் எமது பெரியண்ணனுடன் அப்பா கதைத்ததை நான் பார்த்ததில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று அம்மா சொன்னார். முன்பு ஒரு முறை துணிமணிகளைச் சைக்கிளில் கட்டி சந்தைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாக நின்றபொழுது பெரிய அண்ணன் கவனக் குவையாக கை நழுவி சைக்கிளை வீழ்த்தி விட்டாராம். அதனால் கோபம் அடைந்த அப்பா துணி அளக்கும் அடிமட்டம் உடையும்வரை அண்ணனை அடித்தார். அந்த அடிகளின் வடுக்கள் இன்னமும் அண்ணனின் முதுகில் நினைவுச் சின்னமாக இருக்கின்றது.

அப்பா இவ்வளவு கோபக்காரராக இருந்தபோதும் அம்மா மேல் கோபம் கொள்ளாமல் இருந்ததுதான் எங்களுக்கெல்லாம் நினைக்க முடியாத ஒரு ஆச்சரியமாகும். ஆனாலும், அது உண்மை தான். அப்பா வெளியில் சென்றிருக்கும் சமயங்களில் கூட நாங்கள் சுதந்திரமாக விளையாடுவதற்கோ, கூச்சலிடுவதற்கோ தைரியமற்றவர்களாக இருந்தோம். அப்பாவின் இந்த கண்டிப்பான தன்மையினால் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு உணர்ச்சியற்ற நிலையில்தான் வாழ்ந்தோம். இப்படியாக அப்பாவின் குணாதிசயங்களை மேலும் மேலும் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் எவ்வளவு சொன்னபோதிலும், அவற்றிலிருந்து ஒன்றை மட்டும் காணக்கூடியதாக உள்ளது; அப்பா முரட்டுத்தன்மை உள்ளவரென்றும் மோசமானவரென்றும் உடனே கோபப்படும் மனிதரென்றும்.

சிறு வயதிலிருந்தே தந்தையின் இந்த குணம்சமான செயல்களை அவதானித்து வந்ததால் அவரிடம்

எனக்கு நிறையப் பயம் இருந்தது. என்னை அவர் அழைக்கும் குரலானது திடுக்கிட வைத்து நிலைகுலையச் செய்யும். அவர் வியாபாரத்தில் இருந்து வீடு திரும்பும் போது வாங்கிக் கொண்டுவரும் வீட்டுச் சாமான்களை தருவதற்கு என்னைத்தான் அழைப்பார்.

"சின்னவனே"

வீட்டை நெருங்கி விட்டதற்கான அறிவிப்புத்தான் அது.

அப்பா வீடு திரும்பும் போது நான் அங்கும் இங்கும் முற்றத்தில் உலாவிக்கொண்டிருப்பது என் பழக்கமாகும். அப்படியும் அவர் கண்ணில் நான் தென்படாவிட்டால், சைக்கிளிலிருந்து இறங்கியவாரே "சின்னவனே" என்று என்னை அழைப்பார். நான் உடனடியாக அவரிடம் ஓடிச் செல்வேன். என்னைக் காணாவிட்டாலோ அந்தக் குரல் உச்சஸ்தாயில் ஒலிக்கும். அதைத் தொடர்ந்து நானும் பயமும், அதிர்ச்சியுமாக அவரிடத்தில் ஓடுவேன். அப்படி ஏன் நான் பயப்பட்ட வேண்டும் என்று சிலவேளை யில் நானே யோசிப்பதுண்டு.

சந்தை

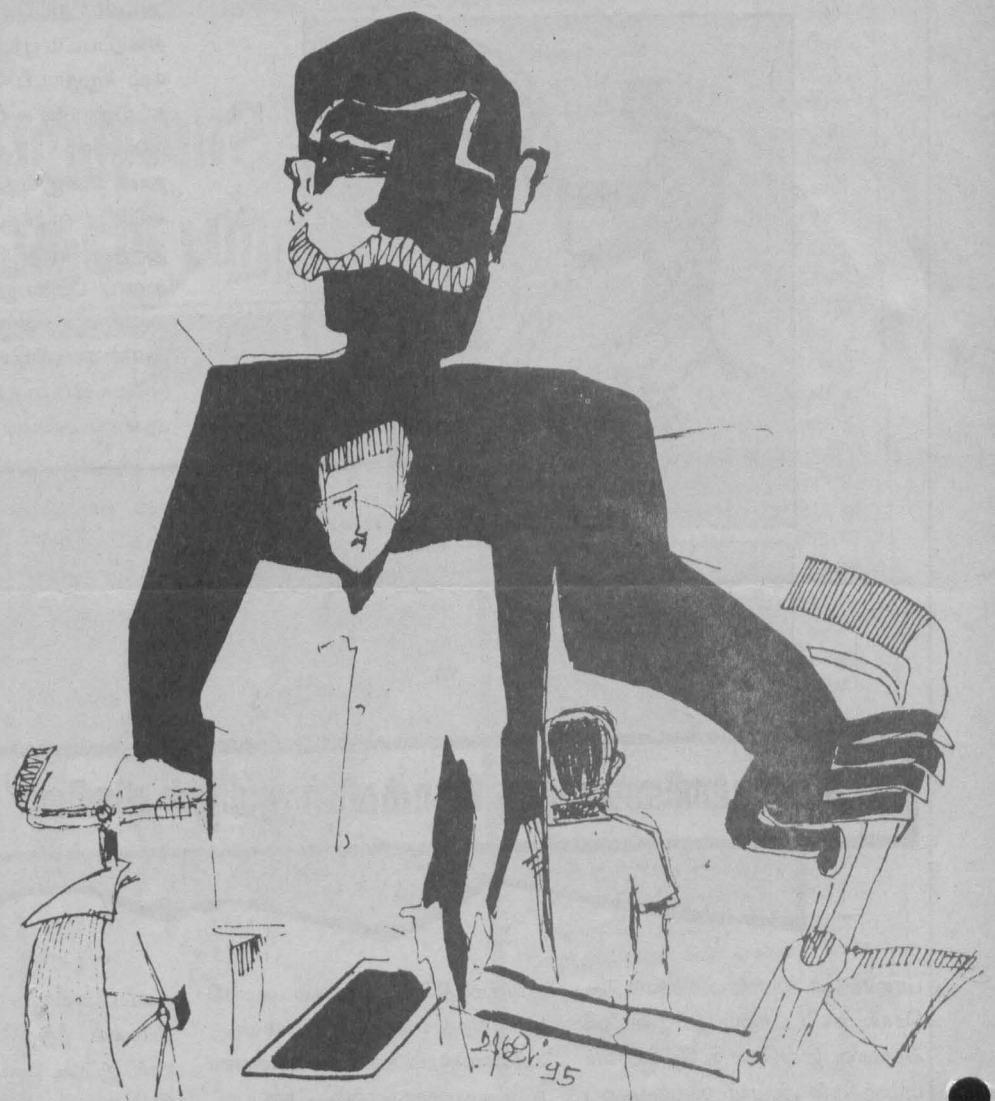
வழக்கமாக அப்பா சந்தையிலிருந்து திரும்பும் போது எனக்கென்று ஏதாவது வாங்கி வருவார். தனது கையில் இருந்து எடுத்து என் கையில் கொடுக்கும் அவர் பங்கு கொடுத்து சாப்பிடு என்று அன்போடு என் தலையைக் கோதி விடுவார். அப்பா என்னை அடித்ததாகவோ கண்டித்தநாளோ எனக்கு நினைவில்லை. நான் கடைக்குட்டி என்பதால் தான் என்னிடம் அவர் அன்பு என்று அம்மா அடிக் கடி கூறுவார்.

மாதத்திலோ வாரத்திலோ ஒருதரம் எங்களையெல்லாம் கூட்டிக் கொண்டு அவர் படம் பார்க்கச் செல்வது இன்னொரு அதிசயமான விசயம். படம் பார்க்கப் போகும் செய்தியை என் மூலமாகத்தான் மற்ற எல்லோருக்கும் அறிவிப்பார். சந்தையில் இருந்து திரும்பி வந்து சாமான் கூடையை எடுத்து கையில் தரும்போதுதான் இதனைக் கூறுவார்.

"சின்னவன் நேரத்துடன் சமைத்துவிட்டு படம் பார்க்க புறப்பட வேண்டும் என்று அம்மாவிடம் சொல்லு."

அப்பா என்ன சொன்னாலும் அதற்கு பதில் கூறாமலே அந்த இடத்திலிருந்து நழுவிவிடுவது என்னுடைய வழக்கமாகும். அம்மாவிடம் சொன்ன நான் அதன் பின்னர் அண்ணனிடமும் அக்காவிடமும் அதைச் சொல்வேன். அந்நாளிலே நாங்கள் எல்லோரும் தயாராகி வெளியே வந்த பின் அப்பா ஜன்னல் கதவுகளை மூடிவிட்டு வெளியே வந்து "சீக்கிரம் வாருங்கள்" என்று அம்மாவிற்கும் மற்றவர்களுக்கும் கூறிவிட்டு "சின்னவன் ஏறு" என்று கூறி சைக்கிள் மீது என்னை உட்காரவைத்துக் கொள்வார்.

அப்பா என்னிடம் பாசம் காட்டினாலும் அவர் கருணையுள்ள மனிதர் என்று நினைப்பதற்கு என்னுடைய மனம் இடமளிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நிரந்தரமாகவே அவரிடம் காண்ப்படுகின்ற பொல்லாத குணமாகும். அப்பா என்னை பள்ளிக்கூடத்திற்கு கூட்டிச் செல்வதற்கு ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டே "சின்னவன் சீக்கிரம் வா" என்று என்னைக் கூப்பிடுவார். அக்குரலைக் கேட்டவுடன் என்னை ஆயத்தம் செய்வதற்கு அம்மா கணங்கிளால் அந்நேரத்தில் ஏற்படும் பயத்தால் என்னுடைய கார்ச்டை ஈரமாகிவிடும். அதற்காகவே

அம்மா என்னை அவசரம் அவசரமாக ஆயத்தப்படுத்துவாள். ஏற்கனவே சைக்கிளில் ஏறி உட்கார்ந்து கொள்ளும் என் அப்பா உடையணிந்து கொண்டு தயாராக இருக்கும் என்னை இரு கரங்களாலும் வாரியெடுத்து சைக்கிள் மீது வைத்துக் கொள்வார். எனக்கு உட்கார்ந்து கொண்டு போவதற்கு ஒரு இருக்கை சைக்கிளில் அமைந்துள்ளது. அதில் உட்கார்ந்த பின் இரண்டு கால்களையும் போக் மீதுவைத்

"கற்பலகை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது தானே" என்று அப்பா என்னிடம் கேட்டார்.

"இல்லை" என்று கூறி நான் தலையை கீழே குனிந்து கொண்டேன்.

"நான் நாளைக்கு சந்தையிலிருந்து வரும்போது ஒன்று வாங்கி வருகிறேன்" என்று கூறி அப்பால் போனார்.

சீக்கிரம் வாருங்கள்:-

சந்தை

துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பின் அப்பா பயணத்தைத் தொடங்குவார். பெருந்தெருவுக்குச் செல்வதற்கு முன் வீட்டிலிருந்து போகும் சைக்கிளில் டயர்களுக்கு அகப்படும் மணல் கற்கள் கழன்று கொண்டு வந்து மட்காட்டில் பட்ட சரசர என்ற சத்தத்தை உருவாக்கும். அச்சத்தம் என் மனதில் ஆனந்தமான எண்ணங்களை உருவாக்கிவிடும்.

பெருந்தெருவிலிருந்து கால் மைல் தூரத்தில் எங்கள் பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. 'கேட்'க்குள் சைக்கிள்களும் ஏனைய வாகனங்களும் கொண்டு போவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால், 'கேட்டு'க்கு அருகில் சைக்கிளை நிறுத்தி வைத்து பூட்டி விட்டு என் கையைப் பிடித்தபடியே வருப்புக்குள் கொண்டுபோய் விடுவார். இது அப்பாவின் நாளாந்த வாழ்க்கையின் ஆரம்பச் செயலாகும். அப்பா இப்படி செய்தவையோ ஆனந்தமாகும். ஆயினும் இந்தப் பயணங்களில் தந்தையும் நானும் பேசிக் கொள்வது அற்ப சொற்பமாகும்.

ஒரு நாள் வழக்கம் போல் அப்பாவுடன் சைக்கிளிலே பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். அன்று எனக்கொரு கற்பலகை ஒன்று எடுப்பதற்குத் தேவைப்பட்டது. என்னுடைய கற்பலகையில் இருந்த மரச் சட்டம் கழன்று பயன்படுத்தவே முடியாமலிருந்தது. எவ்வளவுதான் கரி பூசினாலும் கற்பலகையில் எழுத்தை எழுதுவதற்கு முடியாமலிருந்தது. ஆனாலும் அப்பாவிடம் சொல்லி ஒரு கற்பலகையை விலைக்கு வாங்குவதற்கு எனக்கு தைரியமில்லை. எங்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் நாங்கள் செயல்படுத்திக் கொள்வது அம்மாவின் வழியாக அப்பாவிற்கு அறிவித்துத்தான். இருந்தாலும் இதைப்பற்றி அம்மாவுக்குக் கூறுவதற்கும் நான் தயங்கினேன்.

கற்பலகை மரச்சட்டம் கழன்று பாலிக்க முடியாத அளவுக்கு போனது என்னுடைய தவறாதான் என்று அப்பா என்னைத் திட்டுவார் என்று நான் நினைத்தேன். ஒருநாள் அந்திப்பொழுது விறாந்தையிலிருந்து கற்பலகையில் கணக்கைக் செய்து கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளையில் என் பின்னால் அப்பா நின்று கொண்டிருந்தார். அப்பாவைக் கண்ட நான் உடனே திடுக்கிட்டு விட்டேன்.

ஆனாலும் மறுநாள் அப்பா கூறியபடியே சந்தையிலிருந்து கற்பலகை வாங்கிவரவில்லை. அப்பா ஒரு கற்பலகை வாங்கிக் கொண்டு வருவாரா என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் அன்று பின்னே தந்தையின் வரவை எதிர்பார்த்து முற்றத்தில் காத்திருந்தேன். அன்று வழக்கம் போல் அவர் வந்தாலும் அவர் கற்பலகை வாங்கிக் கொண்டு வரவில்லை. என்றாலும் அதைப் பற்றி நான் அவரிடம் கேட்கவும் இல்லை. நான் கற்பலகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற நினைவு அப்பாவுக்கு இருப்பதை அவர் கூறிய வார்த்தைகளால் நான் ஊகித்துக் கொண்டேன்.

"சந்தையில் நல்ல கற்பலகை இருக்கவில்லை சின்னவன். நான் நாளைக்கு காலையில் ஒன்று வாங்கித் தருகிறேன்"

நான் அதற்குப் பதிலளிக்கவுமில்லை. அப்பா என்னிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை.

மறுநாள் சைக்கிளில் ஏறுவதற்கு முன்னே எனக்கு கற்பலகை நினைவுக்கு வந்துவிட்டது. அது அப்பாவுக்கு மறந்துவிட்டது என்று நினைத்தேன் எதற்கும் நான் பழைய கற்பலகையை பைக்குள் போட்டுக் கொண்டேன். ஆனாலும் அப்பா கற்பலகை ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு போவோம் என்று சந்தியில் சைக்கிளை நிற்பாட்டினார். புதியதாக ஒரு கற்பலகையும் ஒரு கல்குச்சியும் எனக்கு வாங்கித் தந்தார். அதை நான் பத்திரமாக பைக்குள் போட்டுக் கொண்டேன்.

மீண்டும் என்னை சைக்கிளில் வைத்துக் கொண்டு தந்தை தெருவின் மறுபக்கம் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகும் போது பின்னாலிருந்து ஓடிக் கொண்டு வந்த ஒரு பிள்ளை சைக்கிளில் மோதப் பார்த்தது. அப்பா சைக்கிளை உடனடியாக நிறுத்திவிட்டதால் அந்தப் பிள்ளை சைக்கிளில் மோதாமல் மயிரிழையில் தப்பியது. அப்பா பிள்ளையை முறைத்துப் பார்ப்பதை நான் கண்டேன். பிள்ளை அக்கம் பக்கத்தில் நிற்காமலேயே ஓடிவிட்டான்.

இன்று எனக்கு புதிய கற்பலகையில் புதிய கல்குச்சியில் எழுத முடியும் என்று அதைப்பற்றி கனவுகண்டு கொண்டிருந்த நான் ஸ்போக் மீது வைத்திருந்த இரண்டு கால்களையும் ஆட்டினேன்.

எதிர்பாராத வகையில் என்னுடைய சப்பாத்துக்கள் ஸ்போக் கம்பிக்குள் நுழைந்துவிட்டது. சைக்கிள் உடனே ஒரு பக்கம் புரண்டு விட்டது.

என்னுடைய முழங்கால் கொஞ்சம் உராய்ந்துவிட்டது. சப்பாத்து ஸ்போக் கம்பிக்குள் சிக்கிக் கொண்டது. அப்பாவின் நெற்றியிலிருந்து இரத்தம் வழியத் தொடங்கியது. அதைக் கண்ட நான் பயத்தால் வெல வெலத்துக் போனேன். உடனடியாக என் கார் சட்டை ஈரமாகிப் போனது எனக்குத் தெரிந்தது. அப்பா என்னைத் தண்டித்து விடுவார் என்று பயந்தேன். அப்பா சைக்கிளைத் தூக்கி தெருவின் ஓரத்தில் நிற்பாட்டினார். அதன் பின் இரண்டு கால்களுக்கிடையில் சைக்கிள் சில்லை வைத்துக் கொண்டு ஸ்போக்கை நிமிர்த்தினார். ஸ்போக்குக்குள் மாட்டியிருந்த சப்பாத்தை எடுத்துக் கொண்டு என்னை சைக்கிள் மீது உட்காரவைத்து என் கால்களில் சப்பாத்தை மாட்டினார். அப்பாவின் நெற்றியிலிருந்து வழிந்த இரத்தம் சட்டை மீதும் சாரத்தின் மீதும் படிந்திருந்தது. வெள்ளைச் சாரம் சில சில இடங்களில் இரத்தத்தால் நனைந்திருந்ததை நான் கண்டேன். என்னுடைய உடம்பு நடுநடுங்கத் தொடங்கியது. கூடியிருந்தவர்கள் அப்பாவிடம் ஏதோ கேட்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. எனக்கு எதுவுமே தெளிவாகவில்லை. எனக்கு தலை சுற்றுவது போலிருந்தது.

“மகனே உனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறதா?”

அப்பா என்னை “மகனே” என்று அழைத்தது இதுவே முதற்தடவையாகும். என் செவிகளுக்கு அது நம்பக் கூடியதாக இல்லை.

“இல்லை” நான் அவருக்கு பதில் கூறினேன். பதிலுக்கு அப்பா உங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டியவனாக நான் இருந்தாலும் என் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் ஏனோ வெளிவரத் தயங்கின. தந்தை குனிந்து தன்னுடைய சாரத்தால் நெற்றியிலிருந்து வழிந்த இரத்தத்தை துடைத்துக் கொண்டார். சாரம் மேலும் இரத்தத்தால் தோய்ந்து விட்டது.

அதன்பின் சைக்கிள் மீது என்னை பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கூட்டிச் கொண்டு போனார். கேட்டுக் கொடுக்க சைக்கிளை நிற்பாட்டிய வண்ணம் “இன்றைக்கு இங்கிருந்து போ” என்று கருணை ததும்பும் குரலுடன் கேட்டுக் கொண்டார்.

நான் ‘ம்’ என்று கூறிவிட்டு சற்று தூரம் சென்று திரும்பிப் பார்த்தேன் அப்பா சைக்கிளைத் திரும்பிக் கொண்டு போனார்.

வகுப்பறைக்குள் நுழையும்போது என்னுடைய உள் எம் மிகவும் கலங்கிப் போயிருந்தது. பழக்கத்தினால் நான் வழமையாக உட்காரும் இடத்தில் அமர்ந்திருந்தாலும் எனக்கு ஒன்றுமே சொல்லிக் கொள்ளவோ செய்யவோ முடியவில்லை. மீண்டும் என் கார்சட்டை ஈரமாகி விட்டதை நான் உணர்ந்தேன்.

அப்பா என்னை என்ன செய்வாரோ? அவர் ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குக் காரணம் வீட்டிற்குச் சென்ற பின் என்னை கண்டிப்பதற்கா? என்றீது இரக்கம் கொண்டா மகனே என்று அழைத்தார். அவர் என்னைப் பற்றி அப்படி நினைக்கத்தான் வேண்டுமா? தவறு என்னுடையதுதானே, என் தவறினால் அப்பா காயமடைந்துள்ளார். அப்பா செத்துப்

ஏற்படுத்தி விடுமா? ஆசிரியைக்கு கணக்கை காட்டப் போனால் கற்பலகை ஏது என்று கேட்பார்? அப்போது நான் என்ன சொல்வது கற்பலகையை வாங்கிக் கொண்டு வரும்போது சைக்கிள் புரண்டு விட்டது என்பதை அவர் தெரிந்து கொள்வார். கணத்துக்குக் கணம் என் உள்எம் கலக்கம்டைந்து எப்படியும் வகுப்பில் பாடத்தை செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எனக்கு அவர் தண்டனை கொடுப்பார். நான் பழைய கற்பலகையை எடுத்து கணக்கைச் செய்யத் தொடங்கினேன்.

புதிய கற்பலகையை எடுத்து கணக்கு செய்ய முடியாமற் போனதையிட்டு எனக்கு மிகவும் கவலை ஏற்பட்டது. கணக்குச் செய்வதற்கு என்னுடைய மனம் ஒருநிலையில் இல்லை. இடைக்கிடை அப்பாவின் நினைவு எனக்கு உண்டானது. அப்பாவின் நெற்றியிலிருந்து இன்னும் இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருக்கிறதா? எனக்கு கற்பலகையில் கணக்கெழுதுவதற்கு இயலாமலிருப்பது தெரிந்தது. எனக்கு இன்று வீட்டில் என்ன நடக்குமோ? ஒருநாள் அண்ணனின் கை நழுவி அப்பாவின் சைக்கிளை விழுத்தி விட்டது பற்றியும், அப்பா கோபமடைந்து துணி அளக்கும் அடிமட்டம் உடையும்வரை அடித்தது பற்றியது மாள சம்பவம் இப்போது என் நினைவுக்கு வந்தது. அண்ணன் அளவு கோலால் வாங்கிய அடிகளைத் தாங்கிக் கொண்டாலும், என்னால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாது. என்னுடைய பிஞ்சு கை கால்கள் துண்டு துண்டாகப் போய்விடும். இடைவேளையில் எனக்கு குடிக்க தேநீர் போத்தலை கொண்டு வருவது அம்மாவின் வழக்கமாகும். அம்மா இன்று வராமல் இருப்பாரா? இல்லை அம்மா வராமல் இருப்பதற்கு காரணமே இல்லை. அம்மா வருவார். அப்பா என்னை என்ன செய்வார் என்று அவரிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அப்பாவுக்கு அகப்படாமல் எங்கேயாவது என்னை ஒளித்து வைக்க அம்மாவுக்கு முடியாதா?

இடைவேளை மணி அடித்துத்தான் தாமதம் நான் அம்மாவைத் தேடி ஓடினேன். தேநீர் குடிக்க எனக்கு பசியோ, தாகமோ இருக்கவில்லை. அப்பாவிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றும்படி அம்மாவிடம் கூற வேண்டும். அம்மா கண்ணுக்குத் தட்டுப்படவில்லை. என் பயணம் பின்வாங்கிவிட்டது. எனக்கு பொறுக்கவே முடியாத மனவேதனை ஏற்பட்டது.

“மகனே”

எங்கிருந்தோ வந்து என் கையைப் பிடித்தார் அப்பா. அப்பாவின் நெற்றியில் பிளாஸ்திரி ஒன்று போடப்பட்டிருந்தது. கடவுளே அப்பா என்ன இங்கே? அப்பா ஏன் இன்றைக்கு சந்தைக்குப் போகவில்லை. என் உடல் சில்விட்டது.

“இன்று நான் தேநீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன்”

“அப்பா நீங்கள் சந்தைக்குப் போகவில்லையா?” நான் துணிந்து கேட்டேன்.

“இல்லை இன்று சந்தை அவ்வளவு வாய்க்கவில்லை”

பள்ளிக்கூடத் தோட்டத்தில் மாமரத்தடியில் உட்கார வைத்து அப்பா எனக்கு ஒரு சீனி பணிகம், வாழைப் பழம் ஒன்றையும் என் கையில் கொடுத்தார். அப்பாவின் இச்செயல்களை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. அப்பா தேநீர் போத்தலிலிருந்து வார்த்தார்.

“இன்று பால் கொண்டு வந்தேன்.”

இப்பொழுது நான் காண்பது கனவா நனவா என்று எனக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இல்லை அப்பா உண்மையாகவே என் அருகில் இருக்கிறார். பணிகைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னை அப்பாவின் இரக்கம் ததும்பிய விழிகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு பணிகை மிகவும் ஆசையுடன் சாப்பிடுவதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. அப்பா முன்பு எந்த நாளும் இப்படியான இரக்கத்துடன் நடந்து கொண்டதை நான் பார்த்ததேயில்லை.

“சீக்கிரமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு பாலைக்குடி மகனே”

“கற்பலகை உடைந்திருந்ததா?”

“இல்லை”

“மகனே அதில் எழுதினாயா?”

என் இரு கண்களிலும் கண்ணீர் வழிவதை நான் உணர்ந்தேன்.

“தலைமை ஆசிரியரிடம் சொல்லி வீட்டுக்குப் போவோம் மகனின் உடம்பு நோகுதல்லவா?”

அப்பாவின் வார்த்தைகளில் தொனித்த காரணம் என்னுடைய மனதுக்குப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் என் அப்பா பற்றி ஏற்பட்ட உணர்வு எப்படி என்று என்னால் விபரிக்கமுடியவில்லை.

மூன்று பாதை

தேய்க்குற

இடம்புரிச் சங்குகள்
நிறைந்த தீவை அடைந்தோம்
சுடுங்குதிர் பரப்பி
ஓய்ந்த மலைச் சூரியன்
கடலினுள் புதைந்தான்
நடந்து திரிந்ததில்
கால்கள் உழைந்ததில்
குற்றியில் அமர்ந்தோம்

மீசைக்காரன் காவல் காத்தான்
லாம்பொளியில்
முகம் கோணலாகி
அவன் முறைத்தான்.

விடிவெள்ளி எழுவதற்குச்
சற்று முன்பதாக
வழிவிட்டான்.

வள்ளத்தில் கால் வைத்தோம்
தலைப்பாகை கட்டிய
வள்ளக்காரன்
இஞ்சினைத் தட்டினான்.

தலையிலிருந்து மேற்குப் புறமாகச்
சரிந்த நிலையில்,
பூரணையும்
ஹெலிகொப்படும்.

மறைபுதர்

மலை 4 மணி
மனைவியைச் சைக்கிளில் ஏற்றி
மகனைப் பின்புறம் இருத்திப்
புறப்பட்டேன்.

“ஊருக்குப் போயாக வேண்டும்”
பாலை மரங்கள்;
பிறகு வெளி
நாவற்காடு;
பிறகு ஆறு.

பன்றிகள் ஆற்றில்
முகத்தைப் புதைத்தன.
கிரவல் பாதை;
பிறகுமறை புதர்.
மணலில்
புதைந்து புதைந்து
நடந்தோம்.

உவ்வென்று விசிய
சோளகத்தின் புயலில்
மனிதர்கள் நாங்கள்
அலைக்கழிந்தோம்
தனித்த வெளியில்
தகரக் கொட்டில் தவறணை,
கள்ள விடாய்த்தது
“மனிசி இல்லாட்டில்
ரண்டு போத்தல்
மண்டியிருப்பன்”

கொட்டில்கள் தெரிந்தன
வள்ளம் இல்லை என்றார்கள்
அக்கரையிலிருந்து
வரவேண்டும் என்றார்கள்.

காத்திருந்தோம்
மகனை மனைவியின்
பாவாடையில் படுக்கவைத்துப்
பார்த்திருந்தோம்

இம்முறை
விடிவெள்ளி எழும்பியும்
வள்ளம் இல்லை
குருதி குடித்தது
கிளாலிக் கடல் என்றனர்.
கிழக்கில் வெளிச்சம் பரவ
ஊரி குத்தும்
கரையில் காத்திருந்தேன்.

அலையெழுப்பி
அலையெழுப்பி
மிதந்து வந்தவை
வள்ளங்கள் அல்ல.

மூன்று பாதை

தமிழில்: மடுளுகிரிய விஜேரத்ன

போவாரோ என்ற பயம் என்னுள் ஏற்பட்டது. கடவுளே அப்படி நடக்கக் கூடாது என்று நான் மனசுக்குள் புலம்பிக் கொண்டேன். எட்டுப் பேருக்கு சாப்பாடு தேடுவது எப்படி என்று அப்பாவின் வழக்கமான அந்த வார்த்தைகள் என் மனதில் திடீரென எதிரொலித்தது. அப்பா வீட்டில் போய் என்ன செய்வாரோ? அப்பாவுக்கு எதிராகக் கதைப்பவர் எவரையும் அவர் பொறுக்கமாட்டார். அவர் இப்போது காயமடைந்துள்ளார். அவர் என்னை என்ன செய்வாரோ இது விசயமாக வீட்டில் போய் அவர் என்ன தகராறு செய்வாரோ?

ஆசிரியை வகுப்புக்கு வந்தார். சைக்கிள் புரண்டது பற்றியும் அப்பா காயமடைந்தது பற்றியும் அவருக்குத் தெரியுமா? என் தவறினால் சைக்கிள் புரண்டது என்று தெரிந்தால் என்னை அவர் அனுப்பி விடுவாரோ? தலைமை ஆசிரியரிடம் அவர் என்னை அனுப்பி விடுவாரோ? எனக்கு என்ன செய்வ தென்று தெரியவில்லை.

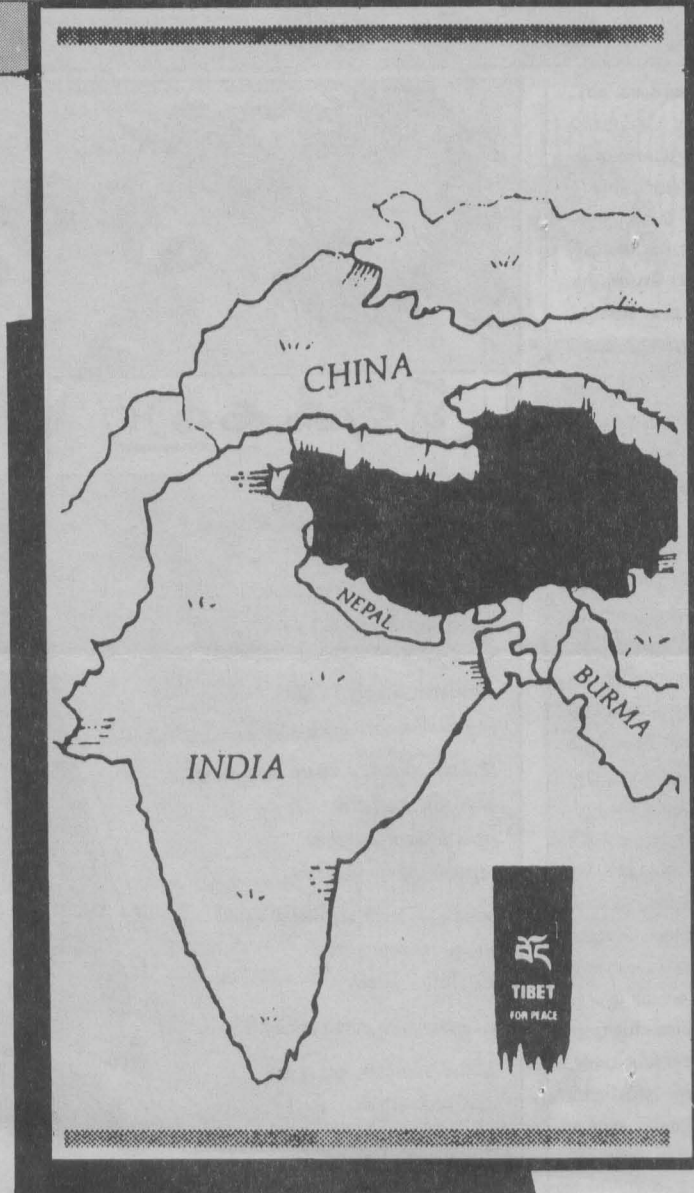
ஆசிரியை கரும்பலகையில் கணக்கெழுதத் தொடங்கினார். என்னுடைய புதிய கற்பலகையை எடுத்து அதை எழுதி கணக்கு முழுவதையும் செய்து சரி போட்டுக் கொள்வதற்கு இருந்தால் நல்லது என்று எண்ணினேன். ஆனாலும் கற்பலகையை வெளியே எடுப்பதற்கு இப்பொழுது எனக்குப் பயம் ஏற்பட்டது. கற்பலகை மீண்டும் எனக்கொரு விபரீதத்தை

திபெத்தினுடைய இன்றைய நிலையைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்வதற்கு வரலாற்றின் பக்கங்களை 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னோக்கிப் புரட்டியாக வேண்டும். மலைகளின் உச்சியில் உயர்ந்த தேசமாய், வரலாறு, கலாசாரம், ஆன்மீகச்சிந்தனைகளில் சிறப்புடையதாய் தனியொரு இராச்சியமாக அண்மைக்காலம் வரை விளங்கி வந்த திபெத்தனது இயற்கை அரண் காரணமாக அயலவர்களுடன் உறவையும் பிரிவையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இன்று திபெத்தில் இனப்படுகொலை வெளிப்படையாகவே நிகழ்த்தப்படுகின்றது. அடிப்படை மனித உரிமைகள் சீன அரசாங்கத்தினால் மிக மோசமாக மீறப்படுகின்றன. ஆனால் கண்திறக்க வேண்டியவர்கள் போலித் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதால் இலட்சக்கணக்கான திபெத்தியர்கள் உலகின் பல பாகங்களிலும் அகதிகளாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

41 மன்னர்களைக் கண்டபின் 1642இல்தான் முதன்முதல் ஆன்மீகத் தலைவர்களான தலாய்லாமாக்கள் அரசியலில் தலைமையேற்க வேண்டியிருந்தது. 5வது தலாய்லாமா இந்த ஆண்டில் திபெத்தின் அரசியல், ஆன்மீகத் தலைவராக முடிசூடினார். மஞ்சு வம்சத்தினர் சீனாவை வெற்றிகொண்டபோது தலாய்லாமா அங்கு அழைக்கப்பட்டு அரசுத் தலைவரென்ற ரீதியில் கௌரவிக்கப்பட்டார். 1717 இல் மொங்கோலியர் திபெத் மீது படையெடுத்தனர். ஆனால் மீஞ்சுப் பேரரசின் உதவியுடன் இப்படையெடுப்பு முறியடிக்கப்பட்டது. பேரரசுப் படைகள் திபெத்துக்குள் வந்து சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட தலாய்லாமாவுக்கு உதவின. 1792இல் மீண்டும் பேரரசுப் படைகள் வந்து குர்கா படையெடுப்பாளர்களை விரட்டியடித்தன. திபெத் - நேபாளம் உடன்படிக்கை கைச்சாத்தாயிற்று.

1793இல் மஞ்சுப் பேரரசர் தலாய்லாமாவின் அமைச்சரவையான 'காஷாக்' கிற்கு ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றார். இது படிப்படியாக உருமாறி - திபெத்தின் வெளிவிவகாரங்களில் மஞ்சுப் பேரரசின் கட்டுப்பாடு நிரந்தரமாகியது. சீனாவினுடாக பிரிட்டிசார் திபெத்தின் விவகாரங்களில் தலையிடத் தொடங்கினர். இது அவர்களுடைய ஆசியக் குடியேற்றங்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் அமைந்திருந்தது. 1846 இலும் 1855இலும் இந்தியாவுக்கும் திபெத்திற்கும் இடையிலான எல்லைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு முன்வைக்கப்பட்ட போதே சீனாவின் உண்மையான நோக்கம் வெளிப்பட ஆரம்பித்தது. பிரிட்டிஷ் அதிகாரி திபெத்திய மாகாணத்துக்கு வர்த்தக விடயமாகப் பேச்சு செல்ல முயன்ற போது அவருக்குச் சீன அரசாங்கம் அனுமதி மறுத்தது. ஆயினும் சீனாவின் கட்டுப்பாடு - திபெத்தின் வெளிவிவகாரங்களில் என்பது பெயரளவுக்குத்தான் இருந்ததே தவிர நடைமுறையில் பெரிதாக இருந்திருக்கவில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது.

1911இல் ஏற்பட்ட புரட்சியில் மஞ்சுப் பேரரசு அகற்றப்பட்டுச் சீனாவில் குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போதிலும் திபெத் மீதான சீனா

திபெத்:

இரட்டை வேடதாரிகளை
இனம் காட்டுகிறது!

சீசைரோ

வின் இரும்புப்பிடியில் சிறுதளர்வே ஏற்பட்டதாகக் கருதவேண்டும். 13வது தலாய்லாமா நாடுதிரும்பி ஆட்சியைப் பொறுப்பேற்றார். இவர் 1933இல் இறந்த போது விட்டுச் சென்ற குறிப்பில் "நாங்கள் எங்களுடைய சொந்த நாட்டைப் பாதுகாக்க முடியாவிட்டால் தலாய்லாமா நாமம் அழிந்து போகும். வரலாற்றுப் பெருமை அழியும்" என்று கூறியிருந்தார். 1935 இல் சீன அரசின் பிரதிநிதி

திபெத்தின் தலைநகர் லாசாவில் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டிலேயே 14வது தலாய்லாமா பிறந்தார் என அறிய முடிகிறது. 1940 இல் அவர் திபெத்தின் உத்தியோகபூர்வமான ஆன்மீகத் தலைவரென நியமிக்கப்பட்டார். 1943இல் திபெத்தனது வெளிவிவகார திணைக்களத்தை நிறுவியது. தனது வர்த்தகத் தூதுக்கு முனை 1948இல் இந்தியா, சீனா, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ்,

இத்தாலி ஆகிய நாடுகளுக்கு அனுப்பியது. சீனாவைத் தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளுக்குச் செல்லும் போது இவர்கள் தமது சொந்த (திபெத்திய) கடவுச்சீட்டையே பாவித்துச் சென்றனர். 1949இல் ருந்து சீனப்பிரதிநிதிகள் படிப்படியாக திபெத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.

இதனையடுத்து சீனப்படைகள் திபெத்திய ஆள்புலத்தைத் தாக்கத் தொடங்கின. 1950 நவம்பர் 17இல் திபெத் அரசியல் தலைமை கவிழ்க்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டில் 17வது அம்ச உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி திபெத்தின் வெளிவிவகாரம், பாதுகாப்பு யாவும் சீன அரசாங்கத்தின் கைகளில். திபெத்தின் சீன இராணுவம் தங்கியிருந்து தேசத்தைப்பாதுகாக்க வேண்டும். திபெத்துக்குப் பிராந்திய சுயாட்சி உரிமை வழங்கப்படும். திபெத்தின் அப்போதைய அரசியல் முறைமையை மத்திய அரசாங்கம் மாற்றக்கூடாது. தலாய்லாமாவின் அந்

என்பன அபிவிருத்தி செய்யப்படும்.

எத்தகைய சீர்திருத்தத்திலும் மத்திய அரசின் கட்டாயப்படுத்தல் இருக்காது. திபெத்தில் எழும் மக்கள் பிரச்சனை யாவும் திபெத்தியத் தலைவர்களது ஆலோசனையின் படி தீர்வு காணப்படல் வேண்டும். சீன இராணுவம் இந்த உடன்படிக்கையைக் கவனத்தில் கொண்டே திபெத்தில் தங்கியிருக்கும் ஓர் ஊசியையோ, நூலையோ கூட மனம் போன போக்கில் இராணுவம் அபகரிக்கக்கூடாது.

அயல்நாடுகளுடனான உறவுகளைப் பேணுவதில் சீனா கூடுதல் அக்கறை காட்டும். சமாதான சகவாழ்வு என்பதை வலியுறுத்தும் இந்த யோசனைகள் யாவற்றையும் செயற்படுத்துவதற்காக சீன அரசாங்கம் இராணுவ, நிருவாகக்குழு ஒன்றையும், இராணுவப் பிரதேசத் தலைமையகம் ஒன்றையும் திபெத்தில் அமைக்கும். இந்தப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்படவென உள்ளூர் வீரர்களை இயன்றளவுக்கு அரசாங்கம் தனது படைகளோடு சேர்த்துக்கொள்ளும். உள்ளூர் அரசாங்கம் இராணுவத்துக்கு உணவு, உடை, மற்றும் அன்றாடத் தேவைகளில் உதவவேண்டும். இவை தான் பதினேழம்ச உடன்படிக்கைகளின் சாராம்சம். 1953 மே மாதம் 23ஆந்திகதி இது பீஜிங் நகரில் கைச்சாத்தாயிற்று.

திபெத் ஒருபோதுமே சீனாவின் ஓர் அங்கமாக இருந்ததில்லை என்ற வரலாற்று உண்மை அநேகருக்கு தெரிந்த விடயமே. அரசு ஒன்றுக்குரிய வரைவிலக்கணத்தைத் திருப்பிப்படுத்தும் எல்லாத் தேவைப்பாடுகளையும் 1950 வரையிலிருந்த திபெத் பூர்த்தி செய்ததான் இருந்தது. அரசொன்றுக்கான அங்கீகாரம் சர்வதேச அரங்கில் கட்டாயமாக வெளிப்படையாகத்தான் பெறப்பட வேண்டும் என்பதில்லை. திபெத்தினது ஆள்புலம், மக்கள், அரசாங்கம் என்பன மிக மிக நீண்டகாலம் திட்டவாட்டமானதாகவே இருந்துவந்துள்ளன. ஆனால் துரோக நிகழ்வுகள் அரசாங்கத்தின் வலுவை முடிந்தளவுக்குக் குறைத்துவிட்டன. திபெத்தனது வெளிநாடுகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திவந்துள்ளது. உடன்படிக்கைகளைச் செய்து வந்துள்ளது. இராஜகாரிய உறவுகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது. திபெத்தின் தலைநகர் லாசாவில் நேபாள, பூட்டானிய, பிரிட்டிஷ், சீன, இந்தியத் தூதரகங்கள் இருந்திருக்கின்றன. இரண்டாம் உலகப்போரில் யப்பானுக்கெதிராக திபெத் படைகளின் உதவியைக் கேட்டு அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி பிராங்ளின் ரூஸ்வெல்டின் பிரதிநிதிகள் லாசாவில் வந்திருந்தனர்.

இதைவிட எல்லைப் பிரச்சினைகளில் ஏராளமான உடன்படிக்கைகளைத் திபெத் அயல்நாடுகள் யாவற்றுடனும் செய்திருந்தமை வரலாறு. இவையாவற்றுக்கும் 1951மே 23 உடன்படிக்கை (ஏழம்சம்) சமாதிகட்டிற்று. நாடுகள் சமத்துவமுடையன என்ற கோட்பாட்டில் பார்த்தால் திபெத் விழுங்கப்பட்டபோது இக்கோட்பாடும் விழுங்கப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் எழும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

வெளிப்படைத் தன்மைக்கு விடைகொடுப்பு?

“இது ஒரு உலகவங்கி தயாரித்த வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பிரதி அல்ல”

பொது ஜன ஐ.முன்னணி அரசாங்கத்தில் புதிய வரவு செலவுத்திட்டம் தொடர்பான எதிர்க்கட்சி - ஆளுங்கட்சி விமர்சனங்களுக்கு பதிலளிப்பது போல் பிரதி நிதியமைச்சர் ஜி.எல்.பீரிஸ் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

வழமையாகவே இலங்கை அரசாங்கங்கள் தயாரிக்கும் எல்லா வரவு செலவுத்திட்டங்களுக்கும் இவ்வாறான விமர்சனங்கள் எழுப்பப்படுவதுண்டு.

“நாம் உலகவங்கியுடனும் சர்வதேச நாணய நிதியத்துடனும் பேசினோம் என்றாலும் கூட அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி எமது வரவு செலவுத்திட்டத்தை தயாரிக்கவில்லை” என்று மேலும் விளக்கினார் பேராசிரியர்.

ஐ.தே.க. அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன் எவ்வாறு பொருட்களுக்கு விலையை அதிகரித்து விட்டு வரவு செலவுத் திட்டங்களை வெறும் சட்டங்காக நிறைவேற்றி வந்தனவோ அவ்வாறே இந்த அரசாங்கமும் வரவு செலவுத்திட்டத்திற்கு முன்பே மாற்றங்களை செய்து விட்டிருந்தது. பெற்றோல் விலையேற்றம், சிகரட், மதுபான விலையேற்றம் என்பன வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன் கொண்டு வரப்

பட்ட விலையேற்றங்கள். ஆயினும், தேர்தல் காலத்தில் சொன்னது போலவே பாணின் விலையை ரூபா 3.50 ஆகவே வைத்திருப்பதற்காக அதற்கென மாலியம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பாணின் விலையில் கைவைப்பது அரசுக்கு அரசியல் நெருக்கடியை தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டபடி வேலையற்றவர்களுக்கு உதவித்தொகையாக பணம் வழங்கும் திட்டம் பற்றி இந்த வ.செ.திட்டம் வாய்திறக்கவில்லை. தவிரவும் விவசாய இடுபொருட்களுக்கான மானியம் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

அரசு விதித்துள்ள வரிகள், வெட்டப்பட்டுள்ள மானியங்கள் போன்றவற்றை பார்க்கும் போது, உலகவங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் இதற்கு முன்னைய அரசாங்கங்களைப் போலவே இந்த அரசாங்கத்தையும் ‘நெருக்கி’யுள்ளது விளங்கும்.

இது எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய ஒன்றுதான்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும் ‘சோஷலிச இமேஜும்’ கலந்த கலவையாக பொ.ஜ.ஐ.மு. தன்னை வெளிப்படுத்துகையில் இதை யார் தான் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். இவையெல்லாம் பொ.ஜ.ஐ.மு.வினது மட்டுமான பலவீனங்கள் அல்ல.

எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் வந்திருக்க கூடியவைதான்.

ஆனால், அது தனது பலங்களாக கொள்ளக்கூடியவற்றையே கைவிட்டு விடும் போலிருக்கிறது.

அவற்றில் ஒன்றுதான், பேராசிரியர் பிரீகக்கும், சர்வதேச நாணய நிதியத்துக்குமிடையில் நடந்த இரகசிய ஒப்பந்தத்தை வெளியிட அரசு தரப்பில் மறுத்தது.

‘எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியுமா?’ என சுருதிபேதமெழும்ப கேட்டது.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு புதிய ஒழுக்கக் கோவை தயாரிக்கப்போவதாக ஜனாதிபதி அறிவித்தது இன்னொன்று.

பத்திரிகையாளர் தாக்கப்பட்டதும் அதற்கும் ஜனாதிபதியின் தொடர்பு சாதனதுறை செயலாளருக்கும் சம்பந்தமிருப்பதாக தகவல் வந்தது இன்னுமொன்று.

இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் ‘வெளிப்படைத் தன்மை’ ஜனநாயகத்தன்மை என்பவற்றை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன!

வெளிப்படைத்தன்மை, ஜனநாயகம், பத்திரிகை சுதந்திரம் எல்லாம் தேர்தலுக்கு முன்பேசும் வெற்றுப்பேச்சுக்கள் தானா?

இவைதான் பொ.ஜ.மு.வின் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கப் போகின்ற கேள்விகள்! வரவு செலவுத் திட்டம் அல்ல!

அ.அ.

மலையகத்தில்...

விட்டால் அதைப் பயன்படுத்தி பொலிலாரும் இராணுவத்தினரும் தலையிட்டு வழமைபோல அந்நிலங்கள் பெரும்பான்மை இனத்தவருக்கே பகிரப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துவிடும் என்கின்றனர்.

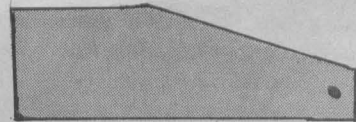
இதைவிட 1988, 1989 காலப் பகுதிகளில் பொகவந்தலாவ டெவன்போட் பகுதிகளில் குடியேறிய பெரும்பான்மை இனத்தவர்களில். ஒரு பகுதியினரை பெரும் எதிர்ப்பின் பின்னர் பொலிலார் தலையிட்டு வெளியேற்றினார். பலர் இன்னமும் வெளியேறவில்லை. இந்நிலையில் இத்தோட்டத்தை 30 குடும்பங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கப்போவதாக பேசப்படுகிறது. இத்தோட்டம் யாருக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படப்போகின்றது என்பதை தெரிந்து கொண்ட தொழிலாளர்கள் மிகுந்த பீதியுடன் காணப்படுகின்றனர்.

புதிய கிராமம் உருவாக்க முயற்சி

வட்டவளை ஆடைத் தொழிற்சாலையை அண்டிய பகுதியில் ஒரு குடியேற்றக் கிராமம் அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆடைத் தொழிற்சாலையின் உள்ள தொழில் வாய்ப்புகள் பெரும்பாலும் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வழங்கப்

பட்டிருக்கும் நிலையில் இப்போது அமைக்கப்பட்டு வரும் கிராமத்தையும் அவர்களே ஆக்கிரமித்து விடுவரென அப்பகுதி தொழிலாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதேபோல் நோர்லூட் தோட்டக் காணி 1974ம் ஆண்டு தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தால் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1992ம் ஆண்டு அக்காணியைவிட்டு எழும்பும்படி பொலிலார் கட்டளையிட்டனர். கட்டளையை ஏற்க மறுத்த தொழிலாளர்களை தடியடிப் பிரயோகம் செய்து ஹற்றன் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தனர் பொலிலார். அவ்வழக்கு இன்னமும் முடியாத நிலையில் ஒரு சிங்கள இனத்தவர் அக்காணியில் வீடு கட்டியுள்ளார். அன்று தமிழ் தொழிலாளர்களை அடித்து விரட்டிய பொலிலார் இன்று மேற்படி சிங்களக் குடியேற்ற வாசிக்கு அவகாசம் கொடுத்துள்ளனர். இவ்வகாசம் அன்று தமிழருக்கு கிஞ்சித்தேனும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்கள

4000க்கு....

வியைத்தான் இல்லாதொழிப்பதாகக் கூறியும் ஒருவர் கூட முன்வராமல் அங்குள்ள நிலைமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தமிழ்ப்பிரதேச கிராம சேவகர்கள் தமிழ் மக்களிடம் ஒரு சதம் கூட வாங்காமல் இப்பணத்தைப் பெற

றுக் கொடுத்தாகவும் காத்தான்குடியில் பரவலாக பேசப்படுகிறது. அதுவும் உண்மையோ அல்லது அக்கரைப்பச்சையோ? எதுவாகினும் இந்த மக்களின் நிலை கவலைக்கும் கவனத்திற்குமுரியது.

நிஷாந்த...

வகுப்பீடு ஒரு ‘அதிகார அமைப்பின் மீது நடாத்தப்படும் மனிதநடைமுறை வடிவிலான ஒரு தாக்குதலாகக் கொள்ளப்படலாம்.

சியாமின் நூல் ஒன்றிற்கு ஒன்று முரணான கருத்துக்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள குழப்பத்தின் காரணமாக வழி விலகிப் போய்விடுகிறது. இனவாதத்தை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் போது, அவர் தனது அரசியல் கண்களை வெறும் சம்பவங்களை நோக்கி மட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறார். இதனால் இத்தகைய சம்பவங்களுக்கிடையில் உள்ள அரசியல் உறவுகளை மறந்து விடுகிறார்.

உண்மையில் 1983ல் மட்டுமல்ல இன்று இந்தக் கணத்திலும் கூட இனவாதம் உலகின் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலும் வளர்ந்து கொண்டாணிடுக்கின்றது. வேறுபாடு எல்லாம் அதன் பரிமாணத்தில் தான் இருக்கிறது. சியாமின் அனுபவக்குறைவும், அவரது சொந்த தேடல்களும், நாட்டிலுள்ள இனவாத கருத்துக்களைப்பற்றிய அவரது எழுத்தில் அரசியலை இணைக்காமல் செய்துவிட்டன.

ஆயினும், ஒருபாற்புணர்ச்சி தொடர்பான அவரது எழுத்துக்காக அவர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவராவார். இலங்கையின் சமூகத்தில் அதற்குள்ள அடக்கப்பட்ட நிலையை அவ்வெழுத்துக்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு முறை அவர் ‘சண்டே ரைம்ஸ்’ இதழுக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில் கருத்து தெரிவிக்கையில், பாதையில் கடந்திடக் கண்டும் போதை உள்ளவர்கள் தன்னை அவமதிக்கும் நோக்குடன் ‘அடோ பொண்ணையா’

என்று கூப்பிடுவதாக குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஆனால் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல இனவாதம் இவ்வாறான ஒரு விதத்தில் அணுகப்பட முடியாது. இனவாதத்தின் மீது நம்பிக்கையிழந்திருந்த பலர் இப்போது இனவாதியாகியுள்ளார்கள். சமூகநிலமையானது இத்தகைய ஒரு ஆபத்தை இன்று எதிர் கொள்கிறது. இந்நிலைமையின் நானையும் உணரப்படப் போகின்றது.

சியாம் தனது கனேடிய மணிமாடத்திலிருந்து இறங்கி, இங்கேயுள்ள மக்களுடன் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போது அவரால் வல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். அப்போது சியாம் அவர்கள் மக்களுக்கு விளக்க விரும்புகின்ற விடயங்களை அவர்கள் மிகவும் எளிமையான முறையில் அவர்களே புரியவைப்பார்கள்.

கொள்ளப்பிட்டி பொலில் நிலயத்திற்கு அருகில் ஒரு ‘நோட்டிஸ்’ போட்டுவிட்டிருப்பது. - விளம் பர பலகை.

அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது:

“பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இங்கே குப்பை போடுதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது!” எனக்கு இவ்வாறு தோன்றிற்று: “தமது தாய்நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக இவ்வளவு அர்ப்பணிப்புடன் காவலிருக்கிறார்களே! அற்புதமான நாடு இது!”

பஜ்ரோ...

களை பாவிப்பதற்கு உடன்பட்டுள்ளார்கள் என்று தெரியவருகிறது.

பாவம், பாராளுமன்றத்துக்குள் பஜ்ரோக் கனவுகளுடன் வந்த எம்.பிக்கள்! அம்பாசிட்டுடன் திருப்பிட்டவேண்டி வந்துவிட்டது. இதே வேளை, சென்ற இதழில் பஜ்ரோக்களுக்கு விண்ணப்பித்த தமிழ் எம்.பிக்கள் பட்டியலை சரிநிகர் பிரசுரித்திருந்தது தெரிந்ததே. அலுவலகத்திற்கு எம்முடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்ட ஒரு அரசியல் கட்சி பிரமுகர், ஒருவரின் பெயரை விட்டுவிட்டார்கள் என்று கூறினார். தப்பவிட்ட பெயர்: நீலன் திருச்செல்வம். விண்ணப்பித்த வாக்கம் - (டொயோட்டா லான்ட்) குருஷியர் 2400 பெயர் தப்பவிட்டமைக்கு வருந்துகிறோம்.

விடுதலை...

உரிமைகளைப் பற்றிய பிரச்சினையே எழப்போவதில்லை. முதலில் அது தீர்க்கப்பட வேண்டும் இராணுவ முகாம் விவகாரத்தில் நாம் பூநகரி முகாமை திறப்பதை மட்டுமே கோருகிறோம், அது நியாயமான ஒரு கோரிக்கை என்றே கருதுகிறோம். ஆனையிறவு முகாம் போன்ற ஒரு பழைய முகாமை அகற்றுமாறு நாம் கோரவில்லை. 3 ஆண்டுகளுக்குள் போடப்பட்ட பூநகரி முகாமையே அகற்றுமாறு கோருகிறோம்... அரசியல் கைதிகள் விவகாரத்தில் முற்று முழுதாக பொருளாதார தடை நீங்குமானால் எல்லா அரசியல் கைதிகளையும் நாம் விடு

வித்து விடுவோம்... என்று அவர்கள் கூறினார்கள்”

முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்பாக பேசுகையில் அவர்களை மீள்குடியமர்த்தும் பொறுப்பு தமக்கு உள்ளது என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு பாலகிருஷ்ணன் தெரிவித்தார்.

இத்தூதுக்குமுடில், பூலங்கா மக்கள் கட்சி வை.பி.டி.சி.லவா, அன்னையர் முன்னணியைச் சேர்ந்த அவரது மனைவி, பத்தேகம சமிந்த மாங்கல்ல பியரத்தின என்ற புத்தபிக்கு, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி உயங்கொட, நிலர் சாசிம் ஆகியோரும் சென்றிருந்தனர்.

பாராளுமன்ற...

கையை வெளிப்படுத்திய மூன்றாவது நாளே ஜனாதிபதி இன்னொரு குண்டைப் போட்டார்; இதற்கு முற்றிலும் எதிரான ஒரு குண்டு அது. இது வீசப்பட்டது அத்தனைகலை தொகுதியிலுள்ள போகொட பகுதியில் ஒரு பொது நூல்நிலையத்தை திறந்துவைத்து பேசிய பொதுக்கூட்டத்தில்.

அங்கே பேசும் போது அவர் சொன்னார்: :

“ஊழல் பேர்வழிகளான இராணுவத்தலைவர்கள் புலிகளை விடவும் எனது உயிருக்கு ஆபத்தானவர்கள்”

- இந்த செய்தியும் அதே திசையில் வெளிவந்தது.

(ஆயினும் பத்திரிகை இச்செய்தியை பெரமாக பிரசுரிக்க

வில்லை; தமிழ் வாலிபர் விடயத்திற்கு கண்ணும் மூக்கும் வைத்து எழுதத்தெரிந்த இப்பத்திரிகை இந்த விடயத்திற்கு அப்படி எழுத வேண்டியவில்லைப்போலும்!)

ஏற்கனவே ஜனாதிபதி மானிகையிலேயே வெடிமருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தகவல் வெளிவந்திருந்தது.

ஜனாதிபதியின் உயிருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய இராணுவ அதிகாரிகளைப் பற்றி இக்கூட்டத்தில் அவர் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றியும் தெரிவித்திருந்தார்.

சில நாட்களுள் படைத்துறை செயலாளர் பதவிலிலகினார்; அவர் மீது இப்போது ஒரு ‘கமிஷன்’ விசாரணை நடக்கவுள்ளது!

பழைய பெருச்சாளிகளே இன்னமும் அதிகாரத்திலிருக்கும் பாதுகாப்புத்துறை ஆலோசனைகளை, அதுவும் தனது உயிருக்கு ஆபத்தானவர்களையும் கொண்டிருக்கும் அத்துறையின் ஆலோசனைகளை ஜனாதிபதி இன்னும் எத்தனை நாள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கப்போகிறார்?

பி.கு.: இந்த ஹொரகொல்லை தோட்டமும் வளவும் இப்போது அனூராதாவுக்குத்தான் சொந்தமானது என்று முன்பொருமுறை தாயார் சிறிமாவோ பேட்டியொன்றில் தெரிவித்திருந்தார். அப்படியானால் ஹொரகொல்லை புகைப்படப்பிடப்பிடிப்பை எப்படி ஜனாதிபதி தான் கொலை முயற்சியுடன் சம்பந்தப்படுத்துவது? கவலைப்பட வேண்டியவர் அனூரா அல்லவா?

சரீனிஹர்
SARINIHAR

சரீனிஹர்

சரீனிஹர் சமாளமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

வழக்கு நடைபெற்று ஹிஸ்புல்லா வின் 'அதிகார ஆளுமை' காரணமாக அவருக்கு சாதகமான விதத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அன்றிரவே பொலிஸ் காவலோடு பட்டாசுகொளுத்தி மர்சூக்கின் காரியாலயம் உட்பட அவ்விடத்திலுள்ள

காத்தான்குடி:

புல்லரிக்க வைக்கும் சமூகப் பற்று

காத்தான்குடி பிரதான சாலையின் விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. 100 அடி அகலத்திற்கு வீதி விசாலிக்கப்பட்டு ஒரு வழிப்பாதையாக மாற்றம் செய்து இருமருங்கும் நடைபாதை அமைக்கும் பணிகள் தற்போது ஆரம்பமாகி உள்ளன.

இவ்வேலைத்திட்டத்தின் இறுதி அம்சம் நகரின் நடுவே 'ரவுண்ட் எபவுட்' அமைப்பதாகும். 75%மான பணிகள் பூர்த்தியான நிலையில் ரவுண்ட்எபவுட் அமைக்கும் வேலைகள் ஆரம்பமாகாததால் வேலைத்திட்டம் இடையில் நிற்கிறது. இதற்கான காரணம் பற்றி விசாரித்த போது ஏற்கெனவே ரவுண்ட் எபவுட் அமைப்பதற்கெனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட இடத்தை விட்டு புதிய தொகு இடத்தைத் தெரிவு செய்யும் படி நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சர் பௌஸியிடம் கடுமையான உத்தரவு வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

காத்தான்குடியின் மிகவும் சனநெரி சலான இடம் 'குட்வின்' சந்தி. இவ்விடத்திலேயே ரவுண்ட் எபவுட் அமையுமென பலரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். எனினும், பிரதியமைச்சர் ஹிஸ்புல்லாவின் இல்லத்திலிருந்து பிரதான சாலையை வந்தடையும் குட்வின் சந்திக்கு அடுத்த சந்தியே ரவுண்ட் எபவுட் அமைப்பதற்கென தெரிவு செய்யப்பட்டது. குட்வின் சந்தியில் அமைத்தால் தாராளமான தனியார் கட்டடங்களை உடைக்க நேருமென்றும் அதை வர்த்தகர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்றும் மற்ற சந்தியில் பெரும்பாலும் பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்திற்கு சொந்தமான கட்டிடங்களே உள்ளதால் பிரச்சினைகள் எழமாட்டா என்றும் ஹிஸ்புல்லா

தரப்பில் காரணங்கள் கூறப்பட்டன. எங்காகிலும் சரி ஊருக்குள் ஒரு ரவுண்ட் எபவுட் அமைத்தால் சரியென மக்களும் இது பற்றி அலட்டிக் கொள்ளாதிருந்துவிட்டனர். ஆனால், ரவுண்ட் எபவுட் அமைக்கத்தக்க நாற்சந்திகள் பல இருந்தும் ஒரு முச்சந்தியை நாற்சந்தியாக மாற்றி அவ்விடத்தில் தான் ரவுண்ட் எபவுட் அமைத்ததாக வேண்டிய அவசியம் ஹிஸ்புல்லா விற்கு என்ன என்பது பற்றி ஒருவரும் சிந்திக்கவில்லை.

ரவுண்ட் எபவுட் அமைக்கவேண்டுகளையும் வேறு கட்டிடங்களையும் உடைப்பதற்காக வேலையாட்கள் குறித்த சந்திக்கு வந்த போது சகல வேலைகளையும் உடனடியாக நிறுத்தும்படி நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருந்தது.

வேலைகளை நிறுத்த வேண்டுமென நீதிமன்றத்தில் வழங்குத்தாக்கல் செய்தவர்; மட்டக்களப்பு மாவட்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அமைப்பாளர் மர்கூக் ஆவார். காரணம் அவ்விடத்தில் உடைக்கப்படவிருந்த கட்டிடங்களுள் ஒன்று அவரது காரியாலயம். இதன் பிறகு தான் மக்களுக்குப் புரிந்தது ஹிஸ்புல்லா ரவுண்ட் எபவுட்டுக்கென அந்த இடத்தைத் தெரிவு செய்ததன் பின்னணி. காத்தான்குடியில் ஹிஸ்புல்லாவின் எதிரணிகளில் முக்கியமானது மர்கூக்கின் குழு என்பது பொதுவான விடயம். மர்கூக் இவ்விடத்தில் தலையிடும்வரை ஹிஸ்புல்லா தனது வீட்டுக்குச் செல்லும் சந்தியென்பதாலேயே அவ்விடத்தைத் தெரிவு செய்ததாக பலரும் முணுமுணுத்துத் திரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டிடங்கள் உடைத்துத் தகாக்கப்பட்டன.

இருநாள் கழித்து மீண்டும் வேலைகள் ஆரம்பமாகவிருந்த சமயம் வேலைகளைத் தையும் உடனடியாக நிறுத்தும்படி நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சர் பௌஸியிடமிருந்து உத்தரவு வந்தது. இதில் பிரதமர் சிறிமாவின் அதிகாரமும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டது. எனவே, ரவுண்ட் எபவுட் அமைக்கும் வேலைகள் காலவரையற்று ஸ்தம்பித்து நிற்கின்றன.

எப்படியோ ஒருவாறு தெண்டித்து இரு கும்பலும் சேர்ந்து கிழக்கில் தவறுதலாகவேனும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு அபிவிருத்தியைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டன. இப்போது ஹிஸ்புல்லாவா மர்கூக்கா என்ற போட்டி நடக்கிறது. வெளிப்படையாக இது சாதாரணமாகத் தெரிந்தாலும் அடிப்படையில் இது மு.கா. விற்கும் சி.சு.க.முஸ்லிம் பிரிவுக்குமிடையில் வளர்ந்து வரும் பலப்பீட்சையைக் காட்டுகின்றது என்பது தெளிவு.

"இது பள்ளிக்குரிய கட்டிடம் தானே. உங்கள் காரியாலயத்தை பிறிதொரு இடத்திற்கு மாற்றலாமே" யென மர்கூக்கின் குழுவினரிடம் கேட்டபோது, பள்ளிவாயி லிற்கு நட்டஈடுபெறவே தாங்கள் பொராடுவதாக தெரிவித்தனர். அவர்களின் சமூகப்பற்று புல்லரிக்க வைத்தது. இந்த மர்கூக்கும் அவரது குழுவும் தான் முன்னர் ரெலோவுக்கு வழிகாட்டி, ரெலோவைக் காத்தான்குடிக்குள் கொண்டுவந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது.

4000க்கு 2000 தா! 1500க்கு 500 தா!

கிழக்கு மாகாணத்தின் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு அரசினால் 4000 ரூபாவும் சில இடங்களுக்கு 1500 ரூபாவும் பரவலாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

மட்டக்களப்பின் பெரும்பாலான தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் இப்பணம் கடந்த வருட டிசம்பர் மாதத்தின் இறுதியிலிருந்து 95 ஜனவரி 15 ஆம் திகதி வரை வழங்கப்பட்டது. இப்பணம் கிடைக்கப் பெற்றதால் நத்தார் புதுவருடத்தையும் தைப் பொங்கலையும் மக்கள் அமர்க்களமாகக் கொண்டாடி முடித்ததைக் காணமுடிந்தது.

மட்டக்களப்பின் முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு இப்போது தான் அப்பணம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. எனினும் 90% மான பிரதேசங்களுக்கு இன்னும் அது வழங்கப்படவில்லை.

காத்தான்குடியில் சில கிராம சேவகர் பிரிவுகளில் பணம் வழங்கப்படுவதாக அறிய முடிந்தது. ஆனால் அரசினால் அறிவிக்கப்பட்ட திதாகை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முழுமையாக கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் அவ்வாறில்லை. 4000 ரூபா கிடைக்க வேண்டியவர்

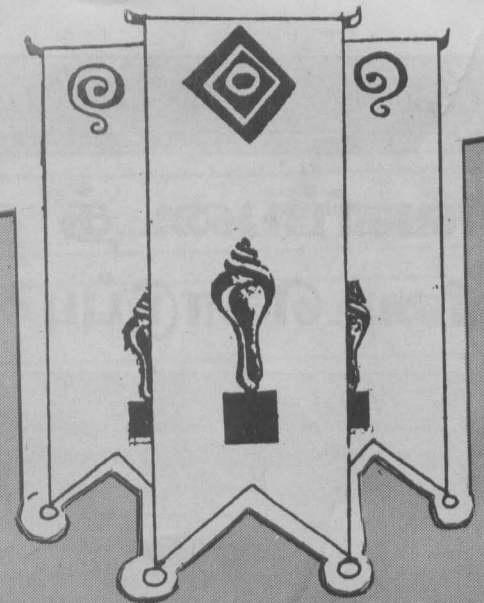
கள் 2000 மும், 1500 கிடைக்க வேண்டியவர்கள் 1000 முமே பெற்றனர். இப்பணத்தைப் பெற்றுத்தர கிராமசேவர்களுக்கு 4000க்கு 2000மும் 1500க்கு 500ம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதே இதற்குக் காரணமென அறிய முடிந்தது.

இப்பணம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் வழங்கப்பட்ட சமயம் அவ்வப்பிரதேச முஸ்லிம் மக்கள் தத்தம் கிராம சேவகர்களை அணுகி தமக்கு அப்பணத்தைப் பெற்றுத்தரும்படி வேண்டிக் கொண்ட போது, எடுத்துத் தருவதாயின் மேற்சொன்ன விகிதத்தில் தமக்குப் பணம் தந்து விடவேண்டுமென அவர்கள் நிபந்தனை விதித்ததாகவும் இந்த நிபந்தனைக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கா விட்டால் சில வேளை இன்றுவரை இப்பகுதியில் இப்பணம் வழங்கப்பட்டிருந்தல் சாத்தியமில்லை என்றும் அறிய முடிந்தது. இன்னும் வழக்கப்படுவத சில இடங்களில் இப்பணம் வழங்கப்படுவதிலேற்பட்டுள்ள தாமதத்திற்கு கிராம சேவர்களுடனான மக்களின் பேரம் பேசும் படலம் முடிவுக்கு வராமையே காரணமெனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

பணத்தை யாருக்கோ வீணாய்க் கொடுக்கிறீர்கள் என்று காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த சிலரிடம் விசாரித்த போது 'சும்மா கிடைக்கிற காசு தானே, விதானைக்கு 2000த்தைக் கொடுத்தாலென்ன... அவனில் லாட்டி நாம் எடுக்க முடியுமே! என்றனர் அப்பாவித்தனமாக. சில கிராம சேவர்கள் சற்று 'மனிதத்தன்மையாக' 4000க்கு 1000 வாங்குவதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

இது விடயமாக அநேகரிடம் விசாரித்ததில் இருந்து எழுழ மக்களிடமிருந்து இப்படி பணம் கறக்கும் முதலைகளுக்கு முன்னோடியாக பாறாக், சலுசல இப்பாறாகிம் என்ற இரு கிராமசேவர்கள் இருப்பதாகவும் புறாரி, பஷீர் என்ற இருவரைத்தவிர ஏனைய கிராம சேவர்கள் அனைவரும் மக்களின் நெருப்பை அள்ளிக்கட்டிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிய முடிந்தது.

முன்னர் ஒரு முறை காத்தான்குடியில் நடைபெற்ற விழா ஒன்றில் இப்பிரதேச எம்.பி.யும் தற்போதைய அரசில் பிரதியமைச்சருமாயுள்ள ஹிஸ்புல்லா லஞ்சம் கோரும் கிராம சேவகர்களை இனம் காட்ட யாராவது முன் வந்தால் குறித்த கிராம சேவகரின் பத

முன்றாவது சுதந்திர இலக்கிய விழா

இலக்கியத்துறையில் ஜனநாயக வழிமுறை மூலம் சிங்கள, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிகளை குறிக்கோளாகக் கொள்ள

முன்றாவது சுதந்திர இலக்கிய விழாவின் விருது வழங்கும் வைபவம்

1995 பெப்ரவரி 28 ஆம் திகதி மாலை 4.30 மணிக்கு கொழும்பு ஜோன் ம சில்வா நினைவரங்கில் நடைபெறும்

விருது வழங்கலைத் தொடர்ந்து பல்லினக் கலாசார நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும்

இலக்கியக் கருத்தரங்கு பெப்ரவரி 26, 27 ஆம் திகதிகளில் காலை 9.30 முதல் மாலை 5.00 மணி வரை மகாவலி கேந்திரம் 96, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை (விகாரமகாதேவி பூங்காவிற்கு அருகில்)

விருது வழங்கும் வைபவத்திலும் கருத்தரங்கிலும் பங்குபற்றுமாறு அன்புடன் அழைக்கிறோம்

அமைப்புக் குழு சுதந்திர இலக்கிய விழா

1993 இல் சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் வெளியாகிய இலக்கியப் படைப்புகளைப் பற்றிய மதிப்பீட்டுரைகளும் கலந்துரையாடலும்

26.02.1995 ஞாயிற்றுக்கிழமை

காலை 9.00 - 12.30 மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்-சிங்களம் கலாநிதி அர்ஜுன பாராக்கரம் நாவல்கள்-சிங்களம் திரு. ரஞ்சித் பெரேரா

மாலை 2.00-5.00 மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்-தமிழ் திரு. யோ. பெனடிக்பாலன் நாவல்கள்-தமிழ் கலாநிதி. எம். ஏ. நு. ஃ. மான்

27.02.1995 திங்கட்கிழமை

காலை 9.00-12.30 சிறுகதைகள்-சிங்களம் திரு. பியசிறி குலரத்தன கவிதைகள்-சிங்களம் கலாநிதி சுனில் விஜயசிறிவர்தன

மாலை 2.00-5.00 சிறுகதைகள்-தமிழ் திரு. உமா வரதராஜன் கவிதைகள்-தமிழ் திரு. சன்முகம் சிவலிங்கம்

முக்கிய நிகழ்ச்சிகளையாவும் மொழிபெயர்க்கப்படும்